

การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา

สารนิพนธ์
ของ
ศรศมน เชิดชูสีมา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

371.3943
๔148 ก
ร.3

การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
สรศมน เชิดชูสีมา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2549

h 289582 ร.3

.24 N.H. 2549

สรศมณ เชิดชูสีมา. (2549). การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง
ที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. นิยะดา จิตต์จรัส

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติ ความเชื่อ และ การคล้อยตาม
กลุ่มอ้างอิง ของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนปลายกวดวิชา ตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548
สังกัดกรมสามัญศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานครเขต 2 จำนวน 351 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เป็นแบบสอบถามผู้ปกครอง ประกอบด้วย แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียน
กวดวิชา แบบวัดการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา แบบวัดทัศนคติต่อการ
สนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง
และ แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การทดสอบค่า
เอฟ และ การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติเชิงบวกต่อการสนับสนุนให้
นักเรียนกวดวิชา
2. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเชื่อเกี่ยวกับการสนับสนุนให้
นักเรียนกวดวิชาว่าให้ทั้งผลดี และ ผลเสีย
3. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในเชิงบวก
4. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อว่า กลุ่มอ้างอิง ได้แก่ ญาติ สามี
หรือ ภรรยา เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน ครู หรือ อาจารย์ และเด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน คิดว่าเขาควร
สนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โดยผู้ปกครองมีความเชื่อว่า ในบรรดากลุ่มอ้างอิงที่กล่าวมา “เด็กนักเรียน
หรือ บุตรหลาน” อยากให้ผู้ปกครองสนับสนุนการเรียนกวดวิชามากที่สุด และผู้ปกครองก็มีแรงจูงใจที่จะ
คล้อยตาม “เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน” ประสงค์ให้ทำมากที่สุดเช่นเดียวกัน
5. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มี เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้
แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

6. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีวัย และ การศึกษา แตกต่างกัน มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา แตกต่างกัน ในบางด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

7. ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ และอาชีพ แตกต่างกัน มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา แตกต่างกัน ในบางด้าน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

8. ผู้ปกครองเพศหญิงมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าผู้ปกครองเพศชาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

9. ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. และ ปริญญาตรี มีความเชื่อว่าเด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน คิดว่า เขาควรสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา มากกว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

10. ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. ประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือ ปวช.และ ปริญญาตรี มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตาม ครู หรือ อาจารย์ มากกว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี และ ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตาม ครู หรือ อาจารย์ มากกว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า 30,000 บาท

**A STUDY OF PARENTS' ATTITUDES, BELIEFS AND SUBJECTIVE NORMS
TOWARDS SUPPORTING HIGH SCHOOL STUDENTS TO ATTEND TUTORING
SCHOOLS**

**AN ABSTRACT
BY
SORNSAMON CHEDCHUSIMA**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Development Psychology**

At Srinakharinwirot University

May 2006

Sornsamon Chedchusima. (2006). *A Study Of Parents' Attitudes, Beliefs and Subjective Norms Towards Supportnigr High School Students To Attend Tutoring Schools*. Master's Project, M.Ed. (Development Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Dr. Niyada Chittcharat.

The aim of this research was to study and compare parents' attitudes, beliefs and subjective norms in supporting their high school students to attend tutoring schools, on the basis of gender, age, education, occupation and income variables.

This study included a sample of 351 parents of students in high school under the Department of General Education in Bangkok zone 2 during the second semester of the academic year 2005. The instruments for collecting the research data was a set of questionnaires consisting of 6 portions: a measure of behavioral beliefs, a measure of an evaluation of consequences, a measure of attitudes towards supporting high school students to attend tutoring schools, a measure of subjective norms, a measure of normative beliefs, and a measure of motivation to comply. The statistical methods and procedures for analyzing the data were percentage, mean and standard deviation, t-test, F-test and Scheffe's paired comparison method.

The findings indicated that high school students' parents had positive attitudes towards supporting their students to attend tutoring schools; they had beliefs in both positive and negative effects of supporting their students. The subjective norms of high school parents were found to positive; they believed that the normative groups such as relatives, husband and wife, friends, teachers and children thought that they should support their students to attend tutoring schools. Among the normative groups, the children were found to be the most influential factor to the parents' beliefs and motivation to comply.

High schools student's parents, on the basis of their gender, age, education background, occupation and income, were not significantly different in their attitudes

toward supporting their students to attend tutoring schools, while the significant age and education background differences were found in some aspects of parents' beliefs about the effects of supporting their students to attend tutoring schools at the .05 level. The significant gender and occupation differences were also found in some aspects of their evaluation of consequence at the .05 level.

The female parents had more subjective norms than males ones at the .05 level; the parents at a diploma and a baccalaureate level of education had more normative beliefs than those above a baccalaureate level: they believed they should support their students to attend tutoring schools, whereas those parents at a level of diploma, primary and high school education or baccalaureate degree had more motivation to comply with the teachers more than the ones at a level of education above baccalaureate degree. The parents at a level of income less than 10,000 baht were found to have more motivation to comply with the teachers than those at a level of income more than 30,000 baht.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศวิชา ของ ศรศมน เชิดชูสีมา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิต วิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. นิษดา จิตต์จรัส)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร. นิษดา จิตต์จรัส)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ถัดดาวลัย เกษมเนตร)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. นิษดา จิตต์จรัส)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประณต เต่าฉิม)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)
วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงในการให้ความรู้ ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก อาจารย์ ดร.นิยะดา จิตต์จรัส อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ประธานคณะกรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประณต เก้าฉิม กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ยิ่งในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ สถานศึกษา อาจารย์ ผู้ปกครอง และ นักเรียน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และ ขอขอบคุณ คุณวรรณิการ์ สัจวรศีล และคุณเสาวภา อิศริโยคม ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการพิมพ์ สารนิพนธ์และการแปลบทคัดย่อ

ขอขอบคุณเพื่อน และน้อง ๆ ร่วมชั้นปีที่เป็นที่ปรึกษา กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัย ด้วยดีตลอดมา โดยเฉพาะคุณนิภาพร พรุ่งโรจน์ และคุณประภัสสร พรหมบุตร

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่สั่งสอน และห่วงใย และขอขอบพระคุณ คุณน้ำ และ พี่ ๆ ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลงด้วยดี

สรศมน เชิดชูสีมา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
นิยามปฏิบัติการ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทวควชา	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
สมมติฐานในการวิจัย	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	45
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม	48
ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนทวควชาตามตัวแปรต้น..	53
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทวควชา ตามตัวแปรต้น	56
ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทวควชา	74

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ) ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบการเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต้น	90
ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต้น	93
ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบแรงจูงใจที่จะเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต้น	104
5 สรุปและอภิปรายผล	115
ความมุ่งหมายของการวิจัย	115
สมมติฐานของการวิจัย	115
กลุ่มตัวอย่าง	116
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	116
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	117
สรุปผลการวิจัย	117
อภิปรายผล	119
ข้อเสนอแนะ	123
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	131
ภาคผนวก ก.....	132
ภาคผนวก ข.....	138
ภาคผนวก ค.....	142
ประวัติย่อผู้วิจัย	152

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของประเทศต่าง ๆ.....	24
2	เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	44
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้นของการวิจัย...	48
4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรตาม	50
5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบที เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ของผู้ปกครอง ตามตัวแปรเพศ	53
6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบที เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของผู้ปกครอง จำแนกตามตัวแปร อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้	54
7	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรเพศ	56
8	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรอายุ	58
9	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรการศึกษา	61
10	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรอาชีพ	64
11	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรรายได้	68
12	แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรต่าง ๆ	71
13	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรเพศ	74
14	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรอายุ	76
15	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรการศึกษา	79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

16	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกววิชา ตามตัวแปรอาชีพ	82
17	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกววิชา ตามตัวแปรรายได้	85
18	แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบการประเมินผลของการสนับสนุนให้ นักเรียนกววิชา ตามตัวแปรต่าง ๆ	88
19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปร เพศ	90
20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบค่าเอฟ เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปร อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้	91
21	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรเพศ	93
22	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรอายุ	94
23	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรการศึกษา	96
24	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรอาชีพ	98
25	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรรายได้	100
26	แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต่าง ๆ	102
27	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของ ผู้ปกครองตามตัวแปรเพศ	104
28	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของ ผู้ปกครองตามตัวแปรอายุ	105

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

29	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของ ผู้ปกครองตามตัวแปรการศึกษา	107
30	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของ ผู้ปกครองตามตัวแปรอาชีพ	109
31	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของ ผู้ปกครองตามตัวแปรรายได้	111
32	แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบแรงงูใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต่าง ๆ	113

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2	แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล.....	29
3	ทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง	32

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพของประเทศ โดยคนส่วนมากในสังคมไทยเชื่อว่าการได้รับการศึกษาที่สูงนั้นมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต มีโอกาสในการทำงานที่ดี มีชื่อเสียง ได้รับการยกย่องและการยอมรับจากคนในสังคม ด้วยเหตุนี้ทำให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ต่างมุ่งหวังเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่เนื่องจากการศึกษาระดับอุดมศึกษามีการจำกัดจำนวนในการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล ทำให้เกิดการเรียนกวดวิชาเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

การกวดวิชาเข้ามามีบทบาทในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ และระบบการศึกษาของไทยเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการกวดวิชากลายเป็นธุรกิจที่มีการจัดการศึกษาที่บรรลุจุดประสงค์ในเวลาอันจำกัด และเป็นวิธีการัดในการศึกษาซึ่งสะท้อนให้เห็นความล้มเหลวของระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ และระบบการศึกษาของชาติ อีกทั้ง การกวดวิชาในปัจจุบันแสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำกันของการศึกษาที่มาตรฐานของสถานศึกษาแต่ละแห่งที่มีไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีการปฏิรูปทางการศึกษาแล้วก็ยังคงมีมาตรฐานที่แตกต่างกัน, การแข่งขันทางการศึกษาของนักเรียนที่อยู่ในเขตเมืองและเขตชนบทต่างกัน จากการแข่งขันทางการศึกษาที่สูงทำให้ต้องพยายามหาความรู้เพิ่มเติมให้มากที่สุด

จากสภาพของสังคมที่มีความไม่เท่าเทียมกันนั้น ทำให้คนในสังคมเกิดความเชื่อหรือเกิดค่านิยมในการศึกษาที่จำเป็นต้องศึกษาในมหาวิทยาลัยดัง หรือ มีชื่อเสียง เนื่องจากว่ารู้สึกว่ามีคุณภาพในการศึกษาที่ดีกว่า จากสถิติของ UNESCO (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2545:16) พบว่า ค่านิยมในการกวดวิชาค่อนข้างสูงในประเทศแถบเอเชีย แถบยุโรปและอเมริกามีน้อย ในประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลี ไทยกวดวิชาสูงมาก จึงอาจเป็นเรื่องของหน้าตาผสมด้วย เช่น ที่ญี่ปุ่นมหาวิทยาลัยมีคุณภาพใกล้เคียงกันแต่เด็กยังเลือกที่จะเข้าโตเกียว ในประเทศจีนใกล้เคียงกับญี่ปุ่นคือคนอยากเข้าปักกิ่ง แต่หน้าตาเหล่านี้มาจากฐานของสถาบันที่มีความแตกต่าง ไม่เท่าเทียมกันในเชิงคุณภาพ ประสิทธิภาพ หากจะแก้ปัญหาเรื่องการกวดวิชาควรที่จะแก้ไขที่การเปลี่ยนแปลงค่านิยม

มาร์ค เบรย์ (อุดมเดช ขาแก้ว. 2547:29; อ้างอิงจาก Bray. 1999:29) ได้วิจัยเรื่อง “ระบบการศึกษาแา : การกวดวิชาและข้อคิดสำหรับนักวางแผน” ผลการศึกษาพบว่า การกวดวิชามีแพร่หลายในแถบเอเชีย แอฟริกา ยุโรปตะวันออก และอเมริกากลาง โดยพบเป็นธุรกิจที่ใหญ่มาก เช่น ในมอริเชียส

ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมปลายจะเรียนกวดวิชาเกือบทุกคน ส่วนในญี่ปุ่นพบว่านักเรียนร้อยละ 70 จะเริ่มเรียนกวดวิชาเมื่อจบมัธยมต้น สำหรับในมาเลเซียนักเรียนร้อยละ 83 จะเรียนกวดวิชาเมื่อเรียนมัธยมปลาย นอกจากนี้ยังพบโรคคลังวุฒิบัตร จึงทำให้ระบบโรงเรียนมุ่งเน้นการสอบแข่งขันเพื่อให้ได้ประกาศนียบัตรมากกว่าให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

นอกจากนั้น ปัจจัยที่ทำให้เกิดการกวดวิชาที่นอกเหนือจากระบบการศึกษาของชาติและการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแล้ว ยังมีสาเหตุมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านสติปัญญา ความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน และแรงจูงใจในการกวดวิชาที่แตกต่างกัน แต่ไม่ว่าจะเป็นด้วยเหตุอันใด การกวดวิชาจะยังคงอยู่เคียงคู่กับระบบการศึกษาของชาติและได้รับการสนับสนุนจากนักเรียนหรือผู้ปกครองทราบเท่าที่ยังมีค่านิยมในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงหรือมีการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกวดวิชา เริ่มจากการสนับสนุนทางการเงิน การรับ-ส่งในขณะที่เรียนกวดวิชา นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับความเชื่อของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่เด่นดัง หรือคณะที่ได้รับความนิยม เช่น แพทย์ วิศวกรรม เป็นต้น เนื่องจากหากบุตรหลานสามารถเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อหรือคณะที่ดังแล้วเมื่อจบการศึกษาจะได้ทำงานที่มีเกียรติ มีฐานะ หน้าที่การงานที่ดี อีกทั้งผู้ปกครองมุ่งหวังให้บุตรหลานเป็นคนเก่งในสังคมทำให้เกิดการสนับสนุนการกวดวิชาแก่บุตรหลาน

ฟิชไบน์และไอเซ็น (Fishbein and Ajzen) ได้กล่าวถึงเรื่องความเชื่อไว้ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (The Theory of Reasoned Action) ว่าความเชื่อเป็นรากฐานของทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรม ที่เป็นเหตุผลทำให้บุคคลมีทัศนคติที่ต่างกัน ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความเชื่อ ทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา โดยอาศัยแนวคิดของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล เพื่อจะได้ทราบถึงความเชื่อ ทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาว่าเป็นอย่างไร เนื่องจากการกวดวิชาได้กลายมาเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการศึกษาของชาติและค่านิยมของผู้ปกครอง นักเรียน หรือสังคมในปัจจุบัน รวมถึงเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขหรือเปลี่ยนความเชื่อ และทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาให้ไปในทิศทางที่เหมาะสมหรือถูกต้อง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
3. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
4. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
5. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
6. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยทำให้ทราบว่าผู้ปกครองมีทัศนคติและความเชื่อเช่นใดต่อการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและตัวแปรที่เกี่ยวกับทัศนคติและความเชื่อของผู้ปกครองที่มีต่อการกวดวิชาเนื่องจากผู้ปกครองมีส่วนในการสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมการกวดวิชาของนักเรียนและเพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุน แก้ไขหรือปรับเปลี่ยนความเชื่อของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมถึงเป็นการสะท้อนแนวความคิดของผู้ปกครองต่อหลักสูตรการสอนหรือวิธีการเรียนการสอนของครูในปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขต 2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 351 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น แบ่งเป็นดังนี้
 - 1.1 เพศ
 - 1.1.1 ชาย
 - 1.1.2 หญิง
 - 1.2 วัย
 - 1.2.1 อายุต่ำกว่า 30 ปี
 - 1.2.2 30-40 ปี
 - 1.2.3 41-50 ปี
 - 1.2.4 51-55 ปี
 - 1.2.5 55 ปีขึ้นไป
 - 1.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - 1.3.1 ระดับประถมศึกษา
 - 1.3.2 ระดับมัธยมศึกษา หรือ ปวช.
 - 1.3.3 ระดับอนุปริญญา หรือ ปวส.
 - 1.3.4 ระดับปริญญาตรี
 - 1.3.5 สูงกว่าปริญญาตรี
 - 1.4 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.4.1 รับราชการ
 - 1.4.2 เกษตรกร
 - 1.4.3 ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 - 1.4.4 พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.4.5 พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน
 - 1.4.6 ค้าขาย
 - 1.4.7 อื่น ๆ

1.5 รายได้รวมของผู้ปกครอง

- 1.5.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 1.5.2 10,001 - 20,000 บาท
- 1.5.3 20,001 – 30,000 บาท
- 1.5.4 30,001 – 40,000 บาท
- 1.5.5 40,001 – 50,000 บาท
- 1.5.6 50,001 – 60,000 บาท
- 1.5.7 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- 2.1 ทักษะคิดต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา
- 2.2 ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา
- 2.3 การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนเรียนกวดวิชา
- 2.4 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
- 2.5 ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง
- 2.6 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนนอกเหนือเวลาเรียนตามปกติโดยเนื้อหาที่เรียนไม่ใช่เนื้อหาที่อยู่นอกหลักสูตรการเรียนการสอนตามปกติ แต่เป็นการเรียนเสริมหรือเน้นย้ำเฉพาะ บางวิชาพร้อมด้วยเทคนิคในการทำข้อสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจัดสอนโดยโรงเรียนกวดวิชา

2. การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของผู้ปกครอง หมายถึง การกระทำของผู้ปกครองที่ ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กที่อยู่ในปกครองมีพฤติกรรมการเรียนกวดวิชา ซึ่งประกอบด้วยการคอยรับส่ง, การเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน, การให้คำแนะนำปรึกษา เป็นต้น

3. ผู้ปกครอง หมายถึง บุคคลผู้ให้การดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กที่อยู่ในปกครองตามที่เห็นสมควร และมีสิทธิตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก โดยไม่จำเป็นต้องเป็นบิดาหรือมารดา

4. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบประจำและสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบกิจกรรมนั้น แบ่งได้ 7 ประเภทคือ(สำนักงานการศึกษาแห่งชาติ:2526:10; อ้างอิงจาก จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์.2546:6)

1. รับราชการ
2. ค้าขาย
3. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
4. พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน
5. เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว
6. เกษตรกร
7. อื่น ๆ

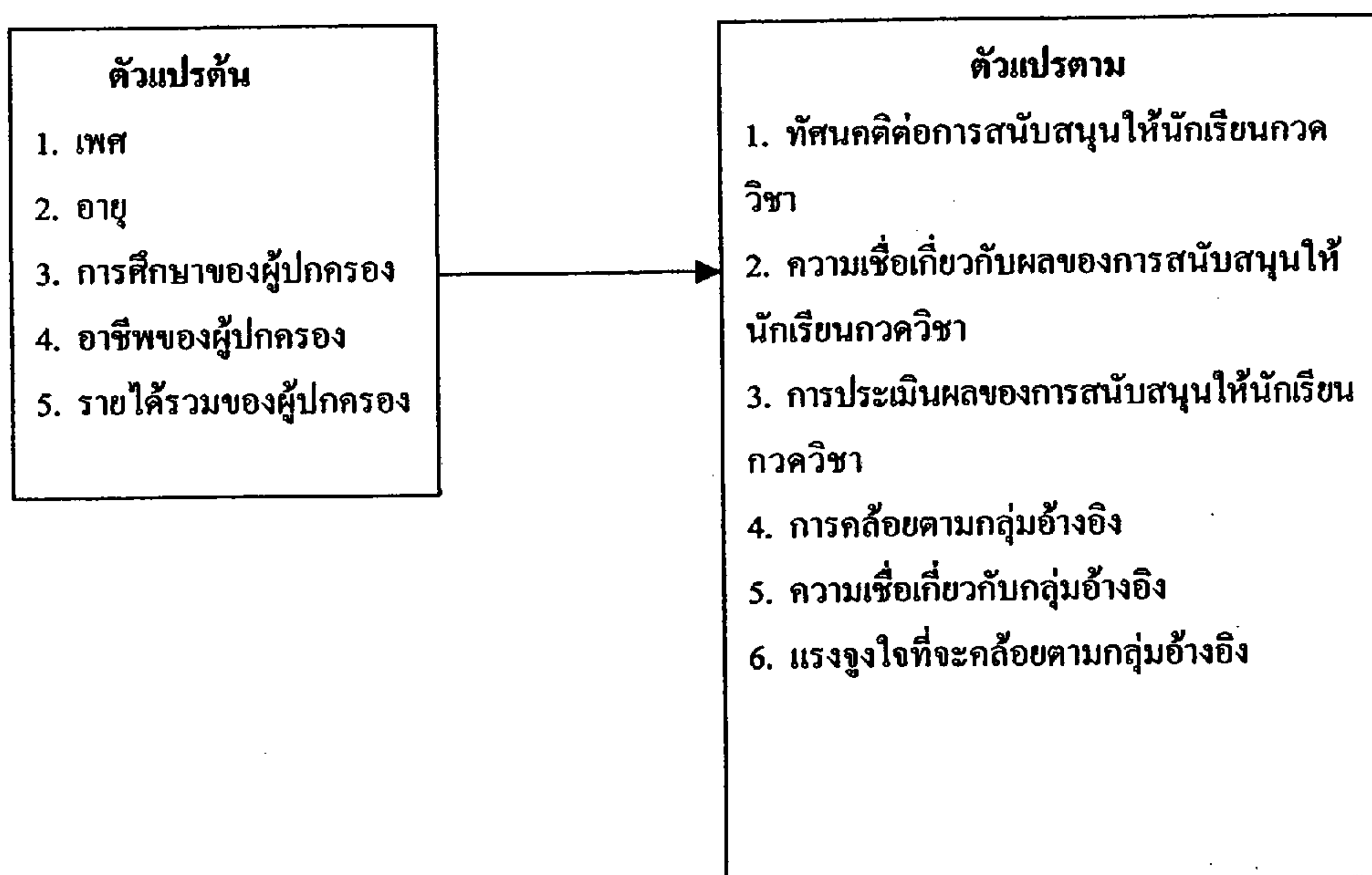
5. รายได้รวมของผู้ปกครอง หมายถึง เงินรายรับที่ได้จากการประกอบอาชีพของทั้งบิดา มารดา หรือผู้ปกครองรวมกันในระยะเวลา 1 เดือน

นิยามปฏิบัติการ

1. ทักษะต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา (A_p) หมายถึง ความรู้สึกที่ผู้ปกครองมีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาในเชิงบวก หรือเชิงลบ โดยสามารถวัดได้จากการตอบแบบสอบถามที่ประเมินความรู้สึกในลักษณะ ดี - เลว, เป็นประโยชน์ - เป็นโทษ, ชอบ - ไม่ชอบ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินค่าตั้งแต่ +3 ถึง -3
2. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา (b_p) หมายถึง ระดับความคิดหรือความเข้าใจที่ผู้ปกครองมีต่อผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โดยสามารถวัดได้จากการตอบแบบสอบถามที่ประเมินความรู้สึกในลักษณะ เป็นไปได้ - เป็นไปไม่ได้ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินค่าตั้งแต่ +3 ถึง -3
3. การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา (e_p) หมายถึง การที่ผู้ปกครองตัดสินใจหรือประเมินคุณค่าของผลที่เกิดจากการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โดยสามารถวัดได้จากการตอบแบบสอบถามที่ประเมินความรู้สึกในลักษณะ ดี - เลว ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินค่าตั้งแต่ +3 ถึง -3
4. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (S_N) หมายถึง การรับรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อบุคคลซึ่งมีความสำคัญต่อเขา ว่าบุคคลเหล่านั้นคิดว่าเขาควร หรือ ไม่ควรสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โดยสามารถวัดได้จากการตอบแบบสอบถามที่ประเมินความรู้สึกในลักษณะ ควร - ไม่ควร ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินค่าตั้งแต่ +3 ถึง -3
5. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (NB) หมายถึง ความเชื่อที่ว่าบุคคลซึ่งมีความสำคัญประสงค์ให้ผู้ปกครองสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โดยสามารถวัดได้จากการตอบแบบสอบถามที่ประเมินความรู้สึกในลักษณะ ควร - ไม่ควร ซึ่งมีการประเมินค่าตั้งแต่ +3 ถึง -3

6. แรงจูงใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง (M_c) หมายถึง ความต้องการของผู้ปกครองที่จะกระทำตามบุคคลซึ่งมีความสำคัญ โดยสามารถวัดได้จากการตอบแบบสอบถามที่ประเมินความรู้สึกในลักษณะ ต้องการ - ไม่ต้องการ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินค่าตั้งแต่ +3 ถึง -3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการกล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกวควิชา
 - 1.1 ความหมายของการกวควิชา
 - 1.2 ลักษณะของการกวควิชา
 - 1.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกวควิชา
 - 1.4 ผลของการเรียนกวควิชา
 - 1.5 สถานการณ์การกวควิชาในปัจจุบัน
 - 1.6 การสนับสนุนของผู้ปกครอง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
 - 2.1 ความหมายของทัศนคติ
 - 2.2 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล
 - 2.3 การกำหนดกรอบแนวคิด
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกวควิชา

1.1 ความหมายของการกวควิชา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 63) ได้ให้ความหมายของการกวควิชาว่า การกวควิชาหมายถึง เร่งรัดให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้ทัน

กมล สุดประเสริฐ (2526 : 1) ได้ให้ความหมายการกวควิชาว่า หมายถึง การกวควิชาคนที่เรียนอ่อนให้เก่งขึ้น

สุพัฒน์ สุขมณต์ (2530 : 39) กล่าวว่า “กวควิชา” คือ การเรียนอะไรก็ตามที่คิดว่าตนเองขาดหรือยังไม่พร้อม เพื่อให้ตนเองเรียนทันผู้อื่นหรือมากกว่าผู้อื่น ซึ่งใครก็สามารถเรียนได้ โดยที่ผู้เรียนจะเรียนอ่อน เรียนปานกลาง หรือเรียนเก่งก็ย่อมได้

อภิชัย พันธเสน (2530 : 14) ได้ให้ความหมายของการกวควิชาว่า การกวควิชามิใช่เป็นการศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางส่วน เรื่องบางตอนของเนื้อเรื่องทั้งหมดที่ได้

ศึกษาแล้ว แต่ผู้สอนหรือผู้ทวดวิชาที่มีความสนใจเข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ โดยเพื่อหวังผลว่าความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงในทันทีหรือในอนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการทวดวิชา ดังนั้นการทวดวิชาจึงมีลักษณะแตกต่างจากการศึกษาทั่วไปที่เพิ่มพูนความรู้อย่างกว้าง ๆ แต่เป็นการศึกษาที่มีเป้าหมายที่แน่นอน นั่นก็คือใช้ในการประกอบการแข่งขัน

ประทีป ชูหมื่นไวย (2538:44) ได้ให้ความหมายการทวดวิชาไว้ว่า เป็นการเรียนที่จัดช่วงเวลาไว้ต่างหากจากการสอนปกติ เช่น ช่วงเวลาเย็น วันหยุดราชการ หรือช่วงปิดภาคเรียน โดยผู้สอนทบทวนความรู้ให้กับนักเรียนที่เรียนมาจากโรงเรียนปกติ พร้อมทั้งมีเทคนิคในการทำข้อสอบอีกด้วย

เทอดศักดิ์ เดชคง (2543 :70) กล่าวว่า คำว่า “ทวด” หมายถึง ทำให้แน่น ทำให้เร็ว ทำให้ทัน การทวดวิชาจึงแฝงความหมายที่ต้องเร่งรัด ต้องเข้มข้นในการเรียนรู้

ปริญญ์ แก้วไทรนันท์ (2545:23) อธิบายว่า การทวดวิชา หมายถึง การเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียนปกติ โดยไม่ใช่การศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเรียนเน้นเนื้อหาในบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ผู้เรียนทวดวิชาได้เคยศึกษาไปแล้วจากการเรียนแบบปกติ โดยที่ผู้สอนจะเน้นให้ผู้เข้ารับการทวดวิชาที่มีความสนใจ เข้าใจ หรือ จำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังผลว่าผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงหรือทันที หรือ อนาคตอันใกล้ต่อผู้เรียนทวดวิชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งภายในเวลาจำกัด บางครั้งการเรียนทวดวิชามีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน เช่น การติว การเรียนพิเศษ การเรียนเสริม เป็นต้น

วิชาญ บุญชัยศรี (2545 :22) อธิบายว่า การทวดวิชา หมายถึง การสอนเนื้อหาวิชา กิจกรรม หรือประสบการณ์ให้กับผู้เรียนซึ่งเนื้อหาหรือประสบการณ์นั้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเรียนมาแล้วในโรงเรียนปกติ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและจำได้เป็นพิเศษ ซึ่งวิธีการสอนจะเป็นแบบเร่งรัดใช้เวลาจำกัด ทั้งนี้ผู้เรียนจะต้องจ่ายค่าเล่าเรียนเป็นการตอบแทนให้กับผู้สอนด้วย

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ (2546 : 13) กล่าวว่า “การทวดวิชา” หมายถึง การเรียนนอกเหนือเวลาเรียนตามปกติและเนื้อหาที่เรียนไม่ใช่เนื้อหาใหม่ โดยที่ใครก็สามารถเรียนได้ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีผลการเรียนอ่อน ผลการเรียนปานกลาง หรือผลการเรียนสูง และผู้ที่มาเรียนทวดวิชาทุกคนล้วนหวังผลจากการเรียนทวดวิชาว่าจะเกิดประโยชน์กับผู้เรียนทวดวิชาโดยตรงในทันที หรือ ไม่ก็ในเวลาอันใกล้

อุดมเดช ชาแก้ว (2547:13) ได้อธิบายว่า การทวดวิชา คือ การเรียนซ้ำในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วในการเรียนปกติตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ แต่เน้นที่เนื้อหาบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมด โดยใช้วิธีการหรือเทคนิคพิเศษในการทำให้ผู้เรียนจำได้ง่ายขึ้น สามารถนำไปใช้ได้รวดเร็ว ซึ่งเป้าหมายในการทวดวิชานั้น โดยมากเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียน หรือ เข้าทำงานในสถาบัน หรือ องค์กรที่ตนต้องการเข้าไปศึกษาหรือทำงานให้ได้

กล่าวโดยสรุป การทวดวิชา หมายถึง การเรียนที่นอกเหนือจากการเรียนตามปกติ โดยเนื้อหาที่เรียนเป็นการซ้ำเนื้อหาเดิมหรืออาจเป็นเนื้อหาใหม่ที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่ม

เดิมความรู้ความสามารถให้แก่ผู้เรียนในเวลาอันสั้น รวมถึงการเรียนรู้ที่เน้นเนื้อหาบางตอนหรือการเรียนรู้ในการใช้เทคนิคพิเศษที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจำและนำไปใช้ในการสอบแข่งขันได้โดยง่าย

1.2 ลักษณะของการกวดวิชา

✓ ประยูร ศรีประสาธน์ (2530 : 60-61) ได้แบ่งลักษณะของการเรียนกวดวิชาในลักษณะของการเรียนกวดวิชาเพื่อผลประโยชน์ของการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ได้เป็น 5 ลักษณะดังนี้คือ

1. การเรียนกวดวิชาโดยการจ้างครูมาสอนที่บ้าน โดยส่วนใหญ่ลักษณะนี้มักจะเป็นการเรียนเสริมวิชาที่ผู้เรียนมีผลการเรียนไม่ค่อยดี หรือ เป็นการเพิ่มพูนวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบคัดเลือก ได้แก่ วิชาที่เกี่ยวกับภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผู้ที่จะทำหน้าที่เหล่านี้มาจากหลายแหล่ง เช่น อาจจะเป็นนักศึกษา ครูอาจารย์ในโรงเรียน หรืออาจารย์จากมหาวิทยาลัยเป็นต้น

2. การเรียนในสถานศึกษากวดวิชาที่เปิดสอนตลอดปี สถานศึกษากวดวิชานี้ อาจจะจัดที่สถานศึกษาบางแห่งที่มีชื่อเสียง หรือจัดที่สถานกวดวิชาที่สร้างขึ้น โดยเฉพาะ แนวการสอนก็จะเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนเพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งการเฉลยข้อสอบและการแก้งข้อสอบด้วย

3. การเรียนในสถานกวดวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบเป็นการกวดวิชาที่มีลักษณะการติวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบและแก้งข้อสอบเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนในต่างจังหวัดที่มีโอกาสเรียนกวดวิชาตลอดปีเหมือนเด็กในกรุงเทพ

4. การเรียนกวดวิชาในโรงเรียนของคน โดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพหรือโรงเรียนประจำจังหวัดต่าง ๆ จะเปิดสอนกวดวิชาเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้แก่นักเรียนของตน โดยจะเริ่มสอนตั้งแต่ภาคเรียนที่สองของปีการศึกษา เพื่อให้ นักเรียนสอบเข้าเรียนต่อได้ก็จะเป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนอีกด้วย

5. ลักษณะของการสอบ Pre-Entrance เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจริง ซึ่งอาจจะมีการจัดทำโดยคณะนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หรือ สถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้ดังกล่าวนี้ซึ่งปัจจุบันลักษณะการสอบ Pre-Entrance นี้ได้รับความนิยมค่อนข้างมากในปัจจุบัน

นอกจากการแบ่งลักษณะของการเรียนกวดวิชาดังที่ได้กล่าวมา สุวัฒน์ สุขมณลสันต์ (2530: 34 -35) ได้จำแนกลักษณะของการกวดวิชาไว้ดังนี้

1. การเรียนซ่อม (Remedial Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือ ประสบการณ์ที่ครูให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่าง ๆ กัน เพื่อให้ผู้เรียนนั้นสามารถเรียนได้ทันคนอื่น หรือเรียนให้ผ่านวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่กำหนดไว้ หรืออาจกล่าวสั้น ๆ ได้ว่า การเรียนซ่อม นั้น คือการเรียน “กวดวิชา” ให้สามารถมีความรู้

ความสามารถ “ทัน” กับผู้อื่นที่มีรู้ความสามารถมากกว่าเปรียบเทียบการ “วิ่งกวด” หรือ “ไล่กวด” ผู้อื่นที่อยู่ข้างหน้าให้ทันนั่นเอง

2. การเรียนเสริม (Extra Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่เรียนตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าผู้อื่น เพราะเหตุผลต่าง ๆ กัน เพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีสิ่งอื่นได้เรียนรู้มากขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาผู้อื่นหรือเพื่อให้ผู้เรียนนั้น “เรียนกวด” ผู้อื่นที่อยู่ในระดับสูงกว่าตนเองขณะนั้น

3. เรียนปรับสภาพ (Adapted Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ หรือความพร้อมไม่เพียงพอที่จะไปเรียนรวมกับผู้อื่นได้ จึงต้องมีการเรียนเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ก่อน

4. การเรียนแก้ไข (Corrective Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้องในเมื่อสิ่งที่ผู้เรียนรู้นั้นคลาดเคลื่อน หรือไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง การเรียนรู้ประเภทนี้มักเป็นการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้วแต่ยังไม่ถูกต้อง จึงต้องมาเรียนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องขึ้น

5. การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด (Accelerated Learning) ได้แก่การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่ฉลาด เพื่อให้เรียนได้มากขึ้นกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนฉลาดยิ่งขึ้น เรียนรู้เนื้อหามากขึ้น และเรียนได้ในที่ชั้นสูงขึ้น

6. การเรียนเฉพาะ (Specified Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการ หรือความสนใจเฉพาะบุคคลของผู้เรียน

7. การเรียนพิเศษ (Special Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนนอกชั้นเรียน หรือนอกหลักสูตร

8. การเรียนคิ่ว (Tutorial Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูหรือเพื่อนร่วมชั้น (Peers or Classmates) หรือเพื่อนรุ่นพี่ (Senior students) จัดให้แก่ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งเป็นคราว มักนิยมจัดทำกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือเป็นการส่วนตัว

โดยที่ ข้อมูลจากบริษัท ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ จำกัด พบว่าสามารถจำแนกลักษณะของโรงเรียนกวดวิชาออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้ (ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. 2546:16)

1. โรงเรียนกวดวิชาที่มีการสอนเสริมจากบทเรียนโดยวิชาที่นิยมในการเรียนเสริมเพิ่มเติม ได้แก่ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา เป็นต้น

2. โรงเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมการสอบเข้าต่อในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันมีตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการกวดวิชาเฉพาะทาง เช่น คำนวณ เตรียมทหาร พยาบาล เป็นต้น รวมไปถึงการศึกษาคือต่อในต่างประเทศด้วย

3. โรงเรียนกวดวิชาเพื่อการสอบเข้าทำงาน โดยเฉพาะข้าราชการตามหน่วยต่าง ๆ

4. โรงเรียนกวดวิชาทางด้านภาษาโดยเฉพาะ ภาษาที่ได้รับความนิยมเรียนมากเป็นพิเศษ ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน เยอรมัน เป็นต้น

5. โรงเรียนสอนทักษะความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ด้านคอมพิวเตอร์ เสริมทักษะทางด้านความจำ และเลขคิดเร็ว

6. โรงเรียนพิเศษในสาขาต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านวิชาชีพ เช่น การบริหารการจัดการ การบัญชี กฎหมาย ช่างเทคนิค เสริมสวย ตัดเสื้อ ซิปปั๊ม ทำอาหารและขนม มัคคุเทศก์ คนตรีไทยและคนตรีสากล เป็นต้น

รวมทั้ง พอดู สุวรรณทัต (2530: 34 -35) ได้จำแนกประเภทของโรงเรียนกวดวิชา ดังนี้

1. ประเภทเรียนลัด โรงเรียนประเภทนี้ผู้เรียนเพื่อที่จะไปสมัครสอบเทียบความรู้

2. ประเภทเฉพาะกาล โรงเรียนประเภทนี้คือ โรงเรียนที่เปิดสอนเฉพาะเวลา หรือ เฉพาะกิจ ส่วนใหญ่จะเปิดเรียนภาคฤดูร้อน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้ที่ไม่มีโอกาสเรียนในโรงเรียนมาตรฐานดี ได้มีโอกาสเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้

3. ประเภทกวดวิชาตลอดปี โรงเรียนประเภทนี้เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ แต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนเสริมในวิชาที่ตนเรียนอ่อน หรือไม่เข้าใจดีพอ เพื่อจะเป็นความรู้สะสมที่จะใช้สอบแข่งขันต่อ

สรารุท กิตติวรภัทร (จิตติมา อัจฉริยกุล.2544:30 ; อ้างอิงจาก สรารุท กิตติวรภัทร. 2539: 3-6) ได้อธิบายถึงกลยุทธ์การสอนกวดวิชาว่าได้หาแนวทางในการสอน ซึ่งปัจจุบันสามารถแบ่งลักษณะของการสอนดังนี้

แนวทางที่ 1 เน้นความเข้าใจ การให้ความรู้อย่างเป็นลำดับจากง่ายไปสู่ยาก แจกแจงรูปแบบเนื้อหาความรู้ให้เด่นชัด ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

แนวทางที่ 2 เน้นการแก้งข้อสอบ สร้างภาพว่าเนื้อหาและแบบฝึกหัดที่สอนตรงกับแนวข้อสอบ เพื่อให้ให้นักเรียนคุ้นเคยกับแนวข้อสอบหรือบางครั้งถึงกับกล่าวว่าเอกสารประกอบการสอนตรงกับแนวข้อสอบมากกว่าครึ่ง

แนวทางที่ 3 เน้นการสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตร จนเกิดสิ่งที่นักเรียนยุคปัจจุบันเรียกว่า “สูตรลัด” ซึ่งจะช่วยลดเวลาในการทำโจทย์ แต่ก็ต้องจำสูตรเหล่านั้นเข้าไปในห้องสอบ อาจารย์กลุ่มนี้จะเน้นทำทุกอย่างเป็นสูตรไว้หมดแล้ว เพื่อให้นักเรียนสะดวกในการนำไปใช้ และเป็นการจัดรูปแบบปัญหาไปในตัว

แนวทางที่ 4 เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลก ๆ ด้วยการใช้ความรู้ที่ไม่มีในหลักสูตรทั่วไป แต่สามารถแก้ปัญหาได้เร็วกว่า ซึ่งนักเรียนในปัจจุบันจะเรียกสิ่งนี้ว่า “เทคนิค” คำว่าเทคนิค หมายถึง การทำโจทย์ด้วยวิธีใหม่ที่ง่ายและสั้นกว่าเดิม ซึ่งถ้าเด็กนักเรียนที่ไม่เคยพบเห็นวิธีดังกล่าวมาก่อนก็จะเกิดความรู้สึกตื่นตาตื่นใจอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะเด็กประเภท “Technique Seeker” จะชอบอาจารย์ลักษณะนี้

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของการเรียนกวดวิชาและประเภทของโรงเรียนกวดวิชานั้นสามารถแยกได้หลายประเภท แต่วัตถุประสงค์หลักของการเรียนกวดวิชาหรือโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาของวิชาที่เรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์บางประการ เช่น ได้เทคนิคในการทำข้อสอบ เพิ่มความมั่นใจในการสอบ หรือเสริมสร้างทักษะในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น จากลักษณะของการกวดวิชาและโรงเรียนกวดวิชาที่มีหลากหลายทำให้การกวดวิชาและโรงเรียนกวดวิชาเป็นที่นิยม

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกวดวิชา

ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล (2546: 17-18) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกวดวิชา ดังนี้

1. ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม จากภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่บุตรหลานของตนได้ตลอดเวลาจึงนิยมส่งบุตรหลานให้เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเพื่อทบทวนวิชาความรู้และเห็นว่าการกวดวิชาดีกว่าให้บุตรหลานไปเที่ยว รวมถึงจุดมุ่งหมายเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง เป็นหนทางนำไปสู่การประกอบอาชีพที่มีรายได้ดี และมีเกียรติ เป็นการเตรียมตัวเพื่อเลื่อนฐานะทางสังคมของนักเรียนและการแข่งขันทางการศึกษาที่มีสูงขึ้นเรื่อย ๆ จึงทำให้เกิดการกวดวิชามากขึ้น

2. ระบบการศึกษา ระบบการสอบแข่งขันแบบแพ้คัดออกเพื่อเข้าศึกษาต่อที่จัดให้มีขึ้นทุกระดับการศึกษา เป็นเหตุสำคัญที่จำเป็นต้องกวดวิชาเพราะเป็นการแนะแนวการตอบข้อสอบ เก่งข้อสอบ และให้ความรู้เพิ่มเติมในเนื้อหาที่ยากกว่าหลักสูตร เพื่อเตรียมทำข้อสอบให้ได้มากที่สุด ดังนั้น ผู้ที่จะเรียนต่อในระดับสูงในสถาบันที่มีชื่อเสียงจะต้องขวนขวายหาทางเพิ่มพูนความรู้ นอกเหนือจากที่เรียนในโรงเรียนจึงทำให้นักเรียนส่วนหนึ่งพยายามที่จะแสวงหาความรู้ให้ได้มากที่สุดด้วยการกวดวิชาเพื่อที่จะไปแข่งขันกับผู้อื่นและสอบคัดเลือกได้

3. แรงจูงใจและความพึงพอใจ เนื่องจากนักเรียนและผู้ปกครองเห็นว่าการจัดการศึกษาในโรงเรียนไม่อาจสนองความต้องการให้เพียงพอ ทำให้นักเรียนส่วนหนึ่งต้องสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง โดยการหาความรู้เพิ่มเติมจากการกวดวิชา นอกจากนี้ ความแตกต่างทางด้านสติปัญญาทำให้ต้องใช้เวลาในการศึกษาอย่างพิเศษและเฉพาะเจาะจงมากกว่าผู้อื่น อีกทั้งเป็นความพึงพอใจของผู้ปกครองที่

ต้องการและมีส่วนสนับสนุนให้บุตรหลานของตนไปเรียนกวดวิชาเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการและทำให้เชื่อมั่นว่าบุตรหลานของตนจะประสบความสำเร็จในการสอบแข่งขันในอนาคต

นอกจากนี้ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกวดวิชายังมีสาเหตุมาจากผู้ปกครองของนักเรียน โดยที่ พอดู สุวรรณทัต (อุดมเดช ชาแก้ว. 2547:14; อ้างอิงจาก พอดู สุวรรณทัต. 2530 :56) ได้กล่าวถึง ค่านิยมของผู้ปกครองนักเรียนในปัจจุบันว่า นิยมให้บุตรหลานของตนเรียนกวดวิชา ทั้งนี้เพราะค่านิยมเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาให้แก่บุตรหลานยังมีอยู่มาก เนื่องจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่นิยมนั้นมีจำนวนจำกัด ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการให้บุตรหลานของตนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง การที่บุตรหลานจะสามารถเข้าไปเรียนในโรงเรียนเหล่านั้นได้ทางหนึ่งก็คือ การผ่านการสอบคัดเลือกเข้าไปได้ ดังนั้น นักเรียนจึงต้องเรียนกวดวิชาเพื่อให้มีความรู้สอบเข้าในโรงเรียนที่ต้องการได้ เช่นเดียวกับ สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน(สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์.2545:81) ที่กล่าวถึงผู้ปกครอง หรือญาติพี่น้องที่ยังคงมีค่านิยมสืบทอดมาว่า เป้าหมายปลายทางของการศึกษาที่สำเร็จของลูกหลาน คือ การเอ็นทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงให้ได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมอื่น ๆ (สยามสถาน บัวงาม. 2547:14; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมอื่น ๆ. 2530:2) ได้สรุปผลสัมมนาทางวิชาการ เรื่องการเรียนการสอนนอกเวลาในสถานศึกษาถึงความจำเป็นที่นักเรียนต้องเรียนกวดวิชาจนทำให้เกิดมีระบบการกวดวิชา คือ

1. ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่
2. ผู้ปกครองขาดจิตวิทยาการสอนและวิธีการสอน ทำให้ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนได้
3. ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตร เนื่องจากต้องประกอบอาชีพจึงต้องหาคนมาดูแลบุตรแทน

รวมทั้ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมอื่น ๆ (อุดมเดช ชาแก้ว. 2547:15; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมอื่น ๆ.2531:2-3) ยังได้ระบุถึงการเรียนกวดวิชาที่มีสาเหตุมาจากผู้ปกครองไว้ว่า

1. ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า การสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับต่าง ๆ นั้นจะต้องใช้ความรู้ที่เกินกว่าหลักสูตรที่เรียนอยู่ หากนักเรียนได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น โอกาสที่จะได้เปรียบในการแข่งขันย่อมมีมากกว่า
2. ผู้ปกครองประสงค์ที่จะให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ระหว่างรอผู้ปกครองมารับกลับบ้านหรือระหว่างปิดภาคเรียน

3. ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในการเรียนกวดวิชานอกเวลาของโรงเรียนที่บุตรหลานเรียน อยู่ในเวลาปกติมากกว่าที่จะใช้ผู้อื่นจัดให้ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้บุตรหลานได้เรียนทันผู้อื่นแล้วยังมีความปลอดภัยแก่นักเรียนอีกด้วย

จิตชนก เริงเซวและคณะ(2544) กล่าวถึง ปัจจัยทางด้านสังคมและผู้ปกครองว่าการเรียนกวดวิชาของนักเรียนจะเกิดขึ้นไม่ได้หากมิได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองและญาติ เนื่องจาก

1. ความต้องการให้บุตรมีโอกาสศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรของตนเองมีโอกาสเรียนต่อในมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยปีคของรัฐ เพราะเชื่อว่าการมีโอกาสเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยจะช่วยให้อนาคตของบุตรดีขึ้น หรือเป็นที่เชิดหน้าชูตาให้แก่วงศ์ตระกูลได้ ซึ่งการกวดวิชาเป็นวิธีการหนึ่งที่ผู้ปกครองมั่นใจว่าจะช่วยบุตรตนเองมีโอกาสมากขึ้นในการสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัย แม้ว่าจะไม่มั่นใจว่าการเรียนกวดวิชาจะทำให้บุตรสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แต่เชื่อว่าคนที่เรียนกวดวิชาน่าจะมีโอกาสสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่าคนที่ไม่มีโอกาสเรียนกวดวิชา โดยเฉพาะในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในคณะที่นิยมสูง การแข่งขันย่อมมีสูง ความจำเป็นที่จะต้องเรียนกวดวิชาย่อมมีมากขึ้น ในขณะที่ผู้ปกครองบางคนอาจกระตุ้นและแนะนำให้บุตรมาเรียนกวดวิชา

2. การชี้แนะของผู้ปกครองในการเลือกคณะหรือสาขาวิชาในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานตนมีโอกาสในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะในคณะที่จบแล้วสามารถสร้างฐานะได้ในเวลาอันรวดเร็ว หรืออาชีพที่คนในสังคมหรือกลุ่มญาติให้การยอมรับและยกย่องเป็นกรณีพิเศษ

นอกจากนี้ ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2544: 20) กล่าวถึง การเรียนกวดวิชาว่ามีสาเหตุมาจากการถูกบังคับทางสังคม ดังนี้

1. สังคมในปัจจุบันมีการแข่งขันกันระดับสูงมาก รวมทั้งการแข่งขันทางการศึกษาด้วยเพราะ โรงเรียนและสถานศึกษารวมทั้งตำแหน่งหน้าที่การงานมีจำนวนจำกัด ไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ต้องพยายามหาความรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น ซึ่งผลที่ตามมาอย่างหนึ่งก็คือ การกวดวิชา

2. สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเรียนเก่งซึ่งเป็นความภาคภูมิใจของพี่น้องและวงศ์ตระกูล จึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้ได้มากที่สุดและสูงที่สุด เช่น พยายามเรียนให้ได้สำเร็จระดับมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงซึ่งมีอยู่จำนวนจำกัด ทำให้เกิดการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น โดยบุคคลต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนหนึ่งอาจไม่สนใจด้วยซ้ำไปว่าเรียนสำเร็จแล้วจะมีงานทำหรือไม่ก็ตาม แต่ต้องการเป็นคนเก่งของพ่อแม่เพื่อให้ทุกคนเห็นความสำคัญของตนเอง

3. สังคมยังมีความเห่อความเป็นนักเรียนนอกอยู่ แม้ว่าการศึกษาบางสาขาจะเรียนจากในประเทศหรือต่างประเทศก็ไม่ต่างกันนัก แต่ยังมีลูกหลานของครอบครัวที่มีฐานะดี หรือฐานะปานกลาง

ที่เรียนเก่ง หรือพอเรียนได้จำนวนมากต้องการไปศึกษาในต่างประเทศ จึงต้องมีการกวัดวิชากันมากเพื่อสอบชิงทุนให้ได้ หรือเพื่อให้สามารถสอบภาษาอังกฤษให้ผ่านตามที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กำหนดไว้ ทำให้มีการกวัดวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุดสำหรับบุคคลเหล่านี้ รองลงมาได้แก่ การกวัดวิชาคณิตศาสตร์

4. จากการถูก “ ลัทธิเอาอย่าง ” บังคับให้จำยอมต้องกวัดวิชา ซึ่งลัทธิเอาอย่างนี้อาจเกิดจากผู้ปกครองชักจูง ชี้นำ เกลี้ยกล่อมหรือข่มขู่ให้นักเรียนกลัวว่า การที่ไม่ได้เรียนกวัดวิชานั้นเป็นปมคอของเคื่งจะทำให้เคื่งเรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้ผู้อื่นไม่ได้ เพราะว่าคนอื่น ๆ เขาก็เรียนกัน ทำให้นักเรียนจำต้องเรียนกวัดวิชาเพื่อตามใจผู้ปกครอง เห็นความจำเป็นว่าตนเองต้องเรียนกวัดวิชาเพราะว่าเพื่อน ๆ เรียนกันจนเป็นแพะชันกันทุกคน

กล่าวโดยสรุป การกวัดวิชาเกิดจากสภาพของสังคมที่มีการแข่งขันทางการศึกษาสูง เนื่องจากการเพิ่มจำนวนของประชากร รวมถึงประชาชนส่วนมากประเมินค่าของบุคคลจากระดับการศึกษาหรือสถานภาพทางสังคมของบุคคลนั้น ๆ นอกจากนี้ ยังมีความไม่เท่าเทียมกันในมาตรฐานของระบบการศึกษาไทยโดยสังเกตจากความนิยมของผู้ปกครองหรือแม้กระทั่งงบประมาณของสถานศึกษานั้น ๆ ที่ได้รับมาแตกต่างกัน ทำให้ผู้ปกครองและนักเรียนต้องการสิ่งที่ดีที่สุดในการปรับระดับสถานภาพทางสังคมของตน รวมถึงค่านิยมทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันโดยที่บุคคลในสังคมต้องการให้ได้รับศึกษาสูงที่สุดและดีที่สุด

1.4 ผลของการเรียนกวัดวิชา

ผลกระทบของการเรียนกวัดวิชามีทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งประทีป ชูหมื่น ไวย์ (2538:44-46) ได้แยกผลการเรียนกวัดวิชาในทางดีและทางเสียของครู นักเรียน ผู้ปกครอง ไว้แต่ในที่นี้ขอนำมาเพียงผลของการเรียนกวัดวิชาด้านผู้ปกครอง และนักเรียน ดังนี้

ด้านนักเรียน

ผลดี

1. มีมนุษยสัมพันธ์ ได้รู้จักกับเพื่อนต่างสถาบันและได้แลกเปลี่ยนความรู้กันด้วย
2. มีความมั่นใจในการทำข้อสอบ
3. บางคนที่มาเรียนกวัดวิชาจากต่างถิ่นในช่วงปีภาคเรียนก็ถือว่าเป็นการหา

ประสบการณ์ชีวิต

4. เป็นเยาวชนที่ดีของชาติ เพราะสนใจในการเรียน ไม่ไปมั่วสุมอบาขมูข สิ่งเสพติด
5. บางคนอาจทำคะแนนสอบได้ดีกว่าเพื่อนที่ไม่ได้เรียนพิเศษ ซึ่งอาจไม่แน่นอนเสมอไป

ทุกคน

ผลเสีย

1. ไม่ค่อยสนใจเรียนในโรงเรียนปกติเพราะคิดว่าตนเองรู้แล้ว ไปเรียนพิเศษมาแล้ว บางครั้งกลับมาถามลองภูมิครูผู้สอนในโรงเรียนปกติ
2. เป็นช่องทางโกหกผู้ปกครองเพื่อจะได้ออกนอกบ้าน และขอเงินผู้ปกครองไปใช้จ่าย หรือไปเล่นในสิ่งที่พึงพอใจ
3. ไม่มีเวลาเป็นของตนเอง เพราะนอกจากเรียนตามปกติแล้วยังต้องไปเรียนพิเศษอีก ทั้งวันทั้งสัปดาห์ หรือทั้งเดือนอยู่กับการเรียน
4. บางคนไปเรียนเพราะถูกผู้ปกครองบังคับ เมื่อนักเรียนเหล่านี้มาพบกันก็จะรวมกลุ่ม แล้วพากันไปในทางที่ผิด

ด้านผู้ปกครอง

ผลดี

1. มีความมั่นใจว่าบุตรหลานของตนเองได้ไปเรียนพิเศษมาแล้ว
2. เป็นการตัดความรำคาญที่บุตรหลานอยู่บ้านแล้วมักทำสิ่งที่ไม่ถูกใจ จึงสั่งให้ไปเรียนพิเศษ
3. สอดคล้องกับด้านผู้เรียน เพราะถือว่าเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศให้บุตรหลานตนเองในช่วงปิดภาคเรียนจะได้มีประสบการณ์ชีวิต

ผลเสีย

1. เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม ยิ่งผู้ปกครองมีบุตรหลายคนค่าใช้จ่ายเป็นเงาตามตัว นอกจากค่าเรียนพิเศษแล้วยังมีค่าหอพัก ค่าอาหาร ค่ารถ ค่าโทรศัพท์กลับบ้านอีกด้วย
2. เป็นภาระของผู้ปกครองต้องไปรับไปส่งบุตรหลานของตนเมื่อไปเรียนพิเศษ หรือถ้าอยู่ต่างเมืองก็ถือเป็นห่วงบุตรหลานตนเองไม่ได้ว่าจะดำรงชีวิตอยู่อย่างไร

นอกจากนี้ จากบทวิเคราะห์ของนักวิชาการศึกษา กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้สรุปประเด็นแยกเป็นข้อดีและข้อเสียของการกวดวิชาที่น่าสนใจไว้ดังนี้ คือ (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์.2544:32-33; อ้างอิงจาก ก้านทิพย์ ชาติวงศ์. 2539)

ข้อดีของการกวดวิชา

1. เป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้มากขึ้น
2. ทำให้นักเรียนเกิดขวัญกำลังใจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง
3. เป็นการส่งเสริมให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทางการศึกษา
4. เป็นการลดภาระของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน
5. ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนต้องการ เลือกผู้สอนได้ตามความสนใจ
6. สามารถแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นราย ๆ

7. เป็นการเปิดโอกาสให้มีการเรียนเพิ่มเติมความรู้ได้ตามความต้องการ
8. ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพบปะกับเพื่อนต่างสถาบัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การปรับตัวเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อนต่าง ๆ

ข้อเสียของการกวดวิชา

1. การกวดวิชาทำให้รู้แนวข้อสอบ อาจทำให้ความสนใจในหลักสูตรของผู้เรียนน้อยลง
2. ทำให้ผู้เรียนหมกมุ่นกับความเพียรพยายามที่จะหาความรู้จนใช้เวลามากเกินไปจนบางครั้งเกินความสามารถของและจิตใจจะรับได้
3. เป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายด้านการเรียนของผู้ปกครอง
4. เป็นการสร้างลักษณะนิสัยการแข่งขันให้กับผู้เรียนมากเกินไป อันจะนำไปสู่ความเห็นแก่ตัว
5. บางครั้งทำให้ผู้เรียนไม่สนใจการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติจะไปสนใจเฉพาะวิชาที่นำไปใช้ในการสอบคัดเลือก ซึ่งไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น

จากการศึกษาของประภาภรณ์ เจริญกุล (2544:16 -19) พบว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาผลจากการเรียนกวดวิชาใน 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1. ผลของการเรียนกวดวิชาต่อการสอบ การเรียนกวดวิชาส่งผลต่อความสำเร็จในการสอบของการเรียนกวดวิชา เนื่องมาจากการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะมีเนื้อหามุ่งเน้นที่การสอบเป็นสำคัญ โดย รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ กล่าวในมติชนสุดสัปดาห์ (22 มกราคม 2544) ว่าสิ่งที่เด็กคิดเหมือนกันในการกวดวิชาก็คือ ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองว่าสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ และยังเชื่อมั่นว่าโรงเรียนกวดวิชาให้สูตรดี มีเคล็ดลับ เรียนอย่างสนุกสนานเป็นกันเอง มีมุข สอนง่ายเข้าใจเร็ว สอนวิธีการคิดเร็ว อีกทั้งเหตุผลของเด็กที่มาเรียนกวดวิชาส่วนมากคือ การเอ็นทรานซ์ รวมถึงอยากได้จีพีเอเพิ่ม เนื่องจากครู โรงเรียนดัง ๆ หลายโรงเรียนสอนแบบกักวิชา แล้วไปสอนให้เด็กในโรงเรียนกวดวิชา ดูได้จากแถวสยามสแควร์ที่ครูจากโรงเรียนดัง ๆ ไปสอนกวดวิชากันมากมาย และจากการศึกษาของบุพา วีระไวทยะ และคณะ (สยามสาน บั้วงาม, 2547:25-26 ; อ้างอิงจาก บุพา วีระไวทยะ และคณะ, 2532:6-9,35-38) ได้กล่าวว่า การกวดวิชามีความสัมพันธ์กับผลการสอบคัดเลือก โดยมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่เรียนกวดวิชาจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 2. ผลกระทบของการเรียนกวดวิชาต่อผู้เรียนและสังคม การเรียนกวดวิชาส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ระบบการสอนในโรงเรียน และความเท่าเทียมกันในสังคม ซึ่ง กาญจนา ชูวงศ์ และ ช่อม มงคล (2526:68) กล่าวว่า ความนิยมในเรื่องการกวดวิชาของนักเรียน มีผลกระทบต่อระบบการเรียนการสอนของครูและนักเรียนในโรงเรียน ในส่วนที่ทำให้นักเรียนสนใจการเรียนในหลักสูตรน้อยลงแต่ละฝักใฝ่ในเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเท่านั้น แต่หากในมุมมองของผู้ปกครองที่

ปรารถนาให้บุตรหลานได้เปรียบในระบบการศึกษาปัจจุบัน การกวัดวิชาคงเป็นการลงทุนที่จำเป็น แต่เมื่อมองจากสายตาของสังคมแล้ว เงินที่ลงทุนไปกับการกวัดวิชาไม่มีผลตอบแทนใด ๆ ให้สังคม เนื่องจากไม่ช่วยให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ หรือพัฒนาบุคลากรของชาติที่มีความสามารถแข่งขันบนเวทีโลก (สื่อพลัง.2546:15) รวมทั้ง ประยูร ศรีประสาธน์ และ วิไล ศิริชุมแสง (2526:61) ได้กล่าวถึง การเกิดระบบการกวัดวิชาเพื่อเข้าศึกษาต่อที่นอกจากจะทำให้ผู้ปกครองต้องมีรายจ่ายทางการศึกษา เพิ่มขึ้นเกินความจำเป็นแล้ว ยังอาจกล่าวได้ว่า เป็นความสูญเปล่าของระบบการศึกษาประการหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าระบบการเรียนการสอนตามปกติจะสามารถทำให้เด็กที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมสามารถสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อได้และความรู้ดังกล่าวนี้มีเพิ่มมากขึ้นทุกที

นอกจากนี้ ในการสัมมนา เรื่อง กวดวิชา : วิกฤติที่สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 26 -29) ได้กล่าวถึงปัญหาและผลกระทบของการ กวดวิชา ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตของเด็กและครอบครัวลดลง เนื่องจาก เด็กจะทุ่มเทเวลาให้กับการเรียนหนังสือตลอดสัปดาห์รวมถึงวันเสาร์และอาทิตย์ โดยทั้งเด็กและผู้ปกครองได้กล่าวว่าในวันธรรมดาที่เรียนหนังสือตามปกติแล้ว จะเรียนเพิ่มอีกประมาณ 4 ชั่วโมงทุกวัน โดยเฉพาะในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย ส่งผลให้คุณภาพชีวิตเด็กเปลี่ยนไปมาก ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย มีความเครียดมากขึ้น และบางครั้งมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม สุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า ขาดสมาธิที่จะเรียนในห้องเรียนเนื่องจากพักผ่อนน้อย และไม่มีพัฒนาการของชีวิตตามวัยอันสมควร ส่วนผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของครอบครัวนั้น การกวัดวิชามีส่วนทำลายความอบอุ่นในครอบครัว โดยเฉพาะในช่วงค่ำหรือวันหยุด ที่ครอบครัวควรพักผ่อนหรือมีกิจกรรมร่วมกัน

2. สร้างพฤติกรรมและลักษณะนิสัยเห็นแก่ตัวมากขึ้น เนื่องจาก การกวัดวิชาจะมีเป้าหมายในการแข่งขันให้แก่อนตนเองให้สามารถเอาชนะคู่แข่งให้ได้มากที่สุด ทำให้ขาดความเห็นอกเห็นใจและเอื้ออาทรต่อกัน โดยนักเรียนได้แสดงความวิตกกังวลพฤติกรรมของผู้เรียนกวัดวิชา เช่น การแย่งที่นั่งในห้องเรียนกวัดวิชาที่มีอาจารย์สอน ซึ่งจะมีเพียงห้องเดียว หรือการจองที่นั่งให้กับกลุ่มเพื่อนของตนและหวงความรู้ เป็นต้น

3. ภาวะความเครียดที่สูงขึ้น โดยที่กลุ่มนักเรียนและผู้ปกครองได้ให้ข้อคิดเห็นในประเด็นนี้อย่างสอดคล้องกัน ดังนี้

- 1) การกวัดวิชาซึ่งต้องใช้เวลาเรียนในตอนเย็นและค่ำเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนหญิงจะเห็นว่าค่อนข้างอันตราย โดยเฉพาะช่วงรอรถเมล์หรือผู้ปกครองมารับกลับบ้าน นอกจากนี้ เด็ก ๆ บางกลุ่มอาจจะไปมั่วสุมเที่ยวเตร่ต่อ เพราะในแหล่งกวัดวิชาจะมีร้านค้า ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ และอบายมุขต่าง ๆ ตั้งอยู่มาก

2) สถานที่กวดวิชานั้นมักจะเป็นห้องเล็ก ๆ แคบ และสถานที่แออัด บันไดแคบ และไม่มีบันไดหนีไฟ หรือทางออกอื่น ๆ ตำรวจไว้ในกรณีฉุกเฉิน ผู้เรียนจึงอยู่ในภาวะเสี่ยงภัยสูงมาก

3) เด็กที่กวดวิชาจะต้องมีความรับผิดชอบตนเองสูงและมีความมุ่งมั่นไขว่คว้าหาความรู้เพิ่มเติมอย่างแท้จริง มิฉะนั้นแล้วจะเกิดผลเสียได้ ซึ่งในความเห็นของนักวิชาการบางท่าน ซึ่งเป็นผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนกวดวิชาเห็นว่า เด็กบางคนอาจไปเรียนกวดวิชาเพียงเพื่อไปพบเพื่อน พุดคุยกับเพื่อนและไปเที่ยวต่อเมื่อเลิกเรียนกวดวิชา

4) การสอนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ใช้วิดีโอ หรือโทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียน และนักเรียนยังไม่ได้ประโยชน์จากการเรียนกวดวิชาอย่างเต็มที่ เมื่อมีคำถาม หรือปัญหา ซึ่งไม่สามารถสื่อสารกับครูผู้สอนได้ทันที

4. เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัว โคนอกจากค่าใช้จ่ายในโรงเรียนตามปกติแล้ว ผู้ปกครองจะต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อให้บุตรหลานได้เรียนกวดวิชาเป็นจำนวนไม่น้อย ซึ่งมีโดยเฉพาะค่ากวดวิชาเพียงอย่างเดียวแต่จะมีรายจ่ายอื่น ๆ ตามมา เช่น ค่าอาหาร ค่ารถ และค่าหนังสือ รวมทั้งค่าถ่ายเอกสาร และการใช้คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเด็กเรียนกวดวิชาในระดับชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยแต่เป็นการเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว

5. ผู้เรียนมีความสนใจการเรียนในโรงเรียนน้อยลง เนื่องจาก นักเรียนที่กวดวิชามั่นใจว่าสามารถเรียนเพิ่มเติมจากโรงเรียนกวดวิชาได้ รวมทั้งยังได้เทคนิคการทำข้อสอบ การคิดเลขเร็ว และวิธีการหาคำตอบโดยทางลัด ซึ่งตรงกับความต้องการ หรือ เป้าหมายของนักเรียนที่จะสอบเข้าสถาบันที่มีชื่อเสียงได้ หรือเข้ามหาวิทยาลัยได้ นอกจากนี้โรงเรียนกวดวิชาจะสอนล่วงหน้า และเน้นเนื้อหาอย่างเข้มข้น เมื่อนักเรียนเรียนในชั้นเรียนที่โรงเรียนจึงเท่ากับเป็นการเรียนซ้ำวิชาเดิม ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและเอาใจใส่ต่อการเรียนลดลง

6. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสังคมของคนในสังคม เนื่องจาก การกวดวิชาทำให้ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงมีโอกาสด้านการแข่งขันมากขึ้น ทั้งนี้ จากรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนกวดวิชา ทำให้นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะปานกลางและสูงเป็นส่วนใหญ่มีโอกาสได้เรียนกวดวิชา และสอบเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาที่ดี มีชื่อเสียงได้มากกว่า

กล่าวโดยสรุป การเรียนกวดวิชามีทั้งผลดี และผลเสีย ทางด้านผลดี เช่น ได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น มีความมั่นใจในการสอบ เป็นต้น ทางด้านผลเสีย เช่น เพิ่มรายจ่ายมากขึ้น ไม่มีเวลาพักผ่อน เครียดมากขึ้น เป็นต้น

1.5 สถานการณ์การกวดวิชาในปัจจุบัน

ในปัจจุบันความต้องการกวดวิชาของนักเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยสังเกตได้จากโรงเรียนกวดวิชาทั่วประเทศที่มีแนวโน้มขยายตัวจาก 572 แห่ง ในปี 2543 เพิ่มขึ้นเป็น 600 แห่งในปี 2544 ส่วน

ใหญ่เป็นการขยายสาขาของโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียง โดยที่สถาบันกวดวิชาที่มีชื่อเสียงต่างมีสถิตินักเรียนที่มาเรียนกวดวิชาแล้วสามารถเอ็นทรานซ์ได้เป็นจำนวนมากมาเป็นจุดขายสำคัญ ซึ่งสามารถดึงดูดนักเรียนให้มาสมัครเพิ่มจำนวนมากในแต่ละปี และในการกระจายสาขาไปยังชุมชนชนานเมืองรวมถึงต่างจังหวัดในเมืองเศรษฐกิจของภาค เช่น เชียงใหม่ ขอนแก่น นครราชสีมา หาดใหญ่ ชลบุรี เป็นต้น เพื่อเป็นการลดความแออัดของนักเรียนจากต่างจังหวัดที่เข้ามาเรียน กวดวิชา โดยเฉพาะในช่วงก่อนสอบเอ็นทรานซ์ (กองบรรณาธิการ.2544:41) และจากข้อมูลของศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์ (ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. 2546:3;อ้างอิงจาก ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์.2540:25) พบว่า ร้อยละ 50 ของโรงเรียนกวดวิชาตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ โดยเฉพาะ ศูนย์การค้าสยามสแควร์ อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ รามคำแหง สะพานควาย สุขุมวิท เป็นต้น

เมื่อกล่าวถึงการกวดวิชา ประชาชนส่วนใหญ่จะนึกถึงการกวดวิชาเพื่อการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา หรือเรียกว่า การสอบเอ็นทรานซ์ แต่ปี 2549 จะเป็นปีแรกที่ระบบการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเปลี่ยนจากระบบเอ็นทรานซ์มาสู่ระบบใหม่ที่รู้จักกันในชื่อ “แอดมิชชันส์” (เกษร สิทธิพันธุ์. 2548: 14-15) ที่ผ่านมาระบบแบบเก่า คือ การสอบเอ็นทรานซ์ จะมีการสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกในเดือนตุลาคม ครั้งหลังในเดือนมีนาคม และจะใช้ GPA (ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม) ร้อยละ 10 ประกอบการพิจารณา (เกษร สิทธิพันธุ์,สัมภาษณ์.2548) สำหรับการใช้ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Central University Admissions System) หรือ แอดมิชชันส์ แทนระบบเอ็นทรานซ์นั้น (เกษร สิทธิพันธุ์. 2548:90- 95) จะให้น้ำหนักแก่ “สิ่งที่คิดตัวมากับเด็ก” นั่นคือ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมปลาย (หรือที่มักเรียกกันว่า GPA) มากถึงร้อยละ 50 อีกร้อยละ 50 มาจากการสอบด้วยข้อสอบมาตรฐาน ระดับชาติ แต่สำหรับในปีการศึกษา 2549 ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ยอมปรับลดสัดส่วนลงมาเหลือ 20:80 จากนั้นจะปรับเพิ่มสัดส่วนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมขึ้นเรื่อย ๆ ในปีถัดไปจนกระทั่งใช้สัดส่วน 50:50 อย่างเต็มรูปแบบ โดยแบ่งสัดส่วนการให้คะแนนดังนี้

1. GPAX (Cumulative GPA) คือ ผลการเรียนเฉลี่ยทุกรายวิชาตลอดหลักสูตร 6 ภาคเรียน ให้น้ำหนักร้อยละ 10

2. GPA (Grade Point Average) คือ ผลการเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในปี 2549 ให้น้ำหนักร้อยละ 20 ในปี 2550 ให้น้ำหนักร้อยละ 30 และในปี 2551 ให้น้ำหนักร้อยละ 40 มีทั้งหมด 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และ พลศึกษา

3. O-NET (Ordinary National Educational Test) คือ แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ เป็นการสอบสัมฤทธิ์ผลตามหลักสูตร ให้น้ำหนักร้อยละ 35-70 โดยสอบใน 5 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มสาระภาษาไทย กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระภาษาอังกฤษ และกลุ่มสาระสังคมศึกษา วัฒนธรรม ทั้งนี้การสอบ O-NET จะจัดสอบสำหรับนักเรียนที่กำลังจะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือผู้ที่ตกค้างจากปีการศึกษา ก่อน ๆ เพียงครั้งเดียว โดยสามารถนำผลการสอบนี้ไปประกอบการพิจารณาในระบบแอดมิชชันส์ได้ตลอดไป

4. A-NET (Advanced National Educational Test) คือ แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ แบบก้าวหน้า ซึ่งจะเป็นการสอบวัดความรู้ในระดับสูงหรือวิชาเฉพาะ ให้น้ำหนักร้อยละ 0-35 ทั้งนี้ ผู้สอบ A-NET สามารถสมัครสอบได้มากกว่า 1 ครั้ง โดยใช้ผลคะแนนครั้งที่ดีที่สุด ซึ่งจะมีอายุการใช้งาน 3 ปี

ข้อสอบ O-NET และ A-NET จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนในสายอาชีวศึกษาและหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนที่เทียบเท่า 6 มีสิทธิสอบได้ โดยจะจัดสอบในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนมีนาคม

นอกจากนี้ ในการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมีมติให้มีการรับสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตประจำปีการศึกษา 2549 โดยวิธีรับตรงได้ โดยกำหนดไว้เป็น 3 แบบ คือ .

1. ระบบ Admission (Entrance เดิม) ซึ่งดำเนินการโดย สกอ.
2. โควตาสอบตรงร่วมกับ สกอ. (โดยใช้ระบบ O-NET และ A-NET)
3. โควตาสอบตรง ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยจัดสอบเอง (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2548)

กมลพรรณ ชีวพันธุ์ศรี ได้กล่าวถึงระบบแอดมิชชันส์ว่า ระบบแอดมิชชันส์ไม่ส่งเสริมให้เด็กเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ไม่ลดการกวดวิชา(แอดมิชชันส์ปี 2549 ร.ร. “กวดวิชา” ยังอยู่ยงคงกระพัน. 18. 2548) เนื่องจากเมื่อให้สัดส่วนกับ GPA มาก ก็กดดันให้เด็กต้องไปเรียน กวดวิชาเพิ่ม เป็นการส่งเสริมการกวดวิชา ส่วนการสอบ O-NET, A-NET ก็เป็นการเพิ่มวิชาที่เด็กต้องสอบมากขึ้น ยิ่งทำให้เด็กเครียด เรียนไม่ทัน ก็จำเป็นต้องไปหาโรงเรียนกวดวิชาอีก(เกษร สิทธิพันธ์,สัมภาษณ์.2548) รวมทั้ง บางมหาวิทยาลัยเปิดให้มีการสอบตรง ซึ่งเป็นข้อสอบที่ทางมหาวิทยาลัยออกขึ้นมาใหม่เอง เพื่อคัดเลือกเด็กที่มีศักยภาพตรงตามสาขาวิชาที่จะเรียน ผลคือ เด็กบางคนจึงต้องกวดวิชาเพิ่มเป็นสามเท่า (“O-NET A-NET” วิฤตการศึกษาของเด็กไทย!12-14. 2549)

อาจจะสรุปได้ว่า สถานการณ์การกวดวิชาในประเทศไทยมีแนวโน้มขยายตัวแม้ว่าจะมีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงในการรับนิสิตนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากการกวดวิชา มีสาเหตุและปัจจัยหลายประการ เช่น การกวดวิชากลายเป็นค่านิยมในสังคม การกวดวิชาเป็น

การสร้างความมั่นใจในการสอบ การกวดวิชาเป็นการเน้นย้ำเนื้อหาที่เคยเรียน หรือ การกวดวิชาเป็นสิ่งที่สะท้อนปัญหากระบวนการศึกษาของไทย เป็นต้น

1.6 การสนับสนุนของผู้ปกครอง

การเรียนกวดวิชาของนักเรียนจะเกิดมิได้หากไม่ได้รับแรงสนับสนุนจากผู้ปกครอง โดยที่ผู้ปกครองถือว่าเป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญของกระบวนการการศึกษา รายงานของบริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด (มานะ ตริยาภิวัฒน์. 2542:13) พบว่าในช่วงปีภาคฤดูร้อนปี 2541 ผู้ปกครองร้อยละ 67.7 นิยมส่งลูกหลานเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้เพิ่ม ให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนปีหน้า หรือเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อ และจากการที่ สานปฏิรูป (มานะ ตริยาภิวัฒน์. 2542:13) ได้สัมภาษณ์ผู้ปกครองจำนวนหนึ่งที่ส่งบุตรหลานมาเรียนกวดวิชาในช่วงปีภาคฤดูร้อน สามารถสรุปความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันได้ว่า ที่ต้องการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนกวดวิชาเนื่องจากเหตุผลที่ต่างกันไป เช่น ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำไม่สามารถส่งบุตรเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนจึงจำเป็นต้องให้เรียนกวดวิชา หรือเคยส่งลูกไปเรียนซัมเมอร์ที่ต่างประเทศแต่เศรษฐกิจตกต่ำจึงให้มากวดวิชาแทน หรือไม่ต้องการให้ลูกไปทำอะไรเหลวไหลเนื่องจากไม่มีเวลาดูแลทำให้ส่งลูกมาเรียนพิเศษ เป็นต้น จะเห็นได้ว่า จากเหตุผลหลากหลายที่ผู้ปกครองกล่าวอ้างล้วนแล้วแต่นำบุตรหลาน หรือ เด็กนักเรียนเข้าสู่ระบบการกวดวิชา

จากทัศนะดังที่กล่าวมา ทำให้ผู้ปกครองต้องเจียดเงินจากกระเป๋าเฉลี่ยประมาณ 1,500 - 3,500 บาทต่อคนต่อเดือน เพื่อให้ลูกหลานได้เตรียมพร้อมที่จะเป็นผู้ชนะในสงครามการศึกษา (มานะ ตริยาภิวัฒน์. 2542:13) รวมถึง ประภาภรณ์ เจริญกุล (2544:15) ที่กล่าวว่า การเรียนกวดวิชา มีค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินที่นักเรียนจะต้องเสียไปเนื่องจากการเรียนกวดวิชา ได้แก่ ค่าเรียนกวดวิชาที่นักเรียนต้องจ่ายให้กับสถาบันกวดวิชา หรือ ผู้สอนตามอัตราที่กำหนด และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เกิดจากการไปเรียนกวดวิชา เช่น ค่าเสื้อผ้า ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าหนังสือ เป็นต้น และจากการศึกษาของ ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2544:25) ในด้านค่าใช้จ่าย ซึ่งจากการคาดการณ์ ในประเทศไทย พบว่า มีเงินสะสมในธุรกิจกวดวิชาจำนวนมาก มีผู้เกี่ยวข้องคาดการณ์ว่าตัวเลขสูงถึง 14,000 ล้านบาทต่อเดือน (มติชน. 2543:10) และจากผลการสำรวจของ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด รายงานว่า ในปี 2544 มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนจำนวน 300,000 คน ที่มีการเตรียมพร้อมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้มูลค่าตลาดโดยรวมของโรงเรียนกวดวิชาไม่ต่ำกว่า 1,200 ล้านบาท (สื่อพลัง. 2546:15) และในจำนวนนักเรียนที่กวดวิชา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 4-5 จำนวนไม่ต่ำกว่า 100,000 คน และนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 จำนวนไม่ต่ำกว่า 200,000 คน มีค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาเฉลี่ยตั้งแต่ 1,500 - 3,000 บาทต่อเทอม สำหรับการกวดวิชาในเขตกรุงเทพฯ และ 500 - 1,500 บาทต่อเทอม

สำหรับการกวัดวิชาในต่างจังหวัด โดยที่นักเรียนชั้นม. 4-5 และม. 6 มีเม็ดเงินสะพัดไม่ต่ำกว่า 350 ล้านบาทและ 850 ล้านบาท ตามลำดับ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2544:25; อ้างอิงจาก ไทยโพสต์. 2544:9)

สำหรับข้อมูลในต่างประเทศเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการกวัดวิชาได้มาจากการศึกษาของ มาร์ค เบรย์ (ประภาภรณ์ เจริญกุล. 2544:16; อ้างอิงจาก Mark Bray,1999) พบว่า ค่าใช้จ่ายในการเรียน กวดวิชาของประเทศต่าง ๆ มีค่ามหาศาล (ดังตาราง 1) และนอกจากนี้ยังพบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ของนักเรียนในญี่ปุ่น ร้อยละ 75 เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนกวัดวิชา ที่เหลือเป็นค่าหนังสือ ค่าเครื่อง เขียน ค่าเดินทาง และอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวัดวิชาจะเพิ่มขึ้นตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้น และค่า เรียนกวัดวิชาแบบตัวต่อตัวจะสูงกว่าค่าเรียนกวัดวิชาแบบกลุ่ม

ตาราง 1 ข้อมูลค่าใช้จ่ายในการเรียนกวัดวิชาของประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	ข้อมูลต้นทุนการกวัดวิชา	แหล่งที่มา
ญี่ปุ่น	ค่าใช้จ่ายหมุนเวียนของครัวเรือนเพื่อการกวัดวิชาประมาณ 14,000 ล้านเยนสหรัฐ	Russell,1997
สิงคโปร์	ครัวเรือนมีการใช้จ่ายเพื่อการกวัดวิชาประมาณ 200 ล้านเยนสหรัฐ	George,1992
พม่า	ค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนในโรงเรียนปศุระดับมัธยมปลายคิดเป็น ร้อยละ 16 ของรายได้ผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนกวัดวิชา คิดเป็นร้อยละ 27 ของรายได้ผู้ปกครอง	Gibson,1992
อียิปต์	ปี 1994 นักเรียนโรงเรียนในเมืองเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนกวัดวิชา คิดเป็นร้อยละ 20 ของค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ในขณะที่ นักเรียนโรงเรียนในชนบทเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนกวัดวิชาเพียง ร้อยละ 15 ของค่าใช้จ่ายของครัวเรือนเท่านั้น	Fergany,1994
เกาหลีใต้	ปี 1996 ค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนกวัดวิชามีประมาณ 25,000 ล้าน เยนสหรัฐ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 150 ของงบประมาณรายจ่ายของรัฐ บาล หากคิดค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนกวัดวิชาเป็นรายคนพบว่า ระดับ ประถมประมาณ 1,500 เยนสหรัฐต่อคนต่อปี และระดับมัธยม ประมาณ 1,950 เยนสหรัฐต่อคนต่อปี	Asiaweek,1997

ที่มา : เบรย์ (ประภาภรณ์ เจริญกุล.2544:17; อ้างอิงจาก Bray.1999)

นอกจากนี้ รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ ได้กล่าวถึงการใช้เวลาในการกวดวิชาไว้ว่า เป็นเหตุผลและข้อตกลงร่วมกับผู้ปกครองและตัวเด็กเองว่าจะต้องเสียสละร่วมกัน เนื่องจากต้องเรียนตั้งแต่ 5 โมงเย็นถึงหนึ่งทุ่ม หรือ สองทุ่มทุกคืนในวันธรรมดา ส่วนเสาร์-อาทิตย์ เรียนตั้งแต่ 9 โมงเช้าถึงเที่ยง ซึ่งจะต้องเรียนประมาณ 2-3 ปี ในเรื่องนี้ผู้ปกครองก็ต้องยอมเสียสละในการกลับดึก กินไม่เป็นเวลา โดยที่ต้องยอมทนกับตรงนี้เป็นเวลาหลายปี (มติชนสุดสัปดาห์.2544:18)

กล่าวโดยสรุป ในระบบของการกวดวิชานั้น ผู้ปกครองนับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญ นั่นก็คือเป็นผู้ส่งเสริมให้บุตรหลานกวดวิชาในเหตุผลที่แตกต่างกันไป สนับสนุนด้านค่าใช้จ่ายในการกวดวิชา และเป็นผู้ดูแลคอยรับ-ส่ง ซึ่งทั้งหมดนี้ผู้ปกครองถือว่าเป็นการเสียสละเพื่อการศึกษาของบุตรหลานตนเอง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.1 ความหมายของทัศนคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 393) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวความคิดเห็น

สุชา และ สุรางค์ จันทร์เอม (2520 : 106) กล่าวไว้ว่า ในทางจิตวิทยา เชื่อว่า ความเชื่อและทัศนคติเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่ฝังอยู่ในจิตใจของบุคคล หากมีสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อและทัศนคติของเขาแล้ว บุคคลจะแสดงออกมาอย่างเดียวกันไปเสมอ อีกทั้งความเชื่อและทัศนคตินั้น เป็นเครื่องกำหนดให้เขาให้เขาแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมา เมื่อเราต้องประสบกับสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นเอง

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2524:239-242) กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของทัศนคติว่า เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่คิดขึ้นมาแต่กำเนิด ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม คือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีก็จะมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้น สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งได้และเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524 : 22) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นจิตลักษณะที่เกิดขึ้นจากการได้รับผลดีหรือผลเสียในเหตุการณ์หนึ่ง หรือเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหนึ่ง ทำให้บุคคลสามารถคาดถึงประโยชน์หรือโทษที่อาจจะเกิดขึ้นได้อีกจากเหตุการณ์ชนิดเดียวกัน หรือพฤติกรรมชนิดเดียวกันที่เกิดขึ้นใหม่ในอนาคต ทัศนคติเป็นรากฐานของพฤติกรรม การทราบทัศนคติของบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นทางลัดในการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลนั้นในสถานการณ์ต่าง ๆ

พะยอม วงศ์สารศรี (2526) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิด การกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าสภาพแวดล้อม หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปหรือได้รับข้อมูลใหม่ โดยทั่วไปเชื่อกันว่า ทัศนคติมีผลต่อการปฏิบัติของบุคคล

จาร์เน แกลโกส (2529) ให้ความหมายว่าทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงในการประเมิน สัญลักษณ์ วัตถุ หรือแง่มุมใดมุมหนึ่งของโลกในลักษณะที่เราชอบหรือไม่ชอบ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ครอบคลุม ถึงความรู้และความรู้สึก อารมณ์ ทัศนคติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ หมายถึง ส่วนที่ได้รับอิทธิพลจาก เหตุผลและความรู้ตามที่เป็นจริง และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการแสดงออก การมีปฏิกิริยา ตอบกลับ ตลอดจนการประพฤติปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งทัศนคติอาจจะสะท้อนให้เห็นในรูปของพฤติกรรม เช่น การแสดงออกโดยการกล่าวให้เห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะเหตุใดเราจึงชอบหรือไม่ชอบสิ่ง เหล่านั้น

อุดมเดช ชาแก้ว (2547:8) ได้อธิบายว่า ทัศนคติ คือ สภาวะทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อ บุคคล วัตถุสิ่งของ สถานการณ์ ซึ่งมาจากการได้รับความรู้ ประสบการณ์ ความเข้าใจ ความรู้สึก ทำให้ เกิดการตอบสนองและพร้อมที่แสดงออกตามความรู้สึกที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นในเชิงบวก หรือ ลบ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้

อัลพอร์ท (Allport .1935 : 810) ให้ความหมายของทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความ พร้อมทางด้านจิตซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่จะกำหนดทางของปฏิกิริยา ของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

กิลฟอร์ด (Guilford .1939 : 336) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นอารมณ์ที่สลับซับซ้อนของบุคคลที่ จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สถาบัน หรือ เรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

นิวคอมบ์ (Newcomb .1954 : 128) กล่าวถึง ทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกโน้มเอียงทาง จิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับอาจจะมีมากหรือน้อย ในทางพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบ ซึ่งเรียกว่า เป็นไปในทางบวก ถ้าไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วยหรือไม่ชอบ ก็เรียกว่า เป็นทัศนคติทางลบ ถ้ารู้สึกเฉย ๆ ไม่ชอบไม่เกลียด ก็เรียกว่า เป็นทัศนคติในทางกลาง ๆ

ฟิชไบน์และไอเซ็น (Fishbein and Ajzen .1975 : 28) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลที่มี ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะขึ้นอยู่กับผลรวมการประมาณคุณค่าของความเชื่อที่มีบุคคลมีต่อสิ่งนั้น และทัศนคติ ใช้อ้างอิงถึงตำแหน่งที่อยู่ตามแนว 2 ด้านของมาตราประเมินค่าในเชิงความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ การกระทำ หรือเหตุการณ์ ทัศนคติเป็นตัวแทนของความรู้สึกทั่ว ๆ ไป ในการชอบหรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าบางอย่าง การที่บุคคลเกิดความเชื่อต่อวัตถุเรื่องใด ๆ ก็ คือ เขาได้เกิดทัศนคติต่อวัตถุเรื่องนั้น ๆ โดยอัตโนมัติในเวลาเดียวกัน แต่ละความเชื่อจะเชื่อมโยงวัตถุ กับลักษณะบางประการ ดังนั้น ทัศนคติของบุคคลก็คือ การประเมินค่าให้กับคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านั้น

กล่าวโดยสรุป ทัศนคติ เป็นความรู้สึก,อารมณ์หรือความคิดที่อยู่ภายในใจ และสามารถ เชื่อมโยงกับการกระทำพฤติกรรมภายนอกได้ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นได้ทั้งทางบวกและทาง

ลบ โดยที่ทัศนคติอาจเกิดจากความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข้อมูล และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามข้อมูลหรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

2.2 ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (The theory of Reasoned Action)

ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชบายน์และไอเซ็น (Fishbien and Ajzen) มีการเริ่มศึกษากันมาตั้งแต่ปี 1967 โดยที่ฟิชบายน์และไอเซ็นพัฒนาทฤษฎีนี้เป็นเวลากว่า 10 ปี และเสนอทฤษฎีเต็มรูปแบบเมื่อปี 1980 ซึ่งทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลมีพื้นฐานความเชื่อว่ามีมนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลอยู่เสมอและมีการใช้ข้อมูลที่คนมีอยู่อย่างเป็นระบบ พฤติกรรมที่มนุษย์ปฏิบัติมิได้เกิดมาจากจิตไร้สำนึกหรือการกระทำตามอำเภอใจ แต่มนุษย์จะพิจารณาสิ่งที่เกิดจากการกระทำก่อนที่จะตัดสินใจจะทำหรือไม่ทำพฤติกรรมใด ๆ (ธีรพร อุวรรณโน. 2528 : 144-157) ซึ่งสามารถสรุปสาระพื้นฐานของทฤษฎีได้ ดังนี้

1. ความตั้งใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรม (behavior Intention หรือ BI) ของมนุษย์ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดพื้นฐาน 2 ข้อ คือ

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล (personal Factor) คือ การประเมินผลที่เกิดขึ้นของการกระทำว่าเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ดีหรือไม่ดี ซึ่งเรียกว่า เจตคติในการประกอบพฤติกรรม (Attitude Toward Behavior หรือ A_b)

ทัศนคติในการประกอบพฤติกรรมขึ้นอยู่กับ ความเชื่อในการประกอบพฤติกรรม Behavior Beliefs หรือ b_i) คือเชื่อว่าพฤติกรรมที่ทำลงไปเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์ และการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการประกอบพฤติกรรม (Evaluation of Consequence หรือ e_i) เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$A_b = \sum b_i e_i$$

1.2 อิทธิพลของสังคม (Subjective Norm หรือ SN) คือ การรับรู้ของบุคคลในการที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่งผลทำให้บุคคลจะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติพฤติกรรม ซึ่งเราเรียกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงขึ้นอยู่กับความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการประกอบพฤติกรรมของคน (Normative Belief หรือ NB) คือ การรับทราบความคิดของกลุ่มอ้างอิงว่าเราควรจะทำพฤติกรรมหรือไม่ และขึ้นอยู่กับแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply หรือ MC) เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$SN = \sum NB \quad MC$$

2. ความสำคัญของทัศนคติต่อพฤติกรรม (w_1) และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (w_2) เป็นน้ำหนักของพฤติกรรมที่ได้จากการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณ หมายถึง พฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจถูกกำหนดโดยเจตคติต่อการประกอบพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่วนพฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าเจตคติต่อการประกอบพฤติกรรม แต่บางพฤติกรรมอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทั้งสองใกล้เคียงกัน ซึ่งความสำคัญของปัจจัยทั้งสองอาจแตกต่างกันในแต่ละบุคคล

3. จากข้อ 1 และ 2 สามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

$$B \sim I = f [Abw_1 + SNw_2]$$

w_1 และ w_2 เป็นน้ำหนักที่ได้จากการคำนวณสมการถดถอยพหุคูณ

4. ตัวแปรภายนอก (External Variable) ได้แก่ ตัวแปรทางชีวสังคม เจตคติต่อการประกอบพฤติกรรม เป้าหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้น ๆ ส่วนตัวแปรทางด้านบุคลิกภาพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก็ต่อเมื่อตัวแปรนั้น ๆ มีอิทธิพลกับเจตคติต่อการประกอบพฤติกรรม มีอิทธิพลต่อการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงหรือมีอิทธิพลต่อน้ำหนักความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของตัวแปรทั้งสองนี้ต่อความตั้งใจที่จะประกอบพฤติกรรม

5. ความจำเพาะของการกำหนดพฤติกรรมที่จะศึกษาประกอบไปด้วย

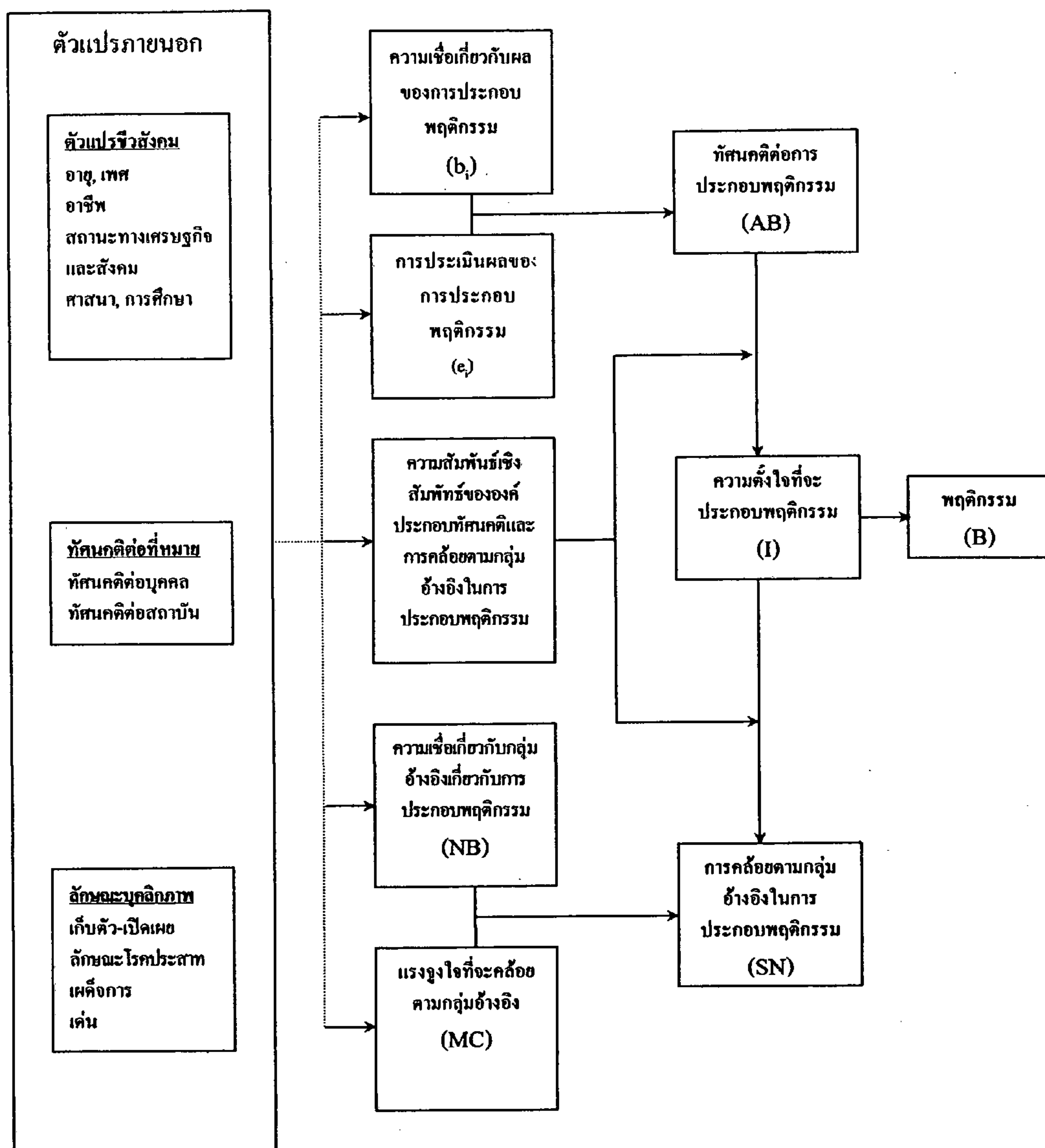
5.1 การกระทำ (Action) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง (Single Action) และเป็นกลุ่มของพฤติกรรม (Behavior Categories)

5.2 เป้าหมาย (Target) หมายถึง เป้าหมายของการกระทำ

5.3 เวลา (Time) หมายถึง เวลาที่จะแสดงพฤติกรรมที่เราจะศึกษา

5.4 บริบท (Context) หมายถึง สถานการณ์ของพฤติกรรมที่เราสนใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลสามารถเขียนเป็นแผนภูมิดังภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

..... แสดงความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอกกับตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎี

———— แสดงความสัมพันธ์โดยตรงเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎี

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล

(วรวัศ สีนวัต .2546 :20 ; อ้างอิงจาก Ajzen and Fishbein. 1980 : 84)

เนื่องจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลมีความเชื่อเป็นพื้นฐานของทัศนคติหรือเจตคติ ซึ่งในการทำความเข้าใจทัศนคติหรือเจตคตินั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาการเกิดและการเปลี่ยนความเชื่อ โดยที่ประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของบุคคลทำให้ได้ข้อมูลของความเชื่อ ซึ่งกระบวนการที่ได้มาของความเชื่อมีอยู่ 3 ชนิดคือ (Fishbien and Ajzen.1975 :131-135; อ้างอิงจาก จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. 2538:13)

1. ความเชื่อเชิงพรรณนา (descriptive beliefs) ความเชื่อที่เกิดจากการรับรู้หรือมีประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับสิ่งนั้น โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เช่น เชื่อว่า น้ำตาลหวาน กลิ่นเค็ม หินแข็ง ไค้ะกลม ฯลฯ ความเที่ยงตรงของความเชื่อแบบนี้ขึ้นอยู่กับสติปัญญา ความรู้ ประสบการณ์ และความเชื่อถือได้ของประสาทสัมผัสของบุคคลนั้น ๆ

2. ความเชื่อเชิงอนุมาน (inferential beliefs) เป็นความเชื่อที่ไม่ได้เกิดจากการรับรู้โดยตรง แต่เกิดจากการอนุมาน เช่น การพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่น การอ่านหนังสือ อาจนำไปสู่ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่เคยพบเห็นหรือมีประสบการณ์มาก่อน การวิเคราะห์ข้อมูลที่มีอยู่ หรือข้อมูลที่ได้จากแหล่งอื่นแล้วสรุปผลเป็นความเชื่อใหม่ ก็จัดอยู่ในความเชื่อเชิงอนุมาน ฟิชบายน์และไอเซ็น (1975:132) กล่าวถึงบ่อเกิดของความเชื่อแบบนี้สองวิธี 1) การหาความสัมพันธ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว (previously learned relationships) เช่น มองเห็นคนร้องไห้ ก็อนุมานว่าเขาคงมีเรื่องเศร้าเสียใจ หรือการเห็นสินค้าที่ประทับตราบริษัทมีชื่อ และผู้ซื้อเคยเชื่อถือสินค้าอย่างอื่นของบริษัทนี้ ก็เชื่อว่าสินค้านั้นมีคุณภาพทั้ง ๆ ที่ยังไม่เคยใช้สินค้านั้น ๆ เลยก็เป็นได้ 2) การเปรียบเทียบข้อมูลที่มีอยู่ (formal coding system) เช่นถ้ารู้ว่า ก.สูงกว่า ข. ข.สูงกว่า ค. แน่แน่นอนว่าจะต้องสรุปและเชื่อได้ว่า ก.สูงกว่า ค. โดยไม่ต้องเปรียบเทียบความสูงระหว่าง ก.และ ค. ดังนี้ เป็นต้น

ความเชื่อเชิงอนุมาน สามารถจะอนุมานจากข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์โดยตรงจากคำบอกเล่า หรืออนุมานจากข้อมูลที่อนุมานมาได้ อย่างไรก็ดี ไม่ว่าจะเกิดจากการอนุมานแบบใด ก็จะสามารถสืบย้อนไปหาความเชื่อเชิงพรรณนาที่เป็นบ่อเกิดของความเชื่ออนุมานนั้นได้

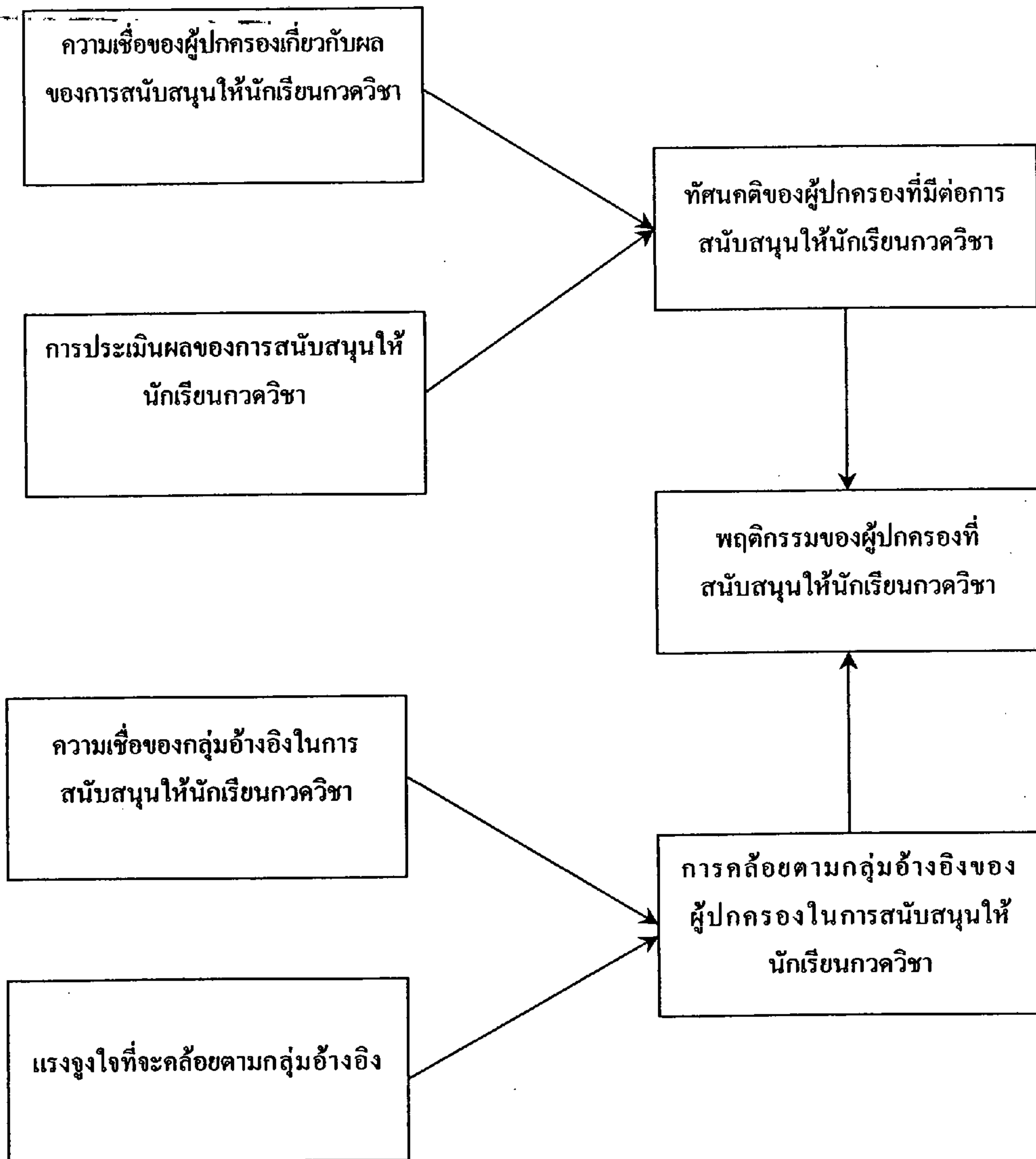
3. ความเชื่อที่ได้จากข้อมูล (informational beliefs) เป็นความเชื่อที่ได้จากการรับรู้ข้อมูลจากแหล่งภายนอกหรือข้อมูลที่ส่งผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นหนังสือ วารสาร การบรรยาย

ฟิชบายน์และไอเซ็น เชื่อว่าบุคคลอาจมีความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลายอย่าง แต่จะมีความเชื่อเด่น ๆ ที่อยู่ในความคิดของบุคคลที่จะระลึกได้ (salient beliefs) ประมาณ 5-9 ความเชื่อสำหรับเป้าทัศนคติแต่ละอย่างในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ฉะนั้น ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะถูกกำหนดโดยความเชื่อดังกล่าวไม่เกิน 5-9 อย่าง ซึ่งสามารถหาความเชื่อเด่นชัดของบุคคลได้จากการสร้างข้อคำถามแบบเดิมคำหรือเดิมข้อความ เกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้น แล้วคัดเลือกเฉพาะความเชื่อที่มีความถี่สูง (modal salient beliefs) ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาของความเชื่อต่าง ๆ ที่แตกต่างกันเป็นรายบุคคล
2. จัดกลุ่มความเชื่อที่มีผลกระทบเหมือนกันเข้าด้วยกัน และนับความถี่ของแต่ละผลกระทบในกลุ่ม ซึ่งต้องแน่ใจว่า ผลกระทบในแต่ละกลุ่มเป็นอิสระต่อกันหรือไม่เกี่ยวข้องกัน
3. คัดเลือกข้อความเชื่อเหล่านี้เป็นกลุ่มความเชื่อเด่นชัด ซึ่งอาจเลือกข้อความเชื่อเหล่านี้ด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้
 - เลือกความเชื่อที่มีความถี่สูงสุด 10 - 12 ความเชื่อ หรือ
 - เลือกความเชื่อทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 10 - 12 % กล่าวถึง หรือ
 - เลือกความเชื่อที่มีความถี่สูงสุดจนถึงความเชื่อที่รวมความถี่ได้ประมาณ 75% ของความถี่ทั้งหมด

3.3 การกำหนดกรอบแนวคิด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (The Theory of Reasoned Action) ของ มาร์ติน ฟิชบายน์ และไอเช็ก ไอเซ็น (Martin Fishbein and Icek Ajzen) ในการศึกษาเรื่อง “การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา” ผู้วิจัยสนใจศึกษาในส่วนที่เป็นทัศนคติต่อพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเท่านั้น โดยการศึกษาหาความเชื่อเด่นชัดก่อน แล้วจึงทำการศึกษา ทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา โดยหลักและวิธีการของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของฟิชบายน์ และไอเซ็น ดังภาพประกอบดังนี้

ภาพประกอบ 3 ทัศนคติและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชานั้นยังไม่มีผู้วิจัยทำวิจัยโดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล แต่มีงานวิจัยที่ใกล้เคียงหรือเป็นหนึ่งใน ตัวแปรของการกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือใกล้เคียง ดังนี้

ด้านพฤติกรรมสนับสนุนของผู้ปกครอง

สุกัญญา เกษศิริปี (ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. 2546:41-42 ; อ้างอิงจาก สุกัญญา เกษศิริปี.2542 :57) ได้สำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (จำนวน 310 คน) และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (จำนวน 257 คน) ปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวน 16 คณะ ผลการศึกษาพบว่า ครอบครัวและเพื่อนมีส่วนช่วยและสนับสนุนในการสอบ รองลงมาได้แก่ ครูแนะแนว ครูประจำวิชา ครูประจำชั้น โดยครอบครัวมีส่วนช่วยสนับสนุนมากในด้านค่าใช้จ่าย การให้กำลังใจ และการดูแลเรื่องสุขภาพ รองลงมาเป็นเรื่องการเรียนพิเศษ

จิตชนก เจริญเชาว์; สุวิมล เขี้ยวแก้ว; เจริญพร แก้วละเอียด(2544: 280) ได้ศึกษาค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานของตนมีโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ เพราะเชื่อว่าการมีโอกาสเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยจะทำให้อนาคตของบุตรดีขึ้น และผู้ปกครองบางคนจำเป็นต้องหาแหล่งศึกษาเพิ่มเติมจากสื่ออื่น ๆ เนื่องจากผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะในคณะที่จบแล้วสร้างฐานะได้ในเวลาอันรวดเร็ว หรือคนสังคมให้การยกย่อง

พงศ์วัลย์ ทวีวงศ์,ม.ล. (2545:56) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกววิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดระยอง พบว่า อิทธิพลชักจูงจากบุคคลและสื่อมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนกววิชาของนักเรียน อธิบายได้ว่า ปัจจุบันโรงเรียนกววิชาที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ละแห่งมีการ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ชักจูงให้นักเรียนมาเรียนสูง รวมถึงครูกววิชาที่มีชื่อเสียง ซึ่งล้วนจูงใจให้นักเรียนอยากมาเรียนด้วยกันทั้งสิ้น และเมื่อได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองที่อยากให้บุตรหลานของตนเรียนกววิชา รวมถึงเพื่อนร่วมชั้นเรียนก็มีการเรียนกววิชากันมาก ก็จะส่งผลให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนกววิชามากขึ้น

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. 2546: 40; อ้างอิงจาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ2545, 16 มกราคม : <http://www.bangkokbiznews>) โดยศูนย์วิจัยกรุงเทพโพล ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพฯ เรื่อง “ผู้ปกครองคิดอย่างไรกับการจัดระเบียบสังคมในโรงเรียน และ

การกวัดวิชาในปัจจุบัน” จำนวน 30 เขต โดยทำการสำรวจระหว่างวันที่ 11-14 มกราคม 2545 จำนวน 1,188 ตัวอย่าง พบว่า ผู้ปกครองสนับสนุนให้บุตรหลานไปเรียนกวัดวิชาเสริมความรู้ตามโรงเรียนกวัดวิชาต่าง ๆ ร้อยละ 10.5 และ ยังพบว่าส่วนใหญ่ มีความเป็นห่วงลูกหลานและเด็กในอุปการะ เรื่องกลัวถูกหลอกให้เสพยาเสพติด และ มั่วสุมในแหล่งอบายมุข รองลงมาเป็นเรื่องหนีเรียน ขณะที่เรื่องกวัดวิชานั้น ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองอย่างเต็มที่

วิชาญ บุพชัยศรี (2545:164) ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่อาศัยบริเวณชนบทบริเวณนอกที่เรียนกวัดวิชาบริเวณปิ่นเกล้า (ถนนบรมราชชนนี) กับที่เรียนบริเวณสยามสแควร์ พบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวัดวิชาบริเวณปิ่นเกล้าส่วนใหญ่คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง รองลงมาคือ เพื่อน พี่น้องหรือญาติที่มีอายุใกล้เคียงกัน ญาติผู้ใหญ่ และครู ตามลำดับ ส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวัดวิชาบริเวณสยามสแควร์ส่วนใหญ่คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง รองลงมาคือ เพื่อน พี่น้องหรือญาติที่มีอายุใกล้เคียงกัน ครู และญาติผู้ใหญ่ ตามลำดับ และเมื่อนำตัวอย่างนักเรียนที่เรียนกวัดวิชาบริเวณปิ่นเกล้าและสยามสแควร์มาเปรียบเทียบกัน พบว่า สัดส่วนของตัวอย่างนักเรียนที่เรียนกวัดวิชาบริเวณปิ่นเกล้าที่บุคคลที่มีอิทธิพลคือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีมากกว่า และสัดส่วนของตัวอย่างนักเรียนที่เรียนกวัดวิชาบริเวณสยามสแควร์ที่บุคคลที่มีอิทธิพลคือ เพื่อนมีมากกว่า

สุเพ็ญพร ญวนทอง (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนะของผู้ปกครองต่อการเรียนกวัดวิชาของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ระดับความเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวัดวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยความคิดเห็น พบว่า ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดว่าการเรียนกวัดวิชานั้นเป็นการเน้นความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาในบทเรียนให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนเพิ่มมากขึ้นกว่าในโรงเรียนปกติของนักเรียน

กล่าวโดยสรุปในประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการสนับสนุนการกวัดวิชา ผู้ปกครองให้การสนับสนุนในการกวัดวิชาอย่างมาก อีกทั้งยังเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนใกล้เคียงกับกลุ่มเพื่อน โดยในประเด็นนี้ผู้วิจัยนำมาเพื่อเป็นการสนับสนุนว่าควรมีการวัดความเชื่อและทัศนคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับการกวัดวิชาโดยตรง เพื่อที่จะได้ทราบถึงความเชื่อและทัศนคติของผู้ปกครองในการกวัดวิชา อีกทั้งอาจรวมถึงระบบการศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทยในมุมมองของผู้ปกครองซึ่งอาจมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนในอนาคตได้

นอกจากนี้บางส่วนขึ้นอยู่กับตัวแปร อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้รวม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ดังนี้

อายุ

สุเพ็ญพร ญวนทอง (2547:84) ได้ศึกษาทัศนะของผู้ปกครองต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ อายุ อาชีพ ระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนกวดวิชา ระยะทางจากโรงเรียนปกติถึงโรงเรียนกวดวิชา และระยะทางจากโรงเรียนปกติถึงโรงเรียนกวดวิชา

การศึกษา

จิตติมา อังฉริยกุล (2544:56) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯ พบว่า บิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ส่วนมารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3

อาชีพ

ธวัชชัย บุญมี (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง ผลการวิจัยพบว่า บิดาและมารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา บิดาประกอบอาชีพรับราชการ มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

จิตติมา อังฉริยกุล (2544:56) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯ พบว่า บิดาและมารดาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอาชีพนักธุรกิจ-ค้าขาย/เจ้าของกิจการ

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (นุศรา วัฒนผดุงศักดิ์. 2546:8; อ้างอิงจาก ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. 2544 : 78) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย สรุปผลการวิจัยได้ว่า นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการ จะมีอัตราการกวดวิชาสูงกว่านักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่น โดยนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรือประมง จะมีการเรียนกวดวิชาน้อยที่สุด

วิชาญ บุญชัยศรี (2545 :165) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่อาศัยบริเวณชนบุรีตะวันออกที่เรียนกวดวิชาบริเวณปิ่นเกล้า (ถนนบรมราชชนนี) กับที่เรียนบริเวณสยามสแควร์ พบว่า การประกอบอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวดวิชาบริเวณปิ่นเกล้ากลุ่มใหญ่ที่สุดคือ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ส่วนการประกอบอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวดวิชาบริเวณสยามสแควร์กลุ่มใหญ่ที่สุดคือ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ และการค้าปลีกและค้าส่ง

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ (2546:84) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีพบว่า อาชีพของบิดาและมารดานักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ

ศศิภา จันทรักษ์ (2546: 70) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ศึกษากรณีโรงเรียนราชวินิตมัธยม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาบิดาประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด ส่วนมารดาประกอบอาชีพแม่บ้านมากที่สุด

กล่าวโดยสรุป อาชีพของบิดาและมารดามีส่วนเกี่ยวข้องกับอัตราการกวดวิชาของนักเรียน ซึ่งการประกอบอาชีพของบิดามารดาที่มีการกวดวิชามากที่สุด คือ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ ค้าขาย พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน และประกอบธุรกิจส่วนตัว

รายได้รวมของครอบครัว

จิตติมา อัจฉริยกุล (2544:56) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯ พบว่า ครอบครัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท

ประภาภรณ์ เจริญกุล (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ระดับ 20,001 – 30,000 บาท มีความน่าจะเป็นในการเรียนกวดวิชาว่ามากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 20,001 และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 30,000 บาท

เอี่ยมเคื่อน อินทร์จันทร์ (นุศรา วัฒนผดุงศักดิ์. 2546 :7; อ้างอิงจาก เอี่ยมเคื่อน อินทร์จันทร์. 2544.) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง การเรียนกวดวิชา การสอบวัดความรู้พื้นฐานวิชาชีพ มีผลต่อความเครียดในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีระดับความเครียดในการเตรียมตัวสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

วิชาญ บุญชัยศรี (2545 :165) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่อาศัยบริเวณธนบุรีตะวันออกที่เรียนกวดวิชาบริเวณปิ่นเกล้า (ถนนบรมราชชนนี) กับที่เรียนบริเวณสยามสแควร์ พบว่า รายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวดวิชาบริเวณปิ่นเกล้า กลุ่มใหญ่ที่สุดรายได้รวมของบิดามารดาหรือของผู้ปกครองคือ 10,001 - 20,000 บาทต่อเดือน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกวดวิชาบริเวณสยามสแควร์ กลุ่มที่ใหญ่ที่สุดรายได้รวมของบิดามารดาหรือของผู้ปกครองคือ 40,000 บาทหรือสูงกว่าต่อเดือน โดยสัดส่วนของตัวอย่างนักเรียนที่เรียนที่เรียนกวดวิชาบริเวณสยามสแควร์มีรายได้รวมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองสูงกว่า

จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์ (2546:84) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการกวดวิชาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีพบว่ารายได้รวมของบิดามารดาต่อ เดือนของนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,001- 25,000 บาท

นุศรา วัฒนผดุงศักดิ์ (2546 :59) ทำการวิจัยเรื่อง ทรรศนะต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตนักศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการเปรียบเทียบทรรศนะต่อการ เรียนกวดวิชาของนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร แยกตาม คณะ มหาวิทยาลัย และสถานภาพครอบครัว ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่แตกต่างกัน ใน มหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน เมื่อแยกตามสถานภาพครอบครัว ปรากฏว่า นิสิตนักศึกษาที่บิดามารดามีการ ศึกษาที่แตกต่างกัน มีอาชีพที่แตกต่างกัน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีทรรศนะต่อการ เรียนกวดวิชาโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ศศิภา จันทรักษ์ (2546: 70) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ศึกษา กรณีโรงเรียนราชวินิตมัธยม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีรายได้รวมของครอบครัว 10,001-20,000 บาท มากที่สุด

กล่าวโดยสรุป รายได้รวมของครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องในการกวดวิชา ซึ่งจำนวนเงินโดยเฉลี่ยของ รายได้รวมอยู่ที่ประมาณ 10,000 บาทในบริเวณชานเมืองหรือต่างจังหวัด แต่หากเป็นในบริเวณแหล่ง ธุรกิจจะมีอัตราที่สูงกว่ามาก แต่ในด้านทรรศนะของนิสิตนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน กลับมีทรรศนะต่อการเรียนกวดวิชาไม่ต่างกัน

การคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง

จूरพร สุทิน (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตร หลานเข้าศึกษาต่อใน โรงเรียนนานาชาติ: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนนานาชาติเกสินี กรุงเทพมหานคร พบว่า

1. การตัดสินใจด้วยตัวเองโดยไม่ปรึกษาใคร จะเป็นผู้ปกครองที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ที่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรีและสูงกว่า และมีอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ
2. การตัดสินใจโดยปรึกษาคู่ในครอบครัวจะเป็นผู้ปกครองในช่วงอายุ 31- 45 ปี การศึกษา ระดับปริญญาโท และมีอาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงานธุรกิจเอกชน
3. การตัดสินใจโดยปรึกษาคู่ในครอบครัว จะเป็นกลุ่มผู้ปกครองที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีการ ศึกษาปริญญาตรีและต่ำกว่า และผู้ปกครองคือกลุ่มอาชีพพ่อบ้านแม่บ้าน

จากการศึกษางานวิจัยดังที่กล่าวมา พอจะสรุปได้ว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่สนับสนุนให้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาด้วยเหตุผลที่ต่างกัน ซึ่งโดยมากต้องการให้บุตรหลานมีโอกาสศึกษา

ต่อในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ และในการสนับสนุนของผู้ปกครองให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กวดวิชานั้นมีความสัมพันธ์กับปัจจัยพื้นฐาน เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้รวมของผู้ปกครองทั้งสิ้น เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการก่อเกิดทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีทัศนคติ แตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา แตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา แตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แตกต่างกัน
5. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง แตกต่างกัน
6. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ต้องการศึกษาศักยภาพ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคการเรือนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานครเขต 2

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคการเรือนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานครเขต 2 จำนวน 351 คนจาก 11 โรงเรียน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ขั้นตอนในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1. กะประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยความเชื่อมั่น 95% ($\alpha=.05$) ซึ่งเทียบมาจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน (Yamane . 1967 : 886)

ขั้นที่ 2. เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร 2 มีทั้งหมด 34 โรงเรียน สุ่มโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้ 11 โรงเรียน คือ โรงเรียนจันทน์หุ่นบำเพ็ญ, โรงเรียนบางกะปิ สุขุมวิท, โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน, โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ, โรงเรียนพรตพิทยพยัต, โรงเรียนสีกัน (วัฒนานครอุปถัมภ์), โรงเรียนนวมินทราชูทิศ บดินทรเดชา, โรงเรียนหอวัง, โรงเรียนสารวิทยา, โรงเรียนบางกะปิ และโรงเรียนศรีพฤฒา

ขั้นที่ 3. ในแต่ละโรงเรียนสุ่มห้องเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปีที่ 4 มัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปีที่ 5 และมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 6 มาอย่างละ 1 ห้องเรียน รวม 3 ห้องเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา ซึ่งการสร้างแบบสอบถามในครั้งนี้สร้างตามขั้นตอน ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของฟิชบายน์และไอเซ็น

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบวัด คือ เพื่อสร้าง “แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา”
2. ศึกษานิยาม ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้าง “แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา” โดยสร้างตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของฟิชบายน์และไอเซ็น
3. สร้างแบบสอบถามปลายเปิด (Open - end) เพื่อสำรวจหาความเชื่อเด่นชัด (Salient Belief) เกี่ยวกับผลที่เกิดจากการเรียนกวดวิชา หากกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient Referents) และหาคำคุณศัพท์ที่แสดงการประเมินค่าของการเรียนกวดวิชากับผู้ปกครองของโรงเรียนคอนเมืองจตุรจินดา จำนวน 120 คน เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม “ทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา” ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะ ดังนี้

1.1 หาความเชื่อเด่นชัด (Salient Belief)

(0) ท่านคิดว่า “การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา” นั้นมีผลดี และ ผลเสีย อย่างไร

ผลดี	ผลเสีย
(1)	(1)
(2)	(2)
(3)	(3)
(4)	(4)
(5)	(5)

1.2 หากกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient Referents)

(0) ท่านคิดว่าบุคคลใดบ้างที่สนับสนุนและคัดค้านการกวดวิชาของนักเรียน

บุคคลสนับสนุน	บุคคลคัดค้าน
(1).....	(1).....
(2).....	(2).....
(3).....	(3).....
(4).....	(4).....
(5).....	(5).....

1.3 หากคำคุณศัพท์ที่แสดงค่าของการกวดวิชา

(0) ท่านรู้สึกว่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เป็นสิ่งที่.....

(ตัวอย่างเช่น ดี , เลว , มีประโยชน์ , ไร้ประโยชน์ , น่าสนใจ , ไม่น่าสนใจ ฯลฯ) ซึ่งท่านสามารถใช้คำซ้ำกับตัวอย่างได้ ถ้าท่านคิดว่าตรงกับความรู้สึกของท่าน

- (1)
- (2)
- (3)
- (4)
- (5)

4. พิจารณาคัดเลือกข้อความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเรียนกวดวิชา มีวิธีพิจารณาดังนี้

4.1 วิเคราะห์เนื้อหาความเชื่อที่แตกต่างกันของบุคคล

4.2 จัดกลุ่มความเชื่อที่คล้ายกันเข้าด้วยกัน ถ้าความเชื่อไหนคล้ายกันแต่เป็นของผู้ตอบคนเดียวกันก็แยกความเชื่อออกจากกันไม่จัดเข้ากลุ่ม

4.3 คัดเลือกข้อความเชื่อเด่นชัด โดยใช้วิธีเลือกข้อความเชื่อที่มีความถี่สูงที่สุดจนถึงความเชื่อที่รวมความถี่ได้ 75% ของความถี่ทั้งหมด

5. เลือกบุคคลหรือกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับการอ้างอิงถึงบ่อย ๆ ถือเป็นกลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (ถาวร แซ่ตั้ง : 2529 : 76 อ้างอิงจาก Ajzen and Fishbein 1980 : 76)

6. นำคำคุณศัพท์ที่มีต่อการกวคว้าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไปหาคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม ตามแบบมาตรจำแนกความหมาย (Semantic Differential Scale) ของออสกูค และคณะ (ลัวัน สายยศ : 187-191) เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถาม

7. นำข้อมูลข้างต้นมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ ฟิชบายน์และไอเซ็น

ลักษณะของเครื่องมือ

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวมของผู้ปกครอง ตัวอย่าง

เพศ

() ชาย

() หญิง

วัย

() อายุต่ำกว่า 30 ปี

() 30-40 ปี

() 41-50 ปี

() 51-55 ปี

() 55 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวคว้า ซึ่งประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวคว้า

คำชี้แจง แบบสอบถามต้องการทราบความเชื่อเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนกวคว้า โปรดอ่านข้อความแล้วพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ตัวอย่าง

(0) “การสนับสนุนให้นักเรียนกวคว้า” เป็นการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน

เป็นไปได้ _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ส่วนที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

คำชี้แจง แบบสอบถามต้องการทราบแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

โปรดอ่านข้อความแล้วพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ตัวอย่าง

(0) โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามคำแนะนำของ ญาติ ที่ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ _____ ไม่ต้องการ

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

เกณฑ์การให้คะแนน

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา

ส่วนที่	คำขั้วปลายมาตรวัด	เกณฑ์การให้คะแนน
1. แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวควิชา	เป็นไปได้ - เป็นไปไม่ได้	+ 3 ถึง - 3
2. แบบวัดการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวควิชา	ดี - เลว	+ 3 ถึง - 3
3. แบบวัดทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวควิชา	คำคุณศัพท์แง่บวก - คำคุณศัพท์แง่ลบ	+ 3 ถึง - 3
4. แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	ควร - ไม่ควร	+ 3 ถึง - 3
5. แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง	ควร - ไม่ควร	+ 3 ถึง - 3
6. แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง	ต้องการ - ไม่ต้องการ	+ 3 ถึง - 3

การหาคุณภาพเครื่องมือ

เมื่อสร้างแบบสอบถามที่จะใช้ในการวิจัยเสร็จสิ้นแล้ว นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรอบปรับแก้และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างก่อน (Try-out) กับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต บางเขน จำนวน 88 คน แล้วนำผลที่ได้มาหาคุณภาพของแบบสอบถามก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ซึ่ง แบบวัดทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .908 ส่วนแบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา แบบวัดการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แบบวัดความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง และ แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง นั้น หาคุณภาพเครื่องมือ โดย การทดลองใช้จริง เพื่อความเข้าใจด้านภาษาของกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้ามีขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือจากทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล และชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล เพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง
3. นำแบบสอบถามที่เก็บมาได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามทุกฉบับเพื่อที่จะได้นำไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งมี ขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม
2. ลงรหัสและวิเคราะห์ข้อมูลตามกลุ่มตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS
3. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม
5. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F – test ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร ในกรณีที่การทดสอบมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป และในกรณีที่พบความแตกต่าง จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 351 คน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistic Package for the social science) เพื่อหาค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบค่าที ทดสอบค่าเอฟ และทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนผู้ปกครองในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา (F-distribution)
*	แทน	ค่าของระดับนัยสำคัญทางสถิติ
A _B	แทน	ทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา
b _i	แทน	ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา
e _i	แทน	การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา
SN	แทน	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
NB	แทน	ความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง
MC	แทน	แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอโดยแยกออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น
 - 1.1. จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้น
 - 1.2. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตาม
2. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ตามตัวแปรต้น

3. การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา ตามตัวแปรต้น
4. การเปรียบเทียบการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา
5. การเปรียบเทียบการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต้น
6. การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต้น
7. การเปรียบเทียบแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้น

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต้นของการวิจัย

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	131	37.3
หญิง	220	62.2
รวม	351	100
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	17	4.8
30- 40 ปี	70	19.9
41- 50 ปี	200	57.0
51- 55 ปี	45	12.8
55 ปีขึ้นไป	19	5.4
รวม	351	100
การศึกษา		
ประถมศึกษา	66	18.8
มัธยมศึกษา หรือ ปวช.	89	25.4
อนุปริญญา หรือ ปวส.	60	17.1
ปริญญาตรี	122	34.8
สูงกว่าปริญญาตรี	14	4.0
รวม	351	100
อาชีพ		
รับราชการ	64	18.2
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	69	19.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	4.6
พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	70	19.9

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย	59	16.8
แม่บ้าน หรือ รับจ้างทั่วไป	73	20.8
รวม	351	100
รายได้		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	82	23.4
10,001- 20,000 บาท	102	29.1
20,001- 30,000 บาท	80	22.8
มากกว่า 30,001 บาท	87	24.8
รวม	351	100

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเพศหญิง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 และเป็นเพศชายจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมามีอายุระหว่าง 30- 40 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 มีอายุระหว่าง 51- 55 ปี จำนวน 45 คน 55 ปีขึ้นไป จำนวน 19 คน และต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 , 5.4 และ 4.8 ตามลำดับ

การศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือ ปวช. จำนวน 89 คน, ประถมศึกษา จำนวน 66 คน, อนุปริญญา หรือ ปวส. จำนวน 60 คน และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 14 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.4, 18.8, 17.1 และ 4.0 ตามลำดับ ประกอบอาชีพเป็นแม่บ้าน หรือ รับจ้างทั่วไป จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมามีอาชีพพนักงาน หรือ ลูกจ้างเอกชน จำนวน 70 คน, ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 69 คน, รับราชการ จำนวน 64 คน, ค้าขาย จำนวน 59 คน และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 16 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.9, 19.7, 18.2, 16.8 และ 4.6 ตามลำดับ และมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 10,001- 20,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 รองลงมา มากกว่า 30,001 บาท จำนวน 87 คน, ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 82 คน และ 20,001- 30,000 บาท จำนวน 80 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.8, 23.4 และ 22.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 1.2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรตาม

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรตามของการวิจัยในกลุ่มรวม (N= 351)

ตัวแปร (พิสัยคะแนน)	$\bar{X}$	SD
1. ทักษะคิดต่อการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา (+3 ถึง-3)	1.92	.990
2. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา (เป็นไปได้ +3 – เป็นไปไม่ได้ -3)		
2.1 เป็นการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน	2.33	.792
2.2 ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเนื่องจากมีราคาแพง	2.07	1.180
2.3 เป็นการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิดประโยชน์	2.35	.835
2.4 ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิค หรือ หลักและกระบวนการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา	2.39	.796
2.5 ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ มุมมองและแนวคิดใหม่	2.31	.870
2.6 ทำให้นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้น ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับตัวเข้ากับสังคม	1.89	1.082
2.7 ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจใน บทเรียนที่เรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	2.25	.867
2.8 ทำให้นักเรียนมีการ โดดเรียนหรือเกิดการมีส่วนร่วม	.43	1.952
2.9 ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบ	2.26	.760
2.10 เป็นการเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ของผู้ปกครองและนักเรียน	.35	1.859
2.11 ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อน	1.08	1.690
2.12 ทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบ	1.86	1.235
2.13 ทำให้นักเรียนคิดมาก หรือ เครียด หรือ เหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ สับสน	1.07	1.599
2.14 ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ	1.76	1.437

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร (พิกัดคะแนน)	$\bar{X}$	SD
3. การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา (ดี +3 – เลว -3)		
3.1 การเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของนักเรียน	2.76	.621
3.2 การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง	.23	1.552
3.3 การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน	2.68	.605
3.4 การได้รู้เทคนิควิเคราะห์แก้ปัญหาของนักเรียน	2.64	.609
3.5 การได้รับประสบการณ์ แนวคิดใหม่ of นักเรียน	2.58	.635
3.6 การมีเพื่อนมากขึ้นของนักเรียนช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้	2.23	1.807
3.7 การมีความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน	2.66	.767
3.8 การโคตรเรียนหรือเกิดการมีส่วนร่วมของนักเรียน	-2.08	1.596
3.9 การมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบของนักเรียน	2.59	.749
3.10 การเสียเวลาที่จะใช้ทำสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์	.42	1.522
3.11 การไม่มีเวลาพักผ่อนของนักเรียน	-.63	1.655
3.12 การรู้จักช่วยเหลือตนเองของนักเรียน	2.61	.757
3.13 การเครียด หรือ เหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ สับสนของนักเรียน	-1.03	1.716
3.14 การเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ ของผู้ปกครอง	.64	1.945
4. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (ควร +3 – ไม่ควร -3)	1.82	1.161
5. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (ควร +3 – ไม่ควร -3)		
5.1 ญาติ	1.70	1.196
5.2 สามี หรือ ภรรยา	1.70	1.212
5.3 ครู หรือ อาจารย์	1.49	1.255
5.4 เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	1.59	1.157
5.5 เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.95	1.131
6. แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (ต้องการ +3 – ไม่ต้องการ -3)		
6.1 ญาติ	.96	1.438
6.2 สามี หรือ ภรรยา	1.66	1.076
6.3 ครู หรือ อาจารย์	1.75	1.050
6.4 เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	.84	1.366
6.5 เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.88	.968

จากตาราง 4 พบว่า โดยภาพรวมของการศึกษาครั้งนี้ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา

ด้านความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อทั้งผลดี และ ผลเสีย ของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา โดย ผู้ปกครองมีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิค หรือ หลักและกระบวนการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา เป็นไปได้มากที่สุด ความเชื่อที่ผู้ปกครองเชื่อว่าเป็นไปได้รองลงมาคือ การสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาเป็นการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิดประโยชน์ และ เป็นการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน

ด้านการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาตามหลักเหตุผล กล่าวคือ ถ้าผลของการการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาดี ผู้ปกครองจะมีการประเมินว่าดี ในทางกลับกัน ถ้าผลของการการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาไม่ดี ผู้ปกครองจะมีการประเมินว่าไม่ดี โดยผู้ปกครองมีการประเมินว่าการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของนักเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากที่สุด รองลงมาที่ผู้ปกครองมีการประเมินว่าเป็นที่ดี คือ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน และ การมีความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน

ด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในเชิงบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา

ด้านความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อว่า กลุ่มอ้างอิงคิดว่าเขาควรสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา โดยผู้ปกครองมีความเชื่อว่า เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน อยากให้ผู้ปกครองสนับสนุนเรื่องการเรียนกวศึกษา มากที่สุด

ด้านแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยผู้ปกครองมีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามเด็กนักเรียน หรือ บุตรหลานมากที่สุด

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกววิชาของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต้น
 ดังตารางที่ 5- 6

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบที เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการ
 สนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาของผู้ปกครอง ตามตัวแปรเพศ

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	t	P-Value
เพศ					
ชาย	131	1.87	1.040	-.849	.396
หญิง	220	1.96	.960		

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชาย และ เพศหญิง มี
 ทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ
 ทางสถิติ .05

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบที เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกววิชาของผู้ปกครอง จำแนกตามตัวแปร อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	F-Ratio	F-Prob
อายุ					
ต่ำกว่า 30 ปี	17	2.15	1.082	1.448	.218
31- 40 ปี	70	2.08	1.065		
41- 50 ปี	200	1.90	.881		
51- 55 ปี	45	1.88	1.203		
55 ปีขึ้นไป	19	1.53	1.117		
การศึกษา					
ประถมศึกษา	66	1.83	.927	.697	.595
มัธยมศึกษา หรือ ปวช.	89	2.00	.827		
อนุปริญญา หรือ ปวส.	60	2.04	.976		
ปริญญาตรี	122	1.85	1.065		
สูงกว่าปริญญาตรี	14	2.03	1.508		
อาชีพ					
รับราชการ	64	1.93	1.047	.377	.864
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	69	2.03	1.101		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	1.97	.652		
พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	70	1.83	1.272		
ค้าขาย	59	1.97	.738		
แม่บ้าน หรือ รับจ้างทั่วไป	73	1.87	.747		
รายได้					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	82	1.90	.923	.208	.891
10,001- 20,000 บาท	102	1.97	1.062		
20,001- 30,000 บาท	80	1.95	.868		
มากกว่า 30,001 บาท	87	1.87	1.079		

จากตาราง 6 พบว่า ค่า F ที่คำนวณได้จากการเปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชาของผู้ปกครอง ตามตัวแปร อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่จำแนกตามตัวแปรที่กล่าวข้างต้น มีทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ตามตัวแปรต่าง ๆ

ตาราง 7 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ตามตัวแปรเพศ

ข้อความเชื่อ	ชาย N = 131		หญิง N = 220		t	P-Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1.เป็นการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน	2.35	.773	2.31	.804	.377	.707
2. ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเนื่องจากมีราคาแพง	2.14	1.117	2.04	1.217	.799	.425
3. เป็นการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิดประโยชน์	2.32	.922	2.37	.781	-.614	.540
4. ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิค หรือ หลักและกระบวนการคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา	2.41	.812	2.38	.788	.294	.769
5. ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ มุมมอง และแนวคิดใหม่	2.36	.887	2.27	.860	.928	.354
6. ทำให้นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้น ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับตัวเข้ากับสังคม	1.78	1.176	1.96	1.019	-1.434	.153
7. ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจใน บทเรียนที่เรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	2.25	.873	2.25	.865	.005	.996
8. ทำให้นักเรียนมีการโคคเรียนหรือเกิดการมีส่วนร่วม	.20	1.983	.56	1.925	-1.685	.093
9. ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบ	2.29	.717	2.25	.785	.477	.634
10. เป็นการเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ของผู้ปกครองและนักเรียน	.32	1.927	.36	1.821	-.172	.863
11. ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อน	1.15	1.729	1.04	1.669	.598	.550
12. ทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบ	1.76	1.282	1.93	1.204	-1.237	.217

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อความเชื่อ	ชาย N = 131		หญิง N= 220		t	P-Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
13. ทำให้นักเรียนคิดมาก หรือ เครียด หรือ เหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ ล้าสน	1.20	1.615	1.00	1.589	1.142	.254
14. ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลใน เรื่องต่าง ๆ	1.87	1.283	1.70	1.520	1.171	.243

จากตาราง 7 ที่แสดงคะแนนเฉลี่ยความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศต่างกันมีความเชื่อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ตามตัวแปรอายุ

ข้อความเชื่อ	ต่ำกว่า 30 ปี N= 17		30- 40 ปี N= 70		41- 50 ปี N= 200		51- 55 ปี N= 45		55 ปีขึ้นไป N= 19		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. เป็นการเพิ่มความรู้อและทบทวนเนื้อหาของ บทเรียนของนักเรียน	2.41	.795	2.34	.678	2.31	.579	2.40	.579	2.26	1.367	.202	.937
2. ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เนื่องจากมีราคาแพง	2.05	.899	1.91	1.224	2.26	1.014	1.51	1.546	2.10	1.448	4.349	.002*
3. เป็นการใช้เวลาว่างของ นักเรียนให้เกิด ประโยชน์	2.47	.717	2.38	.785	2.34	.864	2.31	.900	2.42	.692	.180	.949
4. ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิค หรือ หลัก และกระบวนการการคิดวิเคราะห์ และการแก้ไข ปัญหา	2.41	1.064	2.50	.631	2.39	.838	2.28	.757	2.26	.733	.633	.639
5. ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ มุมมอง และแนวคิดใหม่	2.11	1.363	2.37	.801	2.30	.862	2.33	.707	2.31	1.056	.307	.873
6. ทำให้นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้น ซึ่งทำให้ได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับตัวเข้ากับ สังคม	1.88	1.363	2.05	1.061	1.86	1.084	1.82	.983	1.89	1.149	.493	.741
7. ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนที่ เรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	1.94	.966	2.34	.720	2.25	.924	2.24	.743	2.31	.945	.756	.554
8. ทำให้นักเรียนมีการ โดดเรียนหรือเกิดการ												

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความเชื้อ	ต่ำกว่า 30 ปี N= 17		30- 40 ปี N= 70		41- 50 ปี N= 200		51- 55 ปี N= 45		55 ปีขึ้นไป N= 19		F- Ratio	F. Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
มั่วสุ่ม	1.47	1.585	.78	1.726	.25	2.044	.40	1.826	.15	2.034	2.319	.057
9. ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบ	2.11	.781	2.27	.849	2.28	.757	2.33	.639	2.05	.705	.639	.635
10. เป็นการเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ของผู้ปกครอง และนักเรียน	.23	2.016	.75	1.781	.24	1.898	.20	1.739	.42	1.835	1.096	.358
11. ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อน	.82	1.667	1.02	1.632	1.12	1.758	1.13	1.531	1.00	1.699	.162	.957
12. ทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือ ตนเองและมีความรับผิดชอบ	2.29	1.046	1.87	1.178	1.92	1.237	1.62	1.418	1.52	1.020	1.410	.230
13. ทำให้นักเรียนคิดมาก หรือ เครียด หรือ เหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ สับสน	1.58	1.227	1.01	1.681	1.02	1.625	1.22	1.520	1.15	1.537	.626	.644
14. ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ	1.82	1.509	1.81	1.417	1.75	1.433	1.62	1.369	2.00	1.732	.266	.900

จากตาราง 8 ค่า F จำนวนที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา พบว่า ความเชื่อของผู้ปกครอง ซึ่งจำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นข้อความเชื่อข้อที่ 2 คือ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เนื่องจากมีราคาแพง มีความเชื่อแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค่า F ที่พบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั้นได้ทำการตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างคู่ใดบ้างที่มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Scheffe พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี และผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 51- 55 ปี มีคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี มีความเชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เนื่องจากมีราคาแพง เป็นไปได้มากกว่า ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 51- 55 ปี

ตาราง 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ตามตัวแปรการศึกษา

ข้อความเชื่อ	ประณมศึกษา N= 66		มัธยมศึกษา หรือ ปวช. N= 89		อนุปริญา หรือ ปวส. N= 60		ปริญาตรี N= 122		> ปริญาตรี N= 14		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. เป็นการเพิ่มความรูและทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน	2.22	.718	2.41	.636	2.28	1.009	2.35	.812	2.28	.825	.623	.647
2. ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เนื่องจากมีราคาแพง	2.07	1.071	2.08	1.104	2.05	1.141	2.15	1.219	1.50	1.829	.982	.418
3. เป็นการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิดประโยชน์	2.21	.850	2.42	.781	2.36	1.007	2.40	.712	2.07	1.610	1.187	.316
4. ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิค หรือ หลัก และกระบวนการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา	2.22	.739	2.39	.874	2.51	.747	2.45	.631	2.14	1.610	1.642	.163
5. ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ มุมมองและแนวคิดใหม่	2.16	.833	2.37	.803	2.36	.801	2.32	.857	2.21	1.625	.672	.612
6. ทำให้นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้น ซึ่งทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับตัวเข้ากับสังคม	2.07	.899	1.97	.965	1.81	1.282	1.81	1.098	1.57	1.452	1.129	.343
7. ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	2.22	.697	2.26	.938	2.26	1.022	2.27	.815	2.14	.949	.104	.981
8. ทำให้นักเรียนมีการโต้เถียงหรือเกิดการโต้เถียง	.30	2.126	.62	1.926	.21	1.832	.55	1.858	-.35	2.468	1.181	.319
9. ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและ												

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อความเชื้อ	ประถมศึกษา N= 66		มัธยมศึกษา หรือ ปวช. N= 89		อนุปริญา หรือ ปวส. N= 60		ปริญาตรี N= 122		> ปริญาตรี N= 14		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
การสอบ	2.18	.839	2.39	.650	2.11	.865	2.27	.730	2.35	.744	1.471	.211
10. เป็นการเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ของผู้ปกครอง และนักเรียน	.34	1.941	.40	1.838	.21	1.887	.45	1.814	-.28	1.977	.592	.668
11. ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อน	.95	1.801	.9438	1.779	1.00	1.736	1.31	1.500	.85	1.955	.942	.440
12. ทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบ	1.96	1.022	1.88	1.265	1.81	1.268	1.88	1.221	1.35	1.864	.746	.561
13. ทำให้นักเรียนคิดมาก หรือ เครียด หรือ เหนื่อยหรือ เบื่อ หรือ สับสน	1.15	1.531	1.07	1.516	1.01	1.682	1.06	1.650	1.14	1.833	.064	.993
14. ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ	1.71	1.536	1.77	1.337	2.08	1.139	1.77	1.423	.50	2.175	3.576	.007*

จากตาราง 9 ค่า F จำนวนที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา พบว่า ความเชื่อของผู้ปกครอง ซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นข้อความเชื่อข้อที่ 14 คือ ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ มีความเชื่อแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค่า F ที่พบมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั้นได้ทำการตรวจสอบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างใดบ้างที่มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Scheffe พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา มีจำนวน 3 คู่ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญา หรือ ปวส. กับ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญาตรี และ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญาตรี กับ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญาตรี และ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือ ปวช. กับ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญาตรี

กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญา หรือ ปวส., ปริญาตรีและ มัธยมศึกษา หรือ ปวช. มีความเชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปได้มากกว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญาตรี

ตาราง 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ตามตัวแปรอาชีพ

ข้อความเชื่อ	รับราชการ N= 64		ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว N= 69		พนักงาน รัฐวิสาหกิจ N= 16		พนักงานหรือ ลูกจ้างเอกชน N= 70		ค้าขาย N= 59		แม่บ้าน หรือ รับจ้างทั่วไป N= 73		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. เป็นการเพิ่มความรู้อ และทบทวนเนื้อหา	2.32	.836	2.31	.757	2.31	.793	2.44	.694	2.13	1.024	2.39	.639	1.106	.357
2. ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม	2.09	1.204	1.89	1.296	2.31	.793	2.17	1.227	2.13	1.136	2.05	1.116	.565	.727
3. เป็นการใช้เวลาว่างให้ เกิดประโยชน์	2.45	.664	2.36	.923	2.25	1.000	2.38	.982	2.40	.672	2.21	.820	.674	.643
4. ช่วยให้ผู้เทคนิค วิเคราะห์ แก้ปัญหา	2.54	.640	2.43	.716	2.06	1.526	2.42	.790	2.32	.818	2.32	.746	1.288	.268
5. ช่วยให้นักเรียนได้รับ ประสบการณ์ มุมมองใหม่	2.32	1.024	2.34	.819	2.25	1.483	2.41	.770	2.28	.743	2.19	.793	.521	.760
6. ทำให้นักเรียนมีเพื่อน มากขึ้นช่วยให้ปรับตัวเข้า กับสังคมได้	1.84	1.143	1.95	1.076	1.62	1.310	1.88	1.291	1.89	.959	1.95	.856	.321	.900
7. ช่วยให้นักเรียนมีความ														

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความเชื้อ	รับราชการ N= 64		ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว N= 69		พนักงาน รัฐวิสาหกิจ N= 16		พนักงานหรือ ลูกจ้างเอกชน N= 70		ค้าขาย N= 59		แม่บ้าน หรือ รับจ้างทั่วไป N= 73		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
เข้าใจในบทเรียน	2.09	.971	2.30	.896	2.00	1.032	2.25	.958	2.33	.733	2.35	.694	1.072	.376
8. ทำให้นักเรียนมีการ โคตรเรียนหรือเกิดการ มีส่วนร่วม	.70	1.733	.42	2.002	.06	1.691	.28	1.964	.62	2.016	.27	2.090	.651	.661
9. ทำให้นักเรียนมีความ มั่นใจในการเรียนและ การสอบ	2.18	.709	2.28	.768	2.25	.774	2.25	.943	2.25	.658	2.32	.688	.253	.938
10. เป็นการเสียเวลาที่จะ ใช้ทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์	.54	1.951	.59	1.620	.12	1.586	-.01	2.046	.42	1.849	.28	1.859	1.001	.417
11. ทำให้นักเรียนไม่มี เวลาพักผ่อน	1.37	1.628	1.20	1.490	.31	1.851	1.18	1.746	1.18	1.602	.69	1.838	1.994	.079
12. ทำให้นักเรียนรู้จัก ช่วยเหลือตนเองและมี ความรับผิดชอบ	2.01	.967	2.01	1.156	1.25	1.807	1.88	1.313	1.62	1.388	1.91	1.127	1.669	.141
13. ทำให้นักเรียน เครียด														

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อความเชื้อ	รับราชการ N= 64		ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว N= 69		พนักงาน รัฐวิสาหกิจ N= 16		พนักงานหรือ ลูกจ้างเอกชน N= 70		ค้าขาย N= 59		แม่บ้าน หรือ รับจ้างทั่วไป N= 73		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
หรือเหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ สับสน 14. ทำให้ผู้ปกครองเกิด การเป็นห่วงกังวลในเรื่อง ต่างๆ	1.23	1.498	1.17	1.484	.43	7.965	1.05	1.840	1.37	1.350	.78	1.609	1.606	.158
	1.70	1.600	1.62	1.553	1.31	1.778	2.12	1.048	1.76	1.442	1.71	1.389	1.399	.224

จากตาราง 10 ค่า F จำนวนที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน จำแนกได้เป็น รับราชการ,
ธุรกิจส่วนตัว, พนักงานรัฐวิสาหกิจ, พนักงาน หรือ ลูกจ้างเอกชน, ค้าขาย และ แม่บ้าน หรือ รับจ้างทั่วไป
มีความเชื่อไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทวศึกษา ตามตัวแปรรายได้

ข้อความเชื่อ	< 10,000 N= 82		10,001-20,000 N= 102		20,001-30,000 N= 80		มากกว่า 30,001 N= 87		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. เป็นการเพิ่มความรู้อและทบทวนเนื้อหา ของบทเรียนของนักเรียน	2.35	.806	2.35	.684	2.26	.775	2.34	.912	.255	.858
2. ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น	2.09	1.139	2.17	1.138	1.93	1.315	2.08	1.143	.620	.603
3. เป็นการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิด ประโยชน์	2.46	.670	2.40	.707	2.15	1.103	2.39	.812	2.248	.082
4. ช่วยให้ผู้รู้เทคนิค หรือ หลัก และกระบวนการ การคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา	2.34	.849	2.43	.667	2.33	.899	2.45	.789	.523	.667
5. ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ มุมมอง และแนวคิดใหม่	2.29	.962	2.25	.779	2.26	.838	2.43	.911	.841	.472
6. ทำให้นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้น ซึ่งทำให้ได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับตัวเข้ากับ สังคม	1.91	1.113	1.95	1.047	1.91	.859	1.80	1.247	.307	.821
7. ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนที่ เรียนในชั้นเรียนมากขึ้น	2.25	.782	2.17	.968	2.30	.847	2.32	.842	.518	.670

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความเชื้อ	< 10,000 N= 82		10,001-20,000 N= 102		20,001-30,000 N= 80		มากกว่า 30,001 N= 87		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
8. ทำให้นักเรียนมีการโตเรียน หรือเกิดการ ก้าวสูง	.18	2.166	.83	1.861	.57	1.734	.06	1.963	3.081	.028*
9. ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียน และการสอบ	2.24	.746	2.25	.816	2.25	.787	2.31	.687	.140	.936
10. เป็นการเสียเวลาที่จะใช้ทำสิ่งอื่นที่เป็น ประโยชน์ของผู้ปกครองและนักเรียน	.31	1.980	.18	1.891	.56	1.682	.37	1.869	.626	.599
11. ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อน	.76	1.841	1.21	1.638	1.11	1.728	1.19	1.553	1.296	.276
12. ทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและมี ความรับผิดชอบ	1.85	1.296	1.98	.974	1.67	1.366	1.93	1.318	1.012	.388
13. ทำให้นักเรียน เครียดหรือเหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ สับสน	1.31	1.447	1.07	1.680	.87	1.686	1.04	1.554	1.052	.370
14. ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลใน เรื่องต่างๆ	1.79	1.403	1.96	1.273	1.58	1.674	1.67	1.410	1.155	.327

จากตาราง 11 ค่า F จำนวนที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา พบว่า ความเชื่อของผู้ปกครอง ซึ่งจำแนกตามรายได้ ไม่แตกต่างกัน
ยกเว้นข้อความเชื่อข้อที่ 8 คือ ทำให้นักเรียนมีการ โดคเรียน หรือเกิดการมั่วสุม มีความเชื่อแตกต่างกันที่
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ค่า F ที่พบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั้นได้ทำการตรวจสอบค่า
ความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างคู่ใดบ้างที่มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Scheffe พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน

ตาราง 12 แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรต่าง ๆ

ข้อความเชื่อ	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้
1. เป็นการเพิ่มความรู้อะไรและทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน 2. ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เนื่องจากมีราคาแพง 3. เป็นการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิดประโยชน์ 4. ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิค หรือ หลักและกระบวนการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา 5. ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ มุมมอง และแนวคิดใหม่ 6. ทำให้นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้น ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และ ปรับตัวเข้ากับสังคม 7. ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนในชั้นเรียนมากขึ้น 8. ทำให้นักเรียนมีการโตดเรียนหรือเกิดการมีส่วนร่วม 9. ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบ 10. เป็นการเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ของผู้ปกครองและนักเรียน 11. ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อน 12. ทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบ		41-50 > 51-55			

*

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อความเชื้อ	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้
13. ทำให้นักเรียนติดมาก หรือ เครียด หรือ เหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ สับสน			อนุปริญญา หรือ ปวส.,ปริญญาตรี และ มัธยมศึกษา หรือ ปวช. > สูงกว่าปริญญาตรี		
14. ทำให้ผู้ประกอบการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่างๆ					

จากตาราง 12 พบว่า โดยภาพรวมผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันซึ่งจำแนกตาม เพศ, อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้ มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ตามตัวแปรต่าง ๆ

ตาราง 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ตามตัวแปรเพศ

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา ดี (+3)-----เลว (-3)	ชาย N = 131		หญิง N= 220		t	P-Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. การเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของนักเรียน	2.77	.530	2.75	.671	.350	.726
2. การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง	-.02	1.526	.39	1.550	-2.432*	.015
3.การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน	2.67	.585	2.68	.618	-.036	.971
4. การได้รู้เทคนิควิเคราะห์แก้ปัญหาของนักเรียน	2.70	.590	2.61	.619	1.267	.206
5. การได้รับประสบการณ์ แนวคิดใหม่ of นักเรียน	2.67	.518	2.53	.691	2.153*	.032
6. การมีเพื่อนมากขึ้นของนักเรียนช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้	2.17	.779	2.27	2.204	-.509	.611
7. การมีความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน	2.66	.729	2.66	.791	.006	.995
8. การ โคลเรียนหรือเกิดการมั่วสุมของนักเรียน	-2.19	1.499	-2.02	1.652	-.928	.345
9. การมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบของนักเรียน	2.53	.870	2.62	.667	-1.123	.262
10. การเสียเวลาที่จะใช้ทำสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์	.45	1.570	.40	1.497	.318	.751
11. การ ไม่มีเวลาพักผ่อนของนักเรียน	-.80	1.636	-.53	1.661	-1.521	.129
12. การรู้จักช่วยเหลือตนเองของนักเรียน	2.65	-.641	2.59	.819	.730	.466
13. การเครียด/เหนื่อย/เบื่อ/สับสนของนักเรียน	1.16	1.598	-.95	1.780	-1.151	.250
14. การเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ ของผู้ปกครอง	.51	1.997	.71	1.914	-.963	.336

จากตาราง 13 ที่แสดงคะแนนเฉลี่ยการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา พบว่า การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา มีข้อที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในข้อที่ 2 คือ การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง โดยผู้ปกครองเพศหญิง มีการประเมินว่า การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าผู้ปกครองเพศชาย และในข้อที่ 5 คือ การได้รับประสบการณ์ แนวคิดใหม่ of นักเรียน นั้นผู้ปกครองเพศชาย มีการประเมินว่า การได้รับประสบการณ์ แนวคิดใหม่ of นักเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าผู้ปกครองเพศหญิง

ตาราง 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ตามตัวแปรอายุ

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ดี (+3)-----เลว (-3)	<30 N= 17		30-40 N= 70		41-50 N= 200		51-55 N= 45		> 55 N= 19		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. การเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของนักเรียน	2.88	.332	2.70	.768	2.81	.511	2.66	.522	2.57	1.216	1.377	.241
2. การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง	.29	1.723	.51	1.421	.11	1.649	.35	1.316	.21	1.272	.965	.426
3. การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน	2.82	.392	2.72	.536	2.69	.603	2.57	.543	2.47	1.020	1.258	.286
4. การได้รู้เทคนิควิเคราะห์แก้ปัญหา	2.82	.528	2.64	.614	2.66	.612	2.60	.617	2.47	.611	.850	.494
5. การได้รับประสบการณ์ และแนวคิดใหม่ของนักเรียน	2.76	.562	2.54	.715	2.57	.629	2.60	.579	2.63	.597	.458	.766
6. การมีเพื่อนมากขึ้นของนักเรียนช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้	2.41	.939	2.05	1.005	2.33	2.260	2.22	.670	1.78	.917	.649	.628
7. การมีความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน	2.83	.528	2.65	.832	2.63	.840	2.68	.468	2.84	.374	.574	.701
8. การโคตรเรียนหรือเกิดการมีส่วนร่วมของนักเรียน	-2.47	1.178	-2.02	1.769	-2.11	1.522	-2.08	1.607	-1.73	2.023	.505	.732
9. การมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบของนักเรียน	2.94	.242	2.52	.943	2.58	.752	2.62	.534	2.57	.606	1.081	.366
10. การเสียเวลาที่จะใช้ทำสิ่งอื่นที่เป็น												

ตาราง 14 (ต่อ)

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดี (+3)-----เลว (-3)	< 30 N= 17		30-40 N= 70		41-50 N= 200		51-55 N= 45		> 55 N= 19		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ประโยชน์												
11. การไม่มีเวลาพักผ่อนของนักเรียน	.58	1.543	.84	1.500	.28	1.491	.11	1.626	.94	1.352	2.887*	.023
12. การรู้จักช่วยเหลือตนเองของนักเรียน	-.88	1.452	-.34	1.768	-.69	1.666	-.71	1.455	-.68	1.765	.731	.571
13. การเครียด/เหนื่อย/เบื่อ/สับสนของนักเรียน	2.94	.242	2.65	.507	2.56	.900	2.64	.570	2.73	.452	1.248	.291
14. การเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ ของ	-1.11	1.452	-.94	1.718	-1.02	1.764	-1.31	1.443	-.73	2.050	.496	.739
ผู้ปกครอง	.58	1.872	.52	2.033	.72	1.901	.62	2.070	.26	1.967	.332	.856

จากตาราง 14 ค่า F จำนวนที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุแตกต่างกัน มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในข้อที่ 10 คือ การเสียเวลาที่จะใช้ทำสิ่งอื่นที่เป็นประโยชน์

ค่า F ที่พบว่ามีค่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั้นได้ทำการตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างคู่ใดบ้างที่มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชาแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Scheffe พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน

ตาราง 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรการศึกษา

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดี (+3)-----เลว (-3)	ประถมศึกษา N= 66		มัธยม/ปวช. N= 89		อนุปริญญา/ปวส. N= 60		ปริญญาตรี N= 122		> ปริญญาตรี N= 14		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. การเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของนักเรียน	2.18	.480	2.83	.432	2.78	.555	2.67	.827	2.92	.267	1.214	.304
2. การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง	.22	1.615	.08	1.527	.40	1.355	.31	1.611	-.14	1.747	.643	.632
3. การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน	2.68	.530	2.76	.564	2.68	.624	2.65	.639	2.35	.744	1.482	.207
4. การได้รู้เทคนิคการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาของนักเรียน	2.66	.506	2.73	.517	2.58	.743	2.63	.619	2.50	.854	.819	.514
5. การได้รับประสบการณ์ และแนวคิดใหม่ ของนักเรียน	2.48	.706	2.70	.481	2.63	.551	2.53	.706	2.50	.759	1.609	.172
6. การมีเพื่อนมากขึ้นของนักเรียนช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้	2.16	.833	2.22	.779	2.18	.833	2.34	2.859	2.00	.960	.205	.936
7. การมีความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน	2.60	.720	2.87	.330	2.65	.659	2.58	.943	2.35	1.336	2.764*	.028
8. การโคตรเรียนหรือเกิดการมีส่วนร่วมของนักเรียน	-2.13	1.653	-2.26	1.363	-2.01	1.631	-1.96	1.685	-2.07	1.859	.505	.732
9. การมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบ ของนักเรียน	2.50	.638	2.76	.477	2.55	.746	2.51	.955	2.78	.425	2.035	.089

ตาราง 15 (ต่อ)

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ดี (+3)-----เลว (-3)	ประถมศึกษา N= 66		มัธยม/ปวช. N= 89		อนุปริญา/ปวส. N= 60		ปริญาตรี N= 122		> ปริญาตรี N= 14		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
10. การเสียวลาที่จะใช้ทำสิ่งอื่นที่เป็นประโยชน์	.22	1.566	.43	1.514	.45	1.489	.51	1.511	.35	1.736	.398	.810
11. การไม่มีเวลาพักผ่อนของนักเรียน	-.68	1.609	-.80	1.536	-.63	1.736	-.51	1.692	-.35	2.023	.511	.728
12. การรู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบของนักเรียน	2.62	.626	2.68	.762	2.60	.693	2.58	.860	2.57	.646	.265	.900
13. การเตรียม/เหนื่อย/เบื่อ/สับสนของนักเรียน	-1.01	1.793	-1.15	1.565	-1.16	1.728	-.86	1.796	-1.21	1.577	.553	.679
14. การเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ ของผู้ปกครอง	.65	1.965	.48	1.966	1.03	1.921	.56	1.893	.57	2.310	.805	.522

จากตาราง 15 ค่า F จำนวนที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในข้อที่ 7 คือ การมีความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน

ค่า F ที่พบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั้นได้ทำการตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างคู่ใดบ้างที่มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชาแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Scheffe พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน

ตาราง 16 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ตามตัวแปรอาชีพ

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดี (+3)-----เลว (-3)	รับราชการ N= 64		ธุรกิจส่วนตัว N= 69		รัฐวิสาหกิจ N= 16		ลูกจ้างเอกชน N= 70		ค้าขาย N= 59		แม่บ้าน/ รับจ้าง N= 73		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. การเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของนักเรียน	2.81	.431	2.71	.688	2.75	.683	2.88	.320	2.54	1.022	2.83	.408	2.426*	.033
2. การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง	.21	1.656	.02	1.706	.12	1.204	.17	1.596	.45	1.465	.35	1.408	.612	.691
3. การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน	2.65	.540	2.55	.758	2.68	.602	2.75	.522	2.66	.709	2.76	.457	1.194	.312
4. การได้รู้เทคนิค หรือหลัก และกระบวนการคิด วิเคราะห์แก้ปัญหาของนักเรียน	2.59	.728	2.52	.739	2.68	.602	2.77	.455	2.62	.584	2.71	.485	1.468	.200
5. การได้ประสบการณ์ มุมมอง และแนวคิดใหม่ ของนักเรียน	2.56	.709	2.46	.778	2.56	.727	2.65	.535	2.50	.598	2.71	.485	1.470	.199
6. การมีเพื่อนมากขึ้นของนักเรียนช่วยให้ปรับตัว เข้ากับสังคมได้	2.54	3.858	2.05	.953	2.37	.806	2.24	.824	2.10	.781	2.21	.768	.594	.704
7. การที่นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนใน ชั้นเรียนมากขึ้น	2.50	1.054	2.50	1.009	2.87	.341	2.82	.449	2.62	.740	2.78	.416	2.459*	.033
8. การโดดเรียน หรือ เกิดการมั่วสุมของนักเรียน	-2.00	1.642	-1.94	1.589	-2.31	1.537	-2.68	.713	-1.52	2.152	-2.13	1.512	3.805*	.002
9. การมั่นใจในการเรียนและการสอบของนักเรียน	2.54	.834	2.55	.993	2.62	.500	2.65	.561	2.54	.794	2.64	.561	.318	.902

ตาราง 16 (ต่อ)

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ดี (+3)-----เลว (-3)	รับราชการ N= 64		ธุรกิจส่วนตัว N= 69		รัฐวิสาหกิจ N= 16		ถูกจ้างเอกชน N= 70		ค้าขาย N= 59		แม่บ้าน/ รับจ้าง N= 73		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
10. การเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่เป็นประโยชน์	.62	1.496	.27	1.561	-.18	1.376	.48	1.585	.69	1.578	.24	1.402	1.415	.197
11. การไม่มีเวลาพักผ่อนของนักเรียน	-.39	1.865	-.53	1.577	-.87	1.627	-.77	1.589	-.45	1.755	-.90	1.510	1.012	.411
12. การชักชวนเพื่อนตนเองและมีความรับผิดชอบของนักเรียน	2.64	.823	2.55	.738	2.75	.577	2.68	.843	2.59	.529	2.58	.830	.360	.876
13. การเตรียมค/เหนื่อย /เบื่อ/ สับสน ของนักเรียน	-.87	1.704	-1.08	1.695	-1.31	1.537	-1.42	1.499	-.81	1.925	-.84	1.776	1.317	.256
14. การเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่างๆ ของผู้ปกครอง	.39	1.964	.75	1.905	-.12	2.125	.64	2.029	.98	1.805	.64	1.946	1.121	.349

จากตาราง 16 ค่า F จำนวนที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในข้อที่ 1 คือ การเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของนักเรียน, ในข้อที่ 7 คือ การที่นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนในชั้นเรียนมากขึ้น และในข้อที่ 8 คือ การ โคลเรียน หรือ เกิดการมั่วสุมของนักเรียน

ค่า F ที่พบว่ามีค่าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั้น ได้ทำการตรวจสอบหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า กลุ่มตัวอย่างคู่ใดบ้างที่มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาแตกต่างกัน โดยใช้วิธีของ Scheffe พบว่า ในข้อที่ 1 และ 7 ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน ส่วนข้อที่ 8 คือ การ โคลเรียน หรือ เกิดการมั่วสุมของนักเรียน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

กล่าวคือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพค้าขาย มีการประเมินว่า การ โคลเรียน หรือ เกิดการมั่วสุมของนักเรียน เป็นสิ่งที่เลวร้ายกว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชน

ตาราง 17 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ตามตัวแปรรายได้

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ดี (+3)-----เลว (-3)	< 10,000 N= 82		10,001-20,000 N= 102		20,001-30,000 N= 80		> 30,001 N= 87		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. การเพิ่มความรู้อะทบทางนอ้าของนักเรียน	2.74	.699	2.83	.424	2.68	.804	2.77	.543	.856	.464
2. การเสียด้าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง	.36	1.659	.17	1.556	.21	1.540	.20	1.471	.256	.857
3. การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน	2.71	.633	2.70	.573	2.66	.615	2.63	.612	.380	.768
4. การได้รู้เทคนิค หรือ หลัก และกระบวนการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาของนักเรียน	2.75	.485	2.68	.562	2.57	.651	2.57	.709	1.809	.145
5. การได้รับประสบการณ์ มุมมอง และแนวคิดใหม่ ของนักเรียน	2.59	.664	2.57	.604	2.58	.706	2.57	.583	.022	.996
6. การมีเพื่อนมากขึ้นของนักเรียนช่วยให้ปรับตัว เข้ากับสังคมได้	2.09	.937	2.19	.867	2.20	.801	2.45	3.305	.629	.596
7. การมีความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียน	2.70	.638	2.79	.430	2.57	.910	2.55	.997	2.060	.105
8. การโดดเรียน หรือ เกิดการมั่วสุมของนักเรียน	-2.10	1.633	-2.10	1.622	-2.27	1.440	-1.87	1.669	.898	.442
9. การมัวใจในการเรียนและการสอบของนักเรียน	2.65	.549	2.62	.702	2.52	.940	2.55	.773	.586	.625
10. การเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่เป็น ประโยชน์	.47	1.549	.67	1.443	.32	1.589	.17	1.503	1.884	.132

ตาราง 17 (ต่อ)

ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ดี (+3)-----เลว (-3)	< 10,000 N= 82		10,001-20,000 N= 102		20,001-30,000 N= 80		> 30,001 N= 87		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
11. การไม่มีเวลาพักผ่อนของนักเรียน	-.69	1.623	-.33	1.702	-.77	1.668	-.80	1.598	1.669	.173
12. การชักชวนเพื่อนตนเอง และมีความรับผิดชอบ ของนักเรียน	2.69	.559	2.58	.787	2.57	.896	2.62	.750	.420	.739
13. การเตรียม/เหนื่อย /เบื่อ/ สับสน ของนักเรียน	-1.04	1.734	-.86	1.791	-1.07	1.565	-1.17	1.753	.542	.654
14. การเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่างๆ ของผู้ปกครอง	.58	2.060	.61	1.934	.62	1.925	.73	1.895	.097	.962

จากตาราง 17 ค่า F คำนวณที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 18 แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา ตามตัวแปรต่าง ๆ

ข้อความเชื้อ	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้
1. การเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน 2. การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง 3. การใช้เวลาร่วมของนักเรียนให้เกิดประโยชน์ 4. การได้รู้เทคนิค หรือ หลักและกระบวนการคิด วิเคราะห์ และ การแก้ไขปัญหของนักเรียน 5. การได้รับประสบการณ์ มุมมอง และแนวคิดใหม่ของนักเรียน 6. การมีเพื่อนมากขึ้นของนักเรียนช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสังคม 7. การมีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้นของนักเรียน 8. การโดดเด่นหรือเกิดการมีส่วนร่วมของนักเรียน 9. การมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบของนักเรียน 10. การเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ 11. การไม่มีเวลาพักผ่อนของนักเรียน 12. การรู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบของนักเรียน 13. การคิดมาก/เครียด/ เหนื่อย/ เบื่อ/ สับสน ของนักเรียน 14. ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่างๆ	ช < หญิง ช > หญิง			* * ถูกจ้าง < ค่าขาย	

จากตาราง 18 พบว่า โดยภาพรวมผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันซึ่งจำแนกตาม เพศ, อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้ มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชาไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงตามตัวแปรต้น

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปร เพศ

ตัวแปร	N	$\bar{x}$	SD	t	P-Value
เพศ	ชาย	131	1.62	-2.351*	.020
	หญิง	220	1.94		

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ปกครองเพศหญิงมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าผู้ปกครองเพศชาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดสอบค่าเอฟ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการ
 คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปร อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	SD	F-Ratio	F-Prob
อายุ					
ต่ำกว่า 30 ปี	17	1.70	1.403	1.243	.292
31- 40 ปี	70	2.07	.889		
41- 50 ปี	200	1.73	1.241		
51- 55 ปี	45	1.82	1.211		
55 ปีขึ้นไป	19	2.00	.666		
การศึกษา					
ประถมศึกษา	66	1.74	.790	.399	.809
มัธยมศึกษา หรือ ปวช.	89	1.88	1.038		
อนุปริญญา หรือ ปวส.	60	1.95	1.156		
ปริญญาตรี	122	1.77	1.351		
สูงกว่าปริญญาตรี	14	1.71	1.637		
อาชีพ					
รับราชการ	64	1.70	1.268	.256	.937
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	69	1.84	1.132		
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	16	1.68	1.579		
พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน	70	1.85	1.299		
ค้าขาย	59	1.86	1.057		
แม่บ้าน หรือรับจ้างทั่วไป	71	1.89	.936		
รายได้					
ต่ำกว่า 10,000 บาท	82	1.97	.993	.591	.621
10,001- 20,000 บาท	102	1.78	1.148		
20,001- 30,000 บาท	80	1.78	1.299		
มากกว่า 30,001 บาท	87	1.77	1.197		

จากตาราง 20 พบว่าค่า F ที่คำนวณได้จากการเปรียบเทียบคะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปร อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่จำแนกตามตัวแปรที่กล่าวข้างต้น มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่แตกต่าง

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองตามตัวแปรต่าง ๆ

ตาราง 21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรเพศ

กลุ่มอ้างอิง	ชาย N = 131		หญิง N= 220		t	P-Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ญาติ	1.70	1.238	1.70	1.173	-.017	.986
2. สามี หรือ ภรรยา	1.70	1.322	1.71	1.144	-.085	.933
3. ครู หรือ อาจารย์	1.51	1.211	1.48	1.283	.269	.788
4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	1.58	1.233	1.60	1.111	-.191	.849
5. เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.86	1.194	2.00	1.091	-1.137	.256

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย และ เพศหญิง มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรอายุ

กลุ่มอ้างอิง	<30 N= 17		30-40 N= 70		41-50 N= 200		51-55 N= 45		> 55 N= 19		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ญาติ	1.41	1.371	1.77	.980	1.69	1.248	1.68	1.258	1.84	1.118	.347	.827
2. สามี หรือ ภรรยา	1.47	1.328	1.72	1.034	1.67	1.314	1.84	1.021	1.89	1.048	.457	.767
3. ครู หรือ อาจารย์	1.47	1.771	1.58	1.148	1.43	1.312	1.62	1.072	1.57	.901	.361	.836
4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	1.94	1.197	1.50	1.086	1.60	1.219	1.57	.988	1.63	1.116	.504	.733
5. เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.88	1.268	1.92	.937	2.00	1.160	1.82	1.248	1.89	1.149	.271	.896

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุแตกต่างกัน มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรการศึกษา

กลุ่มอ้างอิง	ประถม N= 66		มัธยม/ปวช. N= 89		อนุปริญญา/ปวส. N= 60		ปริญญาตรี N= 122		> ปริญญาตรี N= 14		F- Ratio	F- Prob
	X̄	SD	X̄	SD	X̄	SD	X̄	SD	X̄	SD		
1. ญาติ	1.54	1.098	1.77	1.019	1.83	1.107	1.72	1.293	1.28	1.977	.978	.420
2. สามี หรือ ภรรยา	1.53	.964	1.65	1.144	1.76	1.198	1.83	1.268	1.35	2.023	1.031	.391
3. ครู หรือ อาจารย์	1.27	1.307	1.56	1.097	1.61	1.151	1.61	1.215	.57	2.138	2.957*	.020
4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	1.31	1.125	1.57	1.085	1.70	1.046	1.76	1.121	1.14	2.032	2.281	.060
5. เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.81	.926	1.91	1.144	2.10	.915	2.09	1.138	.92	1.979	4.025*	.003

จากตาราง 23 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ข้อที่ 3 คือ ครู หรือ อาจารย์ และข้อที่ 5 คือ เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงนำผลที่ได้ไปหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคู่ใดบ้าง ที่มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงแตกต่างกัน โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ในข้อที่ 3 ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน ส่วนข้อที่ 5 คือ เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

กล่าวคือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับการศึกษานุปริญญา หรือ ปวส. และปริญญาตรี มีความเชื่อว่า เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน คิดว่าเขาควรสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกววิชา มากกว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรอาชีพ

กลุ่มอ้างอิง	ราชการ N= 64		ธุรกิจส่วนตัว N= 69		รัฐวิสาหกิจ N= 16		ลูกจ้างเอกชน N= 70		ค้าขาย N= 59		แม่บ้าน/รับจ้าง N= 73		F-Ratio	F-Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ญาติ	1.71	1.326	1.73	1.024	1.25	1.770	1.68	1.291	1.69	1.276	1.78	.901	.535	.750
2. สามี /ภรรยา	1.75	1.321	1.84	.994	1.12	1.746	1.75	1.301	1.79	1.013	1.56	1.213	1.223	.298
3. ครู /อาจารย์	1.43	1.232	1.65	1.068	.93	1.982	1.51	1.326	1.52	1.208	1.47	1.214	.885	.491
4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	1.68	1.193	1.63	.923	1.18	1.759	1.50	1.369	1.59	1.019	1.65	1.056	.631	.676
5. เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.87	1.253	2.01	.831	1.50	1.825	2.11	1.222	1.88	1.204	1.95	.904	.946	.451

จากตาราง 24 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรรายได้

กลุ่มอ้างอิง	< 10,000 N= 82		10,001- 20,000 N= 102		20,001- 30,000 N= 80		> 30,001 N= 87		F-Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ญาติ	1.76	1.092	1.48	1.318	1.90	1.050	1.72	1.245	2.007	.113
2. สามี หรือ ภรรยา	1.80	1.023	1.43	1.301	1.91	1.149	1.75	1.284	2.797*	.040
3. ครู หรือ อาจารย์	1.73	1.100	1.32	1.267	1.43	1.357	1.52	1.265	1.692	.168
4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	1.73	.889	1.34	1.293	1.75	1.049	1.62	1.268	2.518	.058
5. เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	2.01	.823	1.85	1.093	1.93	1.324	2.02	1.238	.454	.714

จากตาราง 25 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อที่ 2 คือ สามี หรือ ภรรยา ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงนำผลที่ได้ไปหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้แตกต่างกัน มีคู่ใดบ้างที่มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงแตกต่างกัน โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน

ตาราง 26 แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต่าง ๆ

ข้อความเชื่อ	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้
1. ญาติ 2. สามี หรือ ภรรยา 3. ครู หรือ อาจารย์ 4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน 5. เด็กนักเรียน หรือ นุตรหลาน			* อนุปริญญา หรือ ปวส. และปริญญาตรี > สูงกว่าปริญญาตรี		*

จากตาราง 26 พบว่า โดยภาพรวมผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งจำแนกตาม เพศ, อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้ มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 การเปรียบเทียบแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองตามตัวแปรต่าง ๆ

ตาราง 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองตามตัวแปรเพศ

กลุ่มอ้างอิง	ชาย N = 131		หญิง N = 220		t	P-Value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1.ญาติ	.82	1.501	1.04	1.397	-1.394	.164
2.สามี หรือ ภรรยา	1.70	.988	1.64	1.127	.560	.576
3.ครู หรือ อาจารย์	1.70	1.041	1.78	1.057	-.659	.511
4.เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	.70	1.379	.93	1.354	-1.525	.128
5.เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.83	.937	1.91	.987	-.763	.446

จากตาราง 27 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศชาย และ เพศหญิง มีแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 28 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองตามตัวแปรอายุ

กลุ่มอ้างอิง	< 30 N= 17		30-40 N= 70		41-50 N= 200		51-55 N= 45		> 55 N= 19		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ญาติ	1.58	.939	1.15	1.368	.83	1.489	.88	1.401	1.21	1.474	1.701	.149
2. สามี หรือ ภรรยา	1.76	.903	1.85	.889	1.58	1.199	1.64	.908	1.84	.764	1.001	.407
3. ครู หรือ อาจารย์	2.00	.707	1.87	.866	1.65	1.176	1.82	.886	2.10	.737	1.528	.194
4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	1.05	1.560	1.05	1.101	.73	1.437	.93	1.303	.89	1.448	.932	.445
5. เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.94	1.088	2.04	.769	1.78	1.071	1.93	.809	2.21	.535	1.644	.163

จากตาราง 28 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอายุแตกต่างกัน มีแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองตามตัวแปรการศึกษา

กลุ่มอ้างอิง	ประอม N= 66		มัธยม/ปวช. N= 89		อนุปริญา/ปวส. N= 60		ปริญาตรี N= 122		> ปริญาตรี N= 14		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ญาติ	.95	1.523	.92	1.524	1.16	1.264	.90	1.410	.92	1.542	.375	.827
2. สามี หรือ ภรรยา	1.66	1.042	1.47	1.262	1.81	.724	1.80	1.017	1.14	1.460	2.375	.052
3. ครู หรือ อาจารย์	1.89	.806	1.74	1.071	1.91	.829	1.72	1.113	.78	1.672	3.758*	.005
4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	.80	1.427	.89	1.382	.86	1.320	.86	1.313	.50	1.743	.279	.892
5. เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.71	1.106	1.86	.855	1.95	1.048	2.00	.843	1.50	1.454	1.597	.175

จากตาราง 29 พบว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อที่ 3 คือ ครู หรือ อาจารย์ ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงนำผลที่ได้ไปหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคู่ใดบ้างที่มีแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงแตกต่างกัน โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษานุปริญญา หรือ ปวส. ประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือ ปวช. ปริญญาตรี และผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษานุปริญญา หรือ ปวส. ประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือ ปวช. และ ปริญญาตรี มีแรงงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คือ ครู หรือ อาจารย์ มากกว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตาราง 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองตามตัวแปรอาชีพ

กลุ่มอ้างอิง	ราชการ N= 64		ธุรกิจส่วนตัว N= 69		รัฐวิสาหกิจ N= 16		ลูกจ้างเอกชน N= 70		ค้าขาย N= 59		แม่บ้าน/รับจ้าง N= 73		F- Ratio	F- Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1.ญาติ	1.04	1.290	.76	1.582	1.18	1.108	.68	1.565	1.30	1.329	1.01	1.409	1.593	.161
2.สามี หรือ ภรรยา	1.57	1.192	1.78	1.069	1.87	.957	1.78	.946	1.62	1.048	1.52	1.143	.820	.536
3.ครู หรือ อาจารย์	1.53	1.344	1.78	1.069	1.81	.834	1.81	.889	1.88	.984	1.76	.979	.814	.540
4.เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	.75	1.436	.78	1.483	.81	1.276	.75	1.267	1.08	1.303	.89	1.369	.526	.757
5.เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	1.75	1.083	2.00	.874	2.18	.655	1.85	.967	1.84	1.095	1.87	.896	.783	.562

จากตาราง 30 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีแรงงูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตาราง 31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงงูใจที่จะกล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองตามตัวแปรรายได้

กลุ่มอ้างอิง	< 10,000 N= 82		10,001 - 20,000 N= 102		20,001 - 30,000 N= 80		> 30,001 N= 87		F-Ratio	F-Prob
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ญาติ	1.15	1.551	1.03	1.234	.88	1.414	.75	1.562	1.262	.287
2. สามี หรือ ภรรยา	1.73	.943	1.42	1.238	1.83	.818	1.74	1.163	2.735*	.044
3. ครู หรือ อาจารย์	2.07	.749	1.67	1.082	1.72	1.067	1.58	1.186	2.541*	.015
4. เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	1.00	1.457	.78	1.279	.80	1.363	.81	1.393	.458	.712
5. เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน	2.00	.816	1.66	1.163	1.93	.847	1.97	.972	2.485	.061

จากตาราง 31 พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อที่ 2 คือ สามิ หรือ ภรรยา และข้อที่ 3 คือ ครู หรือ อาจารย์ ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงนำผลที่ได้ไปหาค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ เพื่อศึกษาว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีคู่ใดบ้างที่มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงแตกต่างกัน โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ในข้อที่ 2 ไม่มีคู่ใดแตกต่างกัน ส่วนข้อที่ 3 คือ ครู หรือ อาจารย์ มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

กล่าวคือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คือ ครู หรือ อาจารย์ มากกว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีรายได้ สูงกว่า 30,001 บาท

ตาราง 32 แสดงการสรุปผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ตามตัวแปรต่าง ๆ

ข้อความเชื้อ	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	รายได้
1.ญาติ 2.สามี หรือ ภรรยา 3.ครู หรือ อาจารย์ 4.เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน 5.เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน			อนุปริญญา หรือ ปวส., ประถมศึกษา, มัธยมศึกษา หรือ ปวช. และปริญญาตรี > สูงกว่าปริญญาตรี		* ต่ำกว่า 10,000 > สูงกว่า 30,001

จากตาราง 32 พบว่า โดยภาพรวมผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งจำแนกตาม เพศ, อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้ มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
3. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
4. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงในการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
5. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงในการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม
6. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงในการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรเพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้รวม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีทัศนคติ แตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา แตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา แตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง แตกต่างกัน
5. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง แตกต่างกัน
6. ผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในพื้นที่กรุงเทพมหานครเขต 2 จำนวน 351 คน จาก 11 โรงเรียน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา ซึ่งสร้างตาม แนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของฟิชบายน์และไอเซ็น ประกอบด้วย 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กวควิชา จำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบวัดการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา จำนวน 14 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบวัดทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 6 แบบวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จำนวน 5 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือจากทางบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 351 คน
3. นำแบบสอบถามที่เก็บมาได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อที่จะได้นำไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test
3. ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ F – test และการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe

สรุปผลการวิจัย

1. จากการศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา พบว่า

1.1 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา

1.2 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาว่าให้ทั้งผลดี และ ผลเสีย โดยผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อมากที่สุดในข้อความเชื่อที่ว่า ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิค หรือ หลัก และกระบวนการคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อในข้อความเชื่อที่ว่า เป็นการเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่เป็นประโยชน์ น้อยที่สุด

1.3 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาที่สมเหตุสมผล กล่าวคือ ถ้าผลของการการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาดี ผู้ปกครองจะมีการประเมินว่าดี ในทางกลับกัน ถ้าผลของการการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาไม่ดี ผู้ปกครองจะมีการประเมินว่าไม่ดี โดยผู้ปกครองมีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาว่า การเพิ่มความรู้ และทบทวนเนื้อหาของนักเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากที่สุด

2. จากการศึกษาการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง ของผู้ปกครอง พบว่า

2.1 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงในเชิงบวกในการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา

2.2 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อว่า เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน คิดว่าเขาควรสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวค มากที่สุด

2.3 ผู้ปกครองมีแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามเด็กนักเรียน หรือ บุตรหลานมากที่สุด

3. จากการเปรียบเทียบ ทักษะคิด ความเชื่อ และการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา ตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า

3.1 ทักษะคิดของผู้ปกครองที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวควิชา จำแนก ตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา พบว่า ในบางด้านย่อยมีความแตกต่างกัน ตามตัวแปร วัย การศึกษา และ รายได้ ดังนี้

1) ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความเชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเนื่องจากมีราคาแพง มากกว่า ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 51-55 ปี

2) ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับ อนุปริญญา หรือ ปวส. และ ปริญญาตรี และ มัธยมศึกษา มีความเชื่อว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ มากกว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับ สูงกว่าปริญญาตรี

3.3 การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา พบว่า ในบางด้านย่อยมีความแตกต่างกัน ตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา และ อาชีพ ดังนี้

1) ผู้ปกครองเพศหญิง มีการประเมินว่า การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง เป็นสิ่งที่ดี มากกว่าผู้ปกครองเพศชาย แต่ด้านผู้ปกครองเพศชาย มีการประเมินว่า การได้รับประสบการณ์ แนวคิดใหม่ of นักเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าผู้ปกครองเพศหญิง

2) ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย มีการประเมินว่า การโคตรเรียน หรือ เกิดการมั่วสุมของนักเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากกว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชน

4. จากการเปรียบเทียบการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิง ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคัดลอกตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง ตามตัวแปร เพศ วัย การศึกษา อาชีพ และ รายได้ ของผู้ปกครอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า

4.1 การคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองไม่แตกต่างกัน ตามตัวแปร วัย การศึกษา อาชีพ และรายได้ ยกเว้นเพียง 1 ตัวแปร ที่แตกต่างกัน คือ ตัวแปร เพศ โดยผู้ปกครองเพศหญิงมีการคัดลอกตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าผู้ปกครองเพศชาย

4.2 ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองไม่แตกต่างกัน ตามตัวแปร เพศ วัย อาชีพ และรายได้ ยกเว้นเพียง 1 ตัวแปร ที่แตกต่างกัน คือ ตัวแปร การศึกษา โดยผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา อนุปริญญา หรือ ปวส. และ ปริญญาตรี มีความเชื่อว่า เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน คิดว่าเขาควรสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวควิชา มากกว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

4.3 แรงจูงใจที่จะคล้อยตามความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง พบว่า ในบางด้านข้อยมีความแตกต่างกัน ตามตัวแปร การศึกษา และ รายได้ ดังนี้

1) ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษานุปริญญา หรือ ปวส. และ ประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา หรือ ปวช. และ ปริญญาตรี มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คือ ครู หรือ อาจารย์ มากกว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

2) ผู้ปกครองที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงแตกต่างกันในกลุ่ม สามี หรือ ภรรยา ส่วนผู้ปกครองที่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คือ ครู หรือ อาจารย์ มากกว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ สูงกว่า 30,001 บาท

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและเปรียบเทียบ ทักษะคิด ความเชื่อ การประเมินผล การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งจำแนกตามตัวแปร เพศ วิชา การศึกษา อาชีพ และ รายได้ โดยอาศัยแนวทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ของฟิชบายน์ และไอเซ็น ดังนั้น ผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังนี้

1. ทักษะคิดต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทักษะคิดในเชิงบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 จากพิสัยคะแนน -3 ถึง +3 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยนี้กับผลการศึกษาทักษะคิดต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนของประภัสสร พรหมบุตร (2549:63) ที่พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะคิดเฉลี่ย เท่ากับ 1.74 จากพิสัยคะแนน -3 ถึง +3 และ การศึกษาทักษะคิดต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาของครูของนิภาพร รุ่งโรจน์ (2549:42) ที่พบว่า ครูมีคะแนนทักษะคิดเฉลี่ย เท่ากับ 1.57 จากพิสัยคะแนน -3 ถึง +3 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยทักษะคิดต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาของผู้ปกครองมีค่าสูงสุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองมีความรัก ความปรารถนาดี ความห่วงใย ให้กับบุตรหลานเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเพ็ญพร ญวนทอง (2547: 59) เรื่องทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนกวดวิชา โดยรวม เท่ากับ 3.74 จากพิสัยคะแนน 1 ถึง 5 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

เมื่อเปรียบเทียบทักษะคิดต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรต้น ผู้ปกครองมีทักษะคิดต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผู้ปกครองมีทัศนคติ ว่า การสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ คี น่าสนใจ จำเป็น สำคัญ และถูกต้อง โดยการที่ผู้ปกครองสนับสนุนให้บุตรหลานกวดวิชาอาจเนื่องมาจากหลายเหตุผล เช่น ผู้ปกครองเห็นว่าการจัดการศึกษาใน โรงเรียนไม่

อาจสนองความต้องการให้เพียงพอ (ประภาวัลย์ ขวนไชยะกุล. 2546:17-18) ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับต่าง ๆ จะต้องใช้ความรู้เกินกว่าหลักสูตรที่เรียนอยู่ และ ผู้ปกครองประสงค์ให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ระหว่างรอผู้ปกครองมารับกลับบ้าน หรือ ระหว่างปิดภาคเรียน (อุดมเดช ขาแก้ว. 2547:15; อ้างอิงจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมอื่น ๆ. 2531:2-3) หรือ เชื่อมั่นว่าโรงเรียนกวดวิชาให้สูตรดี มีเคล็ดลับ เรียนอย่างสนุกสนานเป็นกันเอง มีมุข สอนง่ายเข้าใจเร็ว สอนวิธีการคิดเร็ว (อนาคต ร.ร.กวดวิชาธุรกิจพณิชยการ โขงไผ่เอ็นทรานซ์ หนามหอยกอกครุในระบบ. 2544:18) เป็นต้น

2. ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชาให้ทั้งผลดี และ ผลเสีย เช่น ผู้ปกครองมีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ หรือ ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเนื่องจากมีราคาแพง เป็นต้น โดย ผู้ปกครองมีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิค หรือ หลักและกระบวนการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา เป็นไปได้มากที่สุด ความเชื่อที่ผู้ปกครองเชื่อว่าเป็นไปได้จริงลงมาก็คือ การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชาเป็นการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิดประโยชน์ และ เป็นการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเพ็ญพร ญวนทอง (2547: บทคัดย่อ) เรื่องทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดว่า การเรียนกวดวิชานั้นเป็นการเน้นความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาในบทเรียนให้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนเพิ่มมากขึ้นกว่าในโรงเรียนปกติของนักเรียน

เมื่อเปรียบเทียบความเชื่อตามตัวแปรต้นต่าง ๆ พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี มีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เนื่องจากมีราคาแพง เป็นไปได้มากกว่า ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 51- 55 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยผู้ปกครองทั้ง 2 ช่วงวัย มีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เนื่องจากมีราคาแพง เหมือนกัน โดยคะแนนเฉลี่ยความเชื่อของผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี เท่ากับ 2.26 และคะแนนเฉลี่ยความเชื่อของผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 51- 55 ปี เท่ากับ 1.51 ทั้งนี้ ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี อาจมีความมั่นคงทางด้านการงาน และด้านการเงิน น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 51- 55 ปี ที่มีความมั่นคงทั้งหน้าที่การงาน และรายได้ ซึ่งผู้ปกครองสามารถสนับสนุนเรื่องการเรียนของบุตรหลานได้อย่างเต็มความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทน์เฒ (2542: 175) ที่กล่าวว่า วัยกลางคนเป็นช่วงของความสำเริงสูงสุดในชีวิตการทำงาน

ส่วน ด้านตัวแปรการศึกษา พบว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส., ปริญญาตรี และ มัธยมศึกษา หรือ ปวช. มีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา ทำให้

ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปได้มากกว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีความเชื่อว่าการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา ไม่ใช่ทั้งสิ่งที่ เป็นไปได้และเป็นไปไม่ได้ ที่ จะทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ โดยดูจากคะแนนเฉลี่ยของความเชื่อที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 0.5 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงศูนย์

3. การประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา

จากการศึกษาโดยภาพรวมผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความแตกต่างกันซึ่งจำแนกตาม เพศ, อายุ, การศึกษา, อาชีพ และรายได้ มีการประเมินผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษาไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเพ็ญพร ญวนทอง (2547:85) เรื่องทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนกวศึกษาของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนกวศึกษาของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวศึกษา

แต่เมื่อมีการพิจารณาประเมินความเชื่อเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษาเฉพาะตัวแปรเพศ พบว่า ผู้ปกครองเพศหญิง มีการประเมินว่า การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มของผู้ปกครอง เป็นสิ่งที่ดีมากกว่า ผู้ปกครองเพศชาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้ว ผู้ปกครอง ทั้ง เพศชาย และ เพศหญิง มีการประเมินผลที่ใกล้เคียงกัน คือ เพศชายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ -.02 ส่วนเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ .39 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงศูนย์ ทั้งนี้ ผู้ปกครองอาจไม่เห็นว่าการเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเป็นเรื่องที่สำคัญมาก หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา หรือ เพื่ออนาคตของบุตรหลาน

ส่วนทางด้านผู้ปกครองเพศชาย ที่ มีการประเมินว่า การได้รับประสบการณ์ แนวคิดใหม่ of นักเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากกว่าผู้ปกครองเพศหญิง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั้น อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ย พบว่า ผู้ปกครองทั้งเพศชาย และหญิงมีการประเมินผลที่ให้คุณค่าสูงใกล้เคียงกัน คือ เพศชายมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.67 และ เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 2.53 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการเลี้ยงดูที่ทำให้ผู้ปกครองเพศชายให้ความสำคัญกับการได้รับประสบการณ์ แนวคิดใหม่ of นักเรียนมากกว่าผู้ปกครองเพศหญิง และสอดคล้องกับประทีป ชูหมื่นไวย (2538: 44-46) ที่กล่าวว่า การให้บุตรหลานเรียนกวศึกษา เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศให้บุตรหลานตนเองในช่วงปิดภาคเรียนจะได้มีประสบการณ์ชีวิต

ด้านตัวแปรอาชีพ พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย มีการประเมินว่า การโคเรียน หรือ เกิดการมั่วสุม of นักเรียน เป็นสิ่งที่ดีมากกว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย และ ผู้ปกครองที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชน มีการประเมินผลที่ให้คุณค่าต่ำ กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ -1.52 และ ผู้ปกครองที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ -2.68 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพลูกจ้างเอกชนจะให้

ความสำคัญกับการศึกษามากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย เนื่องด้วย การทำงานในบริษัทเอกชนจำเป็นต้องใช้การศึกษาในการแข่งขันต่างๆ เช่น สมัครงาน หรือ เลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น ทำให้ผู้ปกครองที่ทำงานในบริษัทเอกชนเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษามากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย

4. การกล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีกล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในเชิงบวกในการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา โดยผู้ปกครองเพศหญิงมีการกล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมากกว่าผู้ปกครองเพศชาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จากผลของการศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะตามความเป็นจริงที่คาดเดาได้ของเพศหญิง กล่าวคือ จากการอบรมเลี้ยงดูของคนไทยนั้น เพศหญิง ถูกอบรมสั่งสอนให้หัวอ่อน ว่าง่าย เชื่อฟัง และเป็นผู้ตาม หรือ ซ้ำงเท้าหลัง มากกว่า เพศชาย นอกจากนี้ เพศหญิงยังมีธรรมชาติของความช่างพูด มากกว่าเพศชาย อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์สินลาร์ตัน (2544:20) ที่กล่าวถึง การเรียนกวศึกษาว่ามีสาเหตุมาจากการถูกบังคับทางสังคม คือ สังคมในปัจจุบันมีการแข่งขันในระดับสูงมาก สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง สังคมยังมีความเห่อความเป็นนักเรียนนอกอยู่ และ จากการถูก “ลัทธิเอาอย่าง” โดยเฉพาะจากการถูก “ลัทธิเอาอย่าง” ที่ผู้ปกครองเพศหญิงมีบทบาทมากกว่าผู้ปกครองเพศชาย เนื่องจากโดยธรรมชาตินั้น ผู้หญิงมีความช่างพูด และ มีการพบปะพูดคุยกับเพื่อน ครู หรือ ผู้ปกครองคนอื่น ๆ มากกว่าผู้ชาย และ สอดคล้องกับ เดิมศักดิ์ ทวณิช (2546:318) ที่กล่าวว่า สังคมย่อมจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกลึกซึ้ง และ พฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคนในสังคมด้วย รวมถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของกัณฐิกา กิตติเอกชัย (2546:89) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในจังหวัดภาคใต้ ในการส่งบุตรหลานต่อ ณ อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ที่พบว่า ค่านิยมและกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองระดับมาก

5. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะกล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

โดยภาพรวม พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความเชื่อว่า กลุ่มอ้างอิงซึ่งประกอบด้วย ญาติ สามิ หรือ ภรรยาเพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน ครู หรือ อาจารย์ และ เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน คิดว่าเขาควรสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษาโดยผู้ปกครองมีความเชื่อว่า “เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน” อยากให้ผู้ปกครองสนับสนุนเรื่องการเรียนกวศึกษา มากที่สุด และ ผู้ปกครองก็มีแรงจูงใจที่จะกล้อยตาม “เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน” ประสงค์ให้ทำมากที่สุด เช่นเดียวกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรต้น พบว่ามีตัวแปรด้านระดับการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน มีความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง คือ เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 กล่าวคือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. และปริญญาตรี มีความเชื่อว่า เด็กนักเรียน หรือ บุตรหลาน คิดว่า

เขาควรสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวศึกษา มากกว่า ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของผู้ปกครองที่แตกต่างกันตามตัวแปรต้น พบว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. และ ประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา หรือ ปวช. และ ปริญญาตรี มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตาม ครู หรือ อาจารย์ มากกว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 เช่นเดียวกัน

ส่วนผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีแรงจูงใจที่จะคล้อยตาม ครู หรือ อาจารย์ มากกว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ สูงกว่า 30,001 บาท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โดย ผู้ปกครองที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะมีการศึกษาสูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี และ มีรายได้สูงกว่า 30,001 บาท อาจมีมุมมอง และแนวคิดที่เป็นของตัวเองมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ปวส. และ ปริญญาตรี และผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจอร์จ สูทิน(2542:75) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ: ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนนานาชาติเกสินี กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีลักษณะการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า จะตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนด้วยตนเอง ในทางกลับกันผู้ปกครองที่มีการศึกษาเท่าหรือต่ำกว่าปริญญาตรีจะตัดสินใจโดยปรึกษาคนในครอบครัว

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีทัศนคติเชิงบวกต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา และมีความเชื่อเชิงบวกเกี่ยวกับผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาเช่นกัน นอกจากนี้ ผู้ปกครองยังมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาสูงที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียน และ ครู หรือ อาจารย์ ซึ่งหากต้องการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการกวศึกษา ควรเริ่มที่ผู้ปกครองก่อน เนื่องจากผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อทัศนคติ และความเชื่อของนักเรียน โดยการแก้ปัญหการเรียนกวศึกษาของนักเรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย เริ่มจากระบบการศึกษาของรัฐ รวมถึงระบบการสอบ ซึ่งควรปรับเปลี่ยนระบบสอบเข้าใหม่โดยใช้การประเมินผลจากหลายด้านที่ไม่เกี่ยวข้องกับระบบการสอบในปัจจุบัน ระบบสอบเข้าใหม่ อาจจะเป็นการประเมินผลจากความสามารพพิเศษ หรือ จากแฟ้มรวบรวมผลงาน (portfolio) ที่มาจากการทำกิจกรรมในชั้นเรียนปกติ

นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอน หรือ พัฒนาวิธีการสอนให้น่าสนใจมากขึ้น ทางด้านนักเรียนควรตั้งใจเรียนในชั้นเรียน รวมถึง ผู้ปกครองไม่ควรกดดันเด็กนักเรียนให้มากเกินไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตศึกษาเฉพาะ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 ควรทำการศึกษากับผู้ปกครองในเขตการศึกษาอื่นๆ ของกรุงเทพฯ
2. ควรมีการเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างระหว่างผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนกวดวิชา และผู้ปกครองที่ไม่มีบุตรหลานเรียนกวดวิชา
3. การวิจัยครั้งนี้เก็บแบบสอบถามจากผู้ปกครอง ซึ่งพบว่าต้องติดตามข้อมูลจากผู้ปกครองหลายรอบทำให้ต้องใช้เวลามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ การเก็บแบบสอบถามจากนักเรียน ดังนั้น การวิจัยใดที่เก็บข้อมูลกับผู้ปกครอง นักวิจัยก็ควรแบ่งเวลาที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กองบรรณาธิการ.(2544, มกราคม-เมษายน). ผลพวง "โรงเรียนกวดวิชา" จุคประกาย "ครู" เร่งพัฒนา!!!. *วิทยาจารย์*. 100(3) : 40-42.
- กองบรรณาธิการ. (2546, เมษายน-มิถุนายน). กวดวิชา:เลนส์ขยายปัญหาการศึกษาไทย. *สื่อพลัง*. 11(2) : 2-23.
- กองบรรณาธิการ.(2547, พฤษภาคม). สอบเอ็นที ต้องที่แนวปฏิบัติ. *สวนปฎิรูป*. 7(73) :60-61.
- กัญจิรา กิตติเอกชัย.(2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดภาคใต้ในการส่งบุตรหลานศึกษาต่อ ณ อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.ปริญญาานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ชุกรวงศ์; และชอุ่ม มงคล. (2526, กุมภาพันธ์-มีนาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างการกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 17(3) :65-68.
- เกษร สิทธิหิ้ว. (2548, มิถุนายน). คบเด็กฯ. *สารคดี*. 21(244) : 14-15.
- เกษร สิทธิหิ้ว. (2548, มิถุนายน). อ่านเอาเรื่อง. *สารคดี*. 21(244) : 90-95.
- คำหมาน คนโต.(2537, มกราคม-กุมภาพันธ์). ศึกษาหรือกวดวิชากันแน่?. *กระฉอกเงา*. 2(5) : 30-32.
- จิตกาญจน์นันท์ ชันติวงศ์. (2546). ปัจจัยที่มีต่อความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี.ปริญญาานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต.(เศรษฐศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตติมา อัจฉริยกุล. (2544). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2538). ทศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม: การวัด การพยากรณ์และการเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สามเศียรพิมพ์.
- จิราภรณ์ อำนางเถลิงศักดิ์. (2540). การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

- จรีพร สุทิน. (2542). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาใน
โรงเรียนนานาชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนนานาชาติเกสโน กรุงเทพมหานคร.
ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ:สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชิดชนก เจริญเชาว์; สุวิมล เขียวแก้ว; และเจริญพร แก้วละเอียบ. (2544). คำนิยมที่มีผลต่อการเรียน
กวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
(การประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐวดี วิถีธรรม. (2539). ทักษะต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เคิมศักดิ์ กทวณิช. (2546). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดบุ๊คเกชั่น.
- เทอดศักดิ์ เศษทอง. (2543, สิงหาคม). กวดวิชา"ชีวิต". สานปฏิรูป.3(29) : 70-71.
- ธวัชชัย บุญมี. (2542). ความต้องการเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษา เขต
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอใกล้เคียง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.
(บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- ธีระพร อุวรรณโณ. (2535). เจตคติ: การศึกษาคามแนวทฤษฎีหลัก. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นิภาพร พรุ่งโรจน์. (2549). การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นุศรา วัฒนพวงศ์ศักดิ์. (2546). ทรรศนะต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ใน
มหาวิทยาลัยของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
(บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- ประภัศร พรหมบุตร. (2549). การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนกวดวิชา. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภากรณ์ เจริญกุล. (2544). ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์ที่มีต่อการเรียนกวดวิชาและ
ความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.

- ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. (2546). การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการเรียนกวดวิชา : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนกวดวิชาเดอะคิวเตอร์. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป ชูหมื่นไวย. (2538, กุมภาพันธ์-พฤษภาคม). มุมมองหนึ่งของการเรียนกวดวิชา. วารสารศึกษาศาสตร์. 18(1) : 44-46.
- ประยูร ศรีประสาธน์; และวิไล ศรีชุมแสง. (2526, กุมภาพันธ์-มีนาคม). การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 17(3) : 59-64.
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2530, ธันวาคม). องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการกวดวิชา. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 58-68.
- ฝ่ายนโยบายและการศึกษาเปรียบเทียบและฝ่ายรายงานการศึกษา. (2526). รายงานการศึกษาเรื่อง "การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา". กรุงเทพฯ: กองสถิติวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ฝ่ายฯ.
- พงศ์วัลย์ ทวีวงศ์, ม.ล. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การวัดและการประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- พอดู สุวรรณทัต. (2530, ธันวาคม). โรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 52-57.
- ไพฑูรย์ สีนารัตน์. (2544). การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2548, 28 กรกฎาคม) คำสั่งที่ ศษ. 0519.1.06/1280 เรื่อง ขอให้ยื่นข้อมูลการรับนิสิตใหม่ ระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2548.
- มานะ ศรีธำภีวัฒน์. (2542, เมษายน). โรงเรียนกวดวิชา ปรากฏชื่อ "การเอาชนะ". สามปฎิรูป. 2(14) : 10-14.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- รวีต สีนวัต. (2546). การศึกษาพฤติกรรมพ่นฟุ่ดบอลโดยใช้ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วิชาญ บุพชัยศรี.(2545). ความแตกต่างระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่อาศัยบริเวณธนบุรี ตะวันออกที่เรียนกวดวิชาบริเวณปิ่นเกล้า (ถนนบรมราชชนนี) กับที่เรียนบริเวณ สยามสแควร์.วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. (ภูมิศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- วีรณัฐ ปิ่นทวนิช. (2547, พฤษภาคม). จัดระเบียบ ร.ร.กวดวิชาแก้ปัญหาที่ปลายทาง. สานปฏิรูป. 7(73) :14-19.
- ศศิภา จันทรักษ์. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ศึกษากรณีโรงเรียน ราชวินิตมัธยม. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศีล มติธรรม. (2544, มิถุนายน). กวดวิชา:หนทางสู่มหาวิทยาลัย “ค่านิยม-ความจำเป็น” ของเด็ก รุ่นใหม่. วิทยาจารย์. 100(3) : 14-17.
- สยามสถาน บัวงาม. (2547). ทศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชา ย่านวิสุทธิกษัตริย์. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน. (2545, 4 -10 มกราคม). “โรงเรียนพ่อแม่” อีกปัจจัยในการปฏิรูปการศึกษา. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. 48(32) : 80-81.
- สุชา จัณฑ์เอน. (2542). จิตวิทยาพัฒนาการ.พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทัศน์ ตุกมลสันต์. (2530 , ธันวาคม). เรียนกวดวิชาแล้วได้อะไร. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 34-51.
- สุเพ็ญพร ญวนทอง. (2547). ทศนะของผู้ปกครองต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2545). สรุปการสัมมนา เรื่อง การกวดวิชา: วิกฤตที่ สะท้อนความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักงานฯ
- อนาคต ร.ร.กวดวิชาธุรกิจพันล้าน โขงโขเ็นทรานซ์ หนามหยอกออกครูในระบบ. (2544, 22 มกราคม). มติชนสุดสัปดาห์. 21(1066) :18.
- อภิชัย พันธเสน. (2530 , ธันวาคม). กวดวิชา:เหตุและผลที่จะเกิดขึ้น.วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 21(2) : 14-33.
- อุดมเดช ขาแก้ว.(2547). ทศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ปกครองของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน กวดวิชา SBC. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

แอมิตยันต์ปี 2549 ร.ร. “กวดวิชา” ย้งอยู่ขงคองกระพ้น. (2548, 3-9 มิถุนายน). มติชนสุดสัปดาห์.

25(1294) : 18.

“O-NET A-NET” วิกฤตการศีกษาของเต็กไทย!. (2549,3 พฤษภาคม). ลิขั. 7(17) : 12-14.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ความถี่ของความถี่เด่นชัดเกี่ยวกับผลการกระทำทางบวกของการสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา

ความดีของความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลการกระทำทางบวกของการสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา

ความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำทางบวก(ผลดี)	ความดี
1. ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น	19
2. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	55
3. ทำให้มีความเข้าใจในบทเรียน	32
4. ทำให้ได้ทราบเทคนิค, หลักและกระบวนการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหา	52
5. เป็นการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียน	105
6. ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับตัวเข้ากับสังคม	38
7. ทำให้ได้รับประสบการณ์ มุมมองและแนวคิดใหม่	42
8. ทำให้มีความสามารถมากขึ้น, เป็นการพัฒนาความรู้, ทำให้มีความมั่นใจในการเรียนและการสอบ	27
9. ทำให้มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียน	14
10. ทำให้เป็นฐานในการสอบเอนทรานซ์, เป็นรากฐานอนาคต, เป็นการจุดประกายสิ่งใหม่	14
11. ทำให้รู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบ	23
12. เป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่ไม่รู้ ไม่เข้าใจ, เป็นการเรียนรู้ก่อนหรือเรียนให้ทันเพื่อน	13
13. เป็นการเลือกเรียนวิชาที่น่าสนใจ, เป็นการเรียนที่สนุกกว่า เข้าใจละเอียดกว่าในโรงเรียนและนักเรียนสามารถทำการบ้านได้ถูก	12

ความดีของความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลการกระทำทางลบของการฉ้อฉลให้นักเรียนกวดวิชา

ความเชื่อเกี่ยวกับผลการกระทำทางลบ(ผลเสีย)	ความดี
1. ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม, มีราคาแพง	75
2. เป็นการเสียเวลาทำให้เวลาในการทำกิจกรรมอื่นน้อยลง	26
3. ทำให้ไม่ตั้งใจเรียนทั้งโรงเรียนปกติและโรงเรียนกวดวิชา	19
4. ทำให้เกิดความเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ	19
5. ทำให้มีการ โศกเรียมหรือเกิดการมั่วสุม	28
6. ทำให้ไม่มีเวลาทำการบ้านหรืออ่านหนังสือและ ไม่มีการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม	10
7. ทำให้คิดมาก, เครียด, เหนื่อย, สับสน, เบื่อ	22
8. ทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อนและ ไม่มีเวลาส่วนตัว	24
9. ทำให้มีข้ออ้างในการออกนอกบ้าน, ทำให้อยู่กับครอบครัวน้อยลงและ ไม่มีเวลาช่วยงานบ้าน	18
10. เรียนรวมกันทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง ตามไม่ทัน หรือไม่เข้าใจ	16
11. โรงเรียนกวดวิชานั้นธุรกิจมากเกินไปทำให้มาตรฐานต่ำ สอนไม่ดี ไม่คุ้มค่า	11
12. เดินทางไม่สะดวก	6
13. สถานที่เรียนกวดวิชาใกล้ห้างสรรพสินค้า	3
ความดีสะสมทั้งหมด	750
75% ของความดีสะสม	563

ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โดยเรียงลำดับจากความถี่สูงสุด จนถึงข้อ
ความเชื่อที่รวมความถี่สะสมได้ 75% ของความเชื่อทั้งหมดของทุก ๆ ข้อความเชื่อ

ลำดับ ความเชื่อ	ผลของการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา	ทิศทาง	ความถี่	ความถี่ สะสม
1	เป็นการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียน	+	105	105
2	ทำให้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม, มีราคาแพง	-	75	180
3	เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	+	55	235
4	ทำให้ได้ทราบเทคนิค, หลักและกระบวนการคิด วิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา	+	52	287
5	ทำให้ได้รับประสบการณ์ มุมมองและแนวคิดใหม่	+	42	329
6	ทำให้มีเพื่อนมากขึ้น ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิด เห็นและปรับตัวเข้ากับสังคม	+	38	367
7	ทำให้มีความเข้าใจในบทเรียน	+	32	399
8	ทำให้มีการโคจรเรียนหรือเกิดการมั่วสุม	-	28	427
9	ทำให้มีความมั่นใจในการเรียนและการสอบ	+	27	454
10	เป็นการเสียเวลา	-	26	480
11	ทำให้ไม่มีเวลาพักผ่อน	-	24	504
12	ทำให้รู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบ	+	23	527
13	ทำให้คิดมาก, เครียด, เหนื่อย, เบื่อ, สับสน	-	22	549
14	ทำให้เกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ	-	19	568

คำคุณศัพท์ที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา

ลำดับที่	คำคุณศัพท์	ความถี่
1	มีประโยชน์	89
2	ดี	85
3	น่าสนใจ	62
4	จำเป็น	4
5	สำคัญ	3
6	ถูกต้อง	3

บุคคล หรือ กลุ่มบุคคลอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา เรียงตามลำดับความถี่

ลำดับที่	บุคคล หรือ กลุ่มบุคคลอ้างอิง	ความถี่
1	ญาติ	71
2	สามี หรือ ภรรยา	65
3	ครู-อาจารย์	25
4	เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน	24
5	บุตร หรือ ตัวเด็นักเรียน	20

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามปลายเปิด ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนทวศึกษา

สำหรับผู้ปกครอง

ความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมความเชื่อของท่านเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย) ท่านมีอิสระในการเขียนตอบอย่างเต็มที่ โดยคำตอบจะไม่มีมีการตรวจว่าถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่จะใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของงานวิจัยเท่านั้น

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

เพศ () หญิง () ชาย
 ความสัมพันธ์ () บิดามารดา () อื่น ๆ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อของผู้ปกครอง

1. ท่านคิดว่า “การสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา” นั้นมีผลดี และ ผลเสีย อย่างไร

ผลดี

- (1).....
- (2).....
- (3).....
- (4).....
- (5).....
- (6).....
- (7).....
- (8).....
- (9).....
- (10).....

ผลเสีย

- (1).....
- (2).....
- (3).....
- (4).....
- (5).....
- (6).....
- (7).....
- (8).....
- (9).....
- (10).....

2. ท่านคิดว่าบุคคลใดบ้างที่สนับสนุนหรือคัดค้านท่านในการที่ท่านสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษา

บุคคลสนับสนุน	บุคคลคัดค้าน
(1).....	(1).....
(2).....	(2).....
(3).....	(3).....
(4).....	(4).....
(5).....	(5).....

3. ท่านรู้สึกว่าการสนับสนุนให้นักเรียนกวศึกษาเป็นสิ่งที่.....
 (ตัวอย่างเช่น คี, เลว, มีประโยชน์, ไร้ประโยชน์, น่าสนใจ, ไม่น่าสนใจ, ฯลฯ) ซึ่งท่านสามารถใช้
 คำซ้ำกับตัวอย่างได้ ถ้าท่านคิดว่า ตรง กับความรู้สึกของท่าน

(1).....

(2).....

(3).....

(4).....

(5).....

(6).....

(7).....

(8).....

(9).....

(10).....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ค

**แบบสอบถามความความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เรียนท่านผู้ปกครอง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการเรียน
กวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการวิจัย

การตอบแบบสอบถามของท่านจะไม่มีการตรวจว่าถูกหรือผิดและไม่มีผลกระทบต่อ
ท่าน โดยขอความร่วมมือจากท่านผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ควร เป็นผู้ปกครอง
ที่ดูแล การเงินในบ้านและมีหน้าที่รับผิดชอบต่อนักเรียนโดยตรง

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ท่านเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยเป็น... ☐ บิดา ☐ มารดา ☐ อื่น ๆ
3. ท่านมีอายุ ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
☐ 30 – 40 ปี
☐ 41 – 50 ปี
☐ 51 – 55 ปี
☐ 55 ปีขึ้นไป
4. ระดับการศึกษาของท่าน ☐ ระดับประถมศึกษา
☐ ระดับมัธยมศึกษา หรือ ปวช.
☐ ระดับอนุปริญญา หรือ ปวส.
☐ ระดับปริญญาตรี
☐ สูงกว่าปริญญาตรี
5. ท่านมีอาชีพ ☐ รับราชการ
☐ เกษตรกร
☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานหรือลูกจ้างเอกชน
☐ ค้าขาย
☐ อื่น ๆ
6. ท่านมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน ☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท
☐ 10,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท
☐ 30,001 – 40,000 บาท
☐ 40,001 – 50,000 บาท
☐ 50,001 – 60,000 บาท
☐ อื่น ๆ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อความต่อไปนี้เป็นผล (ดีหรือเสีย) ซึ่งอาจเกิดขึ้นเนื่องจากการสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา โปรดพิจารณาข้อความว่ามีความเป็นไปได้หรือเป็นไปได้มากน้อย เพียงใดแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านตามความเป็นจริง

1. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา” เป็นการเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

2. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา” ทำให้ผู้ปกครองเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเนื่องจากมีราคาแพง
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

3. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา” เป็นการใช้เวลาว่างของนักเรียนให้เกิดประโยชน์
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

4. “การสนับสนุนให้เรียนกวดวิชา” ช่วยให้นักเรียนได้ทราบเทคนิคหรือ หลักและกระบวนการคิด
วิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

5. “การสนับสนุนให้เรียนกวดวิชา” ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ มุมมองและแนวคิดใหม่
เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

6. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา” ทำให้นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้นซึ่งทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรับตัวเข้ากับสังคม

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

7. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา” ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนที่เรียนในชั้นเรียนมากขึ้น

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

8. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา” ทำให้นักเรียนมีการโคตเรียนหรือเกิดการมั่วสุม

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

9. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา” ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนและการสอบ

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

10. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา” เป็นการเสียเวลาที่จะนำไปใช้ทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ของผู้ปกครองและนักเรียน

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

11. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา” ทำให้นักเรียนไม่มีเวลาพักผ่อน

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

12. “การสนับสนุนให้นักเรียนกวตวิชา” ทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบ

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้ _____

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

13. “การสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา” ทำให้นักเรียนคิดมาก หรือ เครียด หรือ เหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ สับสน

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

14. “การสนับสนุนให้นักเรียนทววิชา” ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ (เช่น กลัวจะเกิดอันตรายในการกลับบ้านเด็ก เป็นต้น)

เป็นไปได้ _____ เป็นไปไม่ได้

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ตอนที่ 2 โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วตัดสินใจว่า ลักษณะที่กล่าวถึงในแต่ละข้อความเป็นลักษณะที่ดี เดว เทียงใด และเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

1. การเพิ่มความรู้และทบทวนเนื้อหาของบทเรียนของนักเรียน เป็นสิ่งที่

ดี _____ เดว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

2. การเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเนื่องจากมีราคาแพงของผู้ปกครอง เป็นสิ่งที่

ดี _____ เดว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

3. การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของนักเรียน เป็นสิ่งที่

ดี _____ เดว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

4. การได้ทราบเทคนิคหรือหลักและกระบวนการคิดวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาของนักเรียน เป็นสิ่งที่

ดี _____ เดว

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

12. การรู้จักช่วยเหลือตนเองและมีความรับผิดชอบของนักเรียน เป็นสิ่งที่

13. การคิดมาก หรือ เครียด หรือ เหนื่อย หรือ เบื่อ หรือ อับตันของนักเรียน เป็นสิ่งที่

๑๗ : : : : : : : เลข

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

14. การเป็นห่วงกังวลในเรื่องต่าง ๆ (เช่น กลัวจะเกิดอันตรายในการกลับบ้านคือ เป็นต้น) เป็นสิ่งที่

๒๑

มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก

2 อย่าง

ตอนที่ 3 โปรดพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านตามความเป็นจริง

ท่านรู้ลึกว่า “การสนับสนุนให้นักเรียนกวดวิชา” เป็นสิ่งที่

มีประโยชน์ _____ ไม่มีประโยชน์ _____
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

น่าสนใจ _____ ไม่น่าสนใจ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ว่าทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

จำเป็น _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ ไม่จำเป็น
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

สำคัญ _____ ไม่สำคัญ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ว่าทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ถูกต้อง _____ ไม่ถูกต้อง
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ตอนที่ 4 โปรดอ่านและพิจารณาข้อความ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน ตามความเป็นจริง

คนส่วนใหญ่ที่มีความสำคัญต่อฉัน คิดว่าฉันควร/ไม่ควร สนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา

ฉันควร _____ ฉันไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ตอนที่ 5 โปรดอ่านและพิจารณาข้อความ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน ตามความเป็นจริง

1. ญาติ ของฉันคิดว่า ฉันควร/ไม่ควร สนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา

ฉันควร _____ ฉันไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

2. สามี/ภรรยา ของฉันคิดว่า ฉันควร/ไม่ควร สนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา

ฉันควร _____ ฉันไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

3. ครู-อาจารย์ ของบุตรหลานคิดว่า ฉันควร/ไม่ควร สนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา

ฉันควร _____ ฉันไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

4. เพื่อน/เพื่อนบ้าน ของฉันคิดว่า ฉันควร/ไม่ควร สนับสนุนให้นักเรียนกวศวิชา

ฉันควร _____ ฉันไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

5. เด็กนักเรียน/บุตรหลาน ของฉันคิดว่า ฉันควร/ไม่ควร สนับสนุนให้นักเรียนกวาดวิชา

ฉันควร _____ ฉันไม่ควร
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ตอนที่ 6 ไปรอ่านและพิจารณาแต่ละข้อความ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน ตามความเป็นจริง

1. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามคำแนะนำของ ญาติ ที่ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ _____ ไม่ต้องการ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

2. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามคำแนะนำของ สามี/ภรรยา ที่ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ _____ ไม่ต้องการ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

3. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามคำแนะนำของ ครู - อาจารย์ ที่ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ _____ ไม่ต้องการ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

4. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามคำแนะนำของ เพื่อน/เพื่อนบ้าน ที่ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ _____ ไม่ต้องการ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

5. โดยทั่วไปท่านต้องการทำตามคำแนะนำของ นักเรียน/บุตรหลาน ที่ประสงค์ให้ทำเพียงใด

ต้องการ _____ ไม่ต้องการ
 มาก ปานกลาง น้อย ไม่ใช่ทั้ง น้อย ปานกลาง มาก
 2 อย่าง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล
วัน เดือน ปีเกิด
สถานที่เกิด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน

ศรสมน เชิดชูสีมา
17 ตุลาคม 2520
กรุงเทพมหานคร
55 หมู่ 4 ต. ลำคาเสา อ. วังน้อย
จ. พระนครศรีอยุธยา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2538

มัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย

พ.ศ. 2542

ศิลปศาสตรบัณฑิต
จากสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตล่าง